

ФАВОРИТ

УЛАНУ

100
ЖІНОК
Одещини,
що наближають
перемогу

ПОДІЇ
ІНТЕРВ'Ю
ВИСТАВКИ
ПРЕМ'ЄРИ
КОНКУРСИ

ФАВОРИТ
НОМЕРУ:

Ірина

СИВАК

**КРЕДО НАШОЇ КОМПАНІЇ:
«ДІТИ – НАШЕ МАЙБУТНЄ!»**

STRATEG
виробник дитячих іграшок

- Розробляємо унікальні корпоративні ігри для компаній
- Створюємо фірмовий стиль (брендбук), який підкреслює індивідуальність вашого бізнесу
- Друкуємо поліграфію будь-якого стилю (від візитки до каталогу)

strateg.ua

ООО «ТД СТРАТЕГ»; office@strateg.ua; +38(067)489-77-55

STRATEG

виробник дитячих іграшок

ООО «ТД Стратег»

office @strateg.ua

+38(067)489-77-55

МИ РОЗРОБЛЯЄМО І ВИГОТОВЛЯЄМО:

- настільні ігри різної складності;
- набори для дитячої творчості;
- розвиваючі пазли для дітей;
- картини за номерами;
- алмазну мозаїку;
- спортивні товари.

ПРАВОРИТ

УДАЧИ

#132/2023

Иллюстрированный журнал. Выходит с сентября 2006 года

Учредитель и издатель ИПП «Печатный дом»
Директор Петр Галчанский
Технический директор Александр Гавшин

Шеф-редактор Петр Галчанский

Главный редактор Галина Владимирская

**Начальник отдела
маркетинга и рекламы** Татьяна Галяшинская

Авторы Мария Гудыма,
 Марина Жигалюк
 Евгений Руденко,
 Галина Владимирская,
 Олег Суслов

Фото Олег Владимирский,
 Владимир Синкевич,
 Александр Синельников,
 Сергей Гуменюк,
 Александра Смирна

Дизайнер Жанна Праведная

Корректура Ирина Станкова

Переписку с читателями редакция ведет!
Рукописи не рецензируются и не возвращаются.
Перепечатка материалов (фото и текстов)
без разрешения редакции запрещена.
Редакция может не разделять мнение авторов.
По вопросам размещения рекламы обращаться:

г. Одесса, Приморский бульвар, 14;
тел. (0482) 340-308, 340-309
e-mail: favor@tvweek.odessa.ua
www.favorit.od.ua

Ответственность за содержание рекламы несет рекламодатель.
Журнал зарегистрирован Министерством юстиции Украины.
Свидетельство о регистрации:
КВ №11596-468Р от 28.08.2006 г.
Подписан к печати 12.06.2023 г.

Журнал распространяется через розничную торговую сеть,
службу курьерской доставки.
Отдел распространения – Игорь Соседов.

Отпечатано ИПП «Печатный дом»
г. Одесса, 65026, Приморский бульвар, 14, тел.: (0482) 340-308
Заказ №
Тираж – 2000 экземпляров. Цена договорная.

ДУХОВНІСТЬ – НА ПРОТИВАГУ ЦИНІЗМУ!

«Ми всі живемо під одним небом, але горизонт у кожного свій» – так сказала про сьогоднішню ситуацію в Україні одна з героїнь цього номеру. І справді... Безкрайне небо начебто об'єднує всіх українців, незалежно від того, чи вони лишилися в країні, чи змушені були шукати притулок за її межами. Це якщо говорити про небесний купол як природне явище. А якщо сприймати його як субстанцію духовну, то, виявляється, горизонти бувають різні. Війна проявила це надто виразно. Ось блакитно-жовтий стяг на плечах звільнених з полону азовців, ось з ним виходять на вулиці окупованого міста жителі Херсону, ось він знову майорить над звільненими містами і селам – і це символ незламності, героїзму, єднання нашого народу. А ось якась напівоголена дівачка (кажуть, що одеситка) те ж полотнище несе поміж столиками з шампанським у курортній Ніці, і більшої наруги над державним символом марно й вигадувати...

Читаю у «Фейсбуці» пост колеги-журналістки: «Майже півтора року війни. Одеса. Літо. Пляжі наче офіційно закриті, але всі охочі загоряють і відпочивають. А в нічних клубах на самісенькому мінонебезпечному березі взагалі аншлаги. Минулого разу концерт в найелітнішому клубі в Аркадії з подальшою релакс тусою співпав з трагедією в Києві, коли під час обстрілу на порозі зачиненого бомбосховища загинули люди і маленькі діти. Сьогодні нічний движ на морі співпав з потраплянням ракет у житловий

будинок у передмісті Дніпра. І крики людей з-під завалів з благанням про порятунок знов збіглись у часі з воплями оргазмуючих від щастя відпочивальників на нічному пляжі. Цинізм полягає у тому, що ці події співіснують одночасно за декілька сотень кілометрів одна від одної. У нашій воюючій державі! А як таке взагалі можливо?!?!».

І поряд пост у відповідь: «Пригадала, як минулого року, коли нас прихистили в Латвії, латиші з маленького села, дізнавшись, що неподалік розселили українців, запросили нас на джазовий концерт, який вони регулярно влаштовують у себе в місцевому клубі. Так от потім вони розповідали нам, що раніше в день концерту вони влаштовували ще в себе і ресторан, а коли в Україні почалася війна, вирішили, що це буде цинічно – застілля влаштовувати...»

Виходить, що з латишами у більшості з нас спільне бачення горизонту, а у деяких наших співвітчизників – геть інше. Прикро, боляче, незрозуміло... Але водночас ми тішимося з того, що не гідних поваги недогромадян набагато менше, ніж тих, для яких власний горизонт співпадає із загально народним, з державним. Ось саме таким нашим землякам і землячкам, об'єднаним задля перемоги, присвячено цей номер.

**Головний редактор
Галина ВЛАДИМИРСЬКА**

ФАВОРИТ НОМЕРУ

Ірина

СИВАК:

«ДІТИ – НАШЕ
МАЙБУТНЄ» – ЦЕ КРЕДО І КОМПАНІЇ
СТОП. **20** «**STRATEG**», І МОЄ ОСОБИСТЕ»

ПОДІЇ:

ЦЕНТР «UNION» СТАНЕ
КУЛЬТУРНИМ МАГНІТОМ ОДЕСИ!

СТОП. **8**

ДРУГИЙ МІЖНАРОДНИЙ
КОНКУРС «BEL CANTO»

СТОП. **32**

ВИСТАВКА ДИТЯЧОГО
МАЛЮНКА ПРОСТО НЕБА:
«ЗСУ НА ЗАХИСТІ ДІТЕЙ»

СТОП. **72**

ЗНІМОК РОКУ – 2022:
І ЗНОВУ БУДЕ СВІТЛО!

СТОП. **86**

12 ДРУЖНІ ЗВ'ЯЗКИ

Джаз – для перемоги

14 ІНТЕРВ'Ю НОМЕРУ

Олександр ГОРЕНЮК: Після перемоги Україна стане найбільшим економічним проєктом Європейського континенту

19 ДРУЗІ ЗА КОРДОНОМ

Громада польського міста Члухів переконує: чужих дітей не буває

28 ПЕРСОНА

Лариса СОКОЛІК: «Треба діяти в рамках закону, тоді працювати буде просто»

31 СУСПІЛЬСТВО

Конференція «Безбар'єрна Україна»: спільно рухаємося до європейських стандартів

32 КУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ

Без мистецтва співу не уявити майбутнього!

34 ЗА НИМИ – МАЙБУТНЄ!

Олена БОРТНІКОВА: «Попри війну, у коледжі триває плідна освітня робота та активне творче життя»

60 100 ЖІНОК, ЩО НАБЛИЖАЮТЬ ПЕРЕМОГУ

Юлія ІЩУК: «Волонтерська робота – це залежність!»

Олена НЕЙКОВА: «Труднощі нас не лякають! Адже ми – справжні патріоти України!»

Людмила ТКАЧЕНКО: «Ми всі живемо під одним небом, але горизонт у кожного свій!»

66 НАШ ДЕПУТАТ

Альона ВАВІЛОВА: «Ми допомагаємо людям, бо хочемо, а не тому, що так потрібно»

70 НА ЧАСІ

Як одеський бізнес **SMILEFOOD** працює на перемогу і підкорює іноземні ринки

72 З МРІЄЮ ПРО МИР

«ЗСУ на захисті дітей»: виставка дитячого малюнка просто неба

74 ПРЕМ'ЄРА 2023

За законами вестерна, або Тарантіно варто побувати в Карпатах
«Білосніжка»: добро сильніше за зло
Хай сни будуть безтурботними
Замахнулись на Шекспіра

86 ПОГЛЯД

«Знімок року – 2022»: І знову буде світло!

99 МАЙСТЕРНЯ

«Хліб і вино»: графіка **Дмитра СИТНИКОВА**
«Друга реальність»: графіка і живопис **Віктора ВІНОГРАДОВА**

102 МОДНЕ МІСТО

26-й сезон **Odessa Fashion Day**: «Не здаватися та йти далі!»

104 ЗДОРОВ'Я І КРАСА

Медичний центр натуропатії **«SOFI-NA»** – для всіх, хто хоче бути здоровим

ЛАУРЕАТИ
РЕЙТИНГУ
«100 ЖІНОК
ОДЕЩИНИ,
ЩО
НАБЛИЖАЮТЬ
ПЕРЕМОГУ»

СТОП. **38**

ЦЕНТР «UNION» СТАНЕ КУЛЬТУРНИМ МАГНІТОМ ОДЕСИ!

МІЖНАРОДНИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР «UNION» УРОЧИСТО ВІДКРИВАВСЯ ДВІЧІ – 16 І 17 ТРАВНЯ. ОБИДВА РАЗИ – ЗА УЧАСТІ ПЕРШИХ КЕРІВНИКІВ ОДЕСИ І ОБЛАСТІ, А ТАКОЖ БАГАТЬОХ ЗНАНИХ ПЕРСОН. МАСШТАБНИЙ ПРОЄКТ ВИМАГАЄ МАСШТАБНОГО ПІАРУ!

Власне, 16 травня був івент для запрошених гостей з екскурсіями численними виставковими просторами, кімнатами різного призначення, фуршетом і популярними шлягерами італійської естради в так званому Італійському дворіку (тобто просто неба), вітальними словами у головній залі та концертом гурту «Ріапобой» з його фронтменом Дмитром Шуровим. А оскільки центр має бути пов'язаний з реалізацією саме культурних проєктів, то цього дня тут можна було зустріти керівників чи не всіх театрів, музеїв та інших мистецьких закладів Одеси.

Вітаючи присутніх, міський голова Геннадій Труханов підкреслив, що Одеса завжди була і залишається багатонаціональним, мультикультурним містом. Всупереч війні, дуже важливо зберігати нашу культурну та історичну спадщину. «UNION – це не просто будівля. За створенням центру криється велика командна робота. Дякую великій команді однодумців, яка протягом декількох років втілювала проєкт у життя!» – зазначив мер.

В.о. начальника Одеської обласної державної (військової) адміністрації Борис Волошенков тепло привітав засновників центру та ініціаторів його відродження, наголосивши на важливому значенні діяльності такого закладу.

Засновник фонду «Уніон Одеса», керівник Одеського бізнес-клубу Дмитро Казавчинський у своєму виступі нагадав історію цієї історичної будівлі. Вона була побудована 1902 року саме для культурного центру, який вже тоді отримав таку ж назву (тобто у перекладі – «об'єднання») і мав об'єднувати на теренах культури одеситів і культурних діячів світу різних національностей. А креативний директор UNION Ігор Окс розповів, що у центрі від початку відбувалися вистави, виставки, літературні читання, працювала бібліотека. І метою групи ентузіастів-ініціаторів було не лише відродження будівлі, а й відновлення багатогранної діяльності цього закладу. Філософія центру: мистецтво та творчість – це джерело культури, а культура визначає людину.

Другий день був позначений присутністю переважно державних службовців, депутатів, дипломатів, керівників національно-культурних товариств та громадських, благодійних організацій, церковнослужителів різних конфесій. В рамках відкриття було заявлено урочисте засідання ради Одеського об'єднання національностей при Одеському міському голові. І саме другого дня було запрошено ЗМІ для висвітлення події.

А почесним гостем цього другого урочистого відкриття став Курт Волкер – один з найвідоміших американських дипломатів, який був Постійним представником США в НАТО (2008-2009) та Спеціальним представником Державного департаменту США з питань України (2017-2019). Відданий друг України, він, попри всі загрози воєнного часу, приїхав до нас разом з дружиною, яка теж була присутня на івенті.

Курт Волкер не лише привітав присутніх з відкриттям центру, а й виступив зі змістовною доповіддю, в якій торкнувся американсько-українських відносин, сказав про новий пакет допомоги Україні і наголосив на тому, що США є нашим надійним партнером у протистоянні ворожій агресії РФ. (До речі, всі бажаючі могли скористатися приладдям для синхронного перекладу – і за це ще один плюс господарям центру!).

Модератором зустрічі з високоповажним гостем став одесит Павло Унгуриян, що свого часу двічі обирався народним депутатом, а нині є координатором платформи українсько-американського партнерства. Після виступу пана Волкера Павло Унгуриян провів з ним на сцені невеличкий брифінг, поставивши запитання, які нині хвилюють кожного з нас. За словами американського дипломата, Україна обов'язково буде в НАТО, адже це єдина надійна запорука її безпеки, і наголосив, що вступ України до альянсу посилить безпеку всієї Європи, зважаючи на оснащеність та навченість української армії. Волкер не виключає можливості прийняття України до НАТО до того, як завершиться повномасштабна війна, і навіть як приклад Німеччину, яка на момент вступу була розділена на дві частини, одна з яких перебувала під тоталітарною владою Радянського Союзу. «Україна є оплотом свободи та землею вільних людей. Ми неймовірно вражені мужністю та наполегливістю українців. Але найбільше тим, як ви відстоюєте життя», – підкреслив пан Волкер.

Думку про те, що Україна і Одеса – це оплот свободи та вільних людей, у тій чи іншій інтерпретації висловлювали всі виступаючі. Неодноразово у залі звучало «Слава Україні!» – «Героям слава!», а обидві урочистості розпочиналися зі звучання Гімну України та хвилини мовчання в пам'ять про загиблих військових і цивільних у цій загарбницькій війні.

Після урочистостей один з ініціаторів відновлення Міжнародного центру культури, заступник Одеського міського голови Павло Вугельман написав на своїй сторінці у «Фейсбукі»:

«Ідея відновлення центру з явилася під час одного із засідань ООН – Одеського об'єднання національностей. У проєкті взяли участь представники одеського бізнесу, культурні діячі, митці та міська влада. UNION – найяскравіший приклад вдалої співпраці одеситів різних професій, поглядів, віку та смаків. UNION – це

впевненість Одеси у Збройних Силах України і нашій близькій перемозі! Впевнений, що центр стане культурним магнітом міста!»

Фото: Сергій ГУМЕНЮК, Олександр СИНЕЛЬНИКОВ, Олександра СМІРНА

Джаз — ДЛЯ ПОБЕДЫ

ВОЕННОЕ ВРЕМЯ НЕ БЛАГОПРИЯТСТВУЕТ ПРИЕЗДУ ЗАРУБЕЖНЫХ АРТИСТОВ С ГАСТРОЛЯМИ, НО ДЛЯ НАСТОЯЩИХ ДРУЗЕЙ НЕТ ПРЕГРАД. ВЫДАЮЩИЕСЯ ДЖАЗОВЫЕ МУЗЫКАНТЫ ИЗ ЭСТОНИИ И ВЕЛИКОБРИТАНИИ ВСЕ ЖЕ ПОСЕТИЛИ ОДЕССУ С БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫМ ПРОЕКТОМ THE LONDON-TALLINN COSMIC BRIDGE.

Концерт Jazz for Ukraine состоялся в Международном культурном центре UNION при поддержке Фонда культурного партнерства (Эстония). На концерте присутствовали вице-мэр Таллинна Каарель Оя (он специально посетил Одессу, чтобы поддержать соотечественников!) и вице-мэр Одессы Олег Брындак: не будем забывать, что эти два го-

рода – побратимы. Однако важно уточнить, что именно личная инициатива давнего друга Одессы эстонца Мээлиса Кубитса сделала возможным проведение такого потрясающего музыкального праздника.

Гитарист и композитор Яак Соояэр, профессор Таллиннской музыкальной академии, в течение нескольких дней собрал команду, готовую выступить без гонорара. Расходы по приезду музыкантов и их пребыванию в Одессе взяла на себя эстонская сторона. А все средства от продажи билетов переданы благотворительному фонду «Корпорация монстров». Вместе с Яаком приехали звезда эстонского джаз-рока басист Рауль Вайгла, молодой ударник Карл-Юхан Лаанесаар и арфистка из Лондона, не раз выступавшая для коронованных особ, уроженка Львова Алина Бжезинская.

Как рассказала со сцены Алина (она вела концерт вместе с неизменной ведущей одесских джазовых событий Еленой Шевченко), ее брат добровольцем пошел защищать Украину и сейчас находится в зоне боевых действий, а сестру просит быть на сцене и повсеместно рассказывать людям о том, что происходит в их родной стране.

Публика в восторге встречала пьесы Элис Колтрейн, Алины Бжезинской, Яака Соояэра в исполнении столь необычного состава. А когда к зарубежным гостям в конце присоединился любимец одесситов пианист Алексей Петухов,

Мээлис Кубитс и ведущая
вечера Елена Шевченко

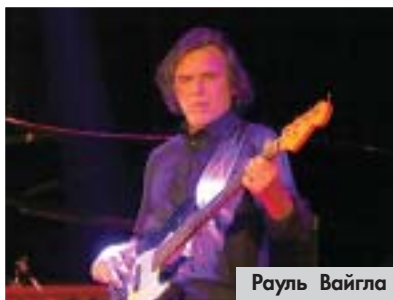
Як Соояэр

Алина
Бжезинская

Алексей Петухов

Рауль Вайгла

Карл-Юхан
Лаанесаар

то прозвучал блюз Телониуса Монка Blue Monk, и это вызвало бурю эмоций.

Эстонские друзья поддерживают музыкальную культуру Одессы не только в плане джаза.

– Второй год подряд мы делаем в Эстонии вместе с Алексеем Ботвиновым фестиваль Odessa Classics, который родился в 2015 году, и мы еще тогда имели честь быть рядом, – говорит Мээлис Кубитс. – Понятно, что в связи с военным положением проводить такое масштабное мероприятие в Одессе невозможно, и мы приняли эстафету, оказав всевозможную поддержку. В мае этого года в Таллинне проходит основная программа, в других городах тоже есть фестивальные концерты.

Odessa Classics всегда был связан с Эстонией, потому что эстонские музыканты были его важными участниками, много эстонских туристов приезжало с нами. До пандемии мы хотели привезти сюда Национальный симфонический оркестр Эстонии, ковид помешал этому дважды, потом началась эта ужасная война. Вот уже второй год подряд наш Национальный симфонический оркестр начинает все свои концерты, как в Таллинне, так и за рубежом, Гимном Украины.

Украинская повестка в нашей стране последние полтора года стоит на первом ме-

сте. Есть согласие всего цивилизованного мира на то, что Украина должна победить. Мы можем содействовать этому, используя свой личный ресурс. Год назад на фестивале Odessa Classics в Таллине мы собрали более 30 тысяч евро и передали проектам, которые здесь вела журналистка Юлия Городецкая. Один сбор был в поддержку оркестра Военно-Морских Сил ВСУ, другой позволил приобрести 23 бронезилета для бойцов Одесской теробороны. Одесса и Таллинн официально являются городами-побратимами уже 25 лет, между нами существуют сильные человеческие и культурные связи.

Если говорить о нынешнем джазовом концерте, то, к счастью, несмотря на войну, мы получили одобрение на проезд от своих семей, перед которыми несем ответственность. Моя жена даже в каком-то смысле подтолкнула меня, потому что нас связывает с Одессой множество историй, множество дружеских отношений. □

ОЛЕКСАНДР ГОРЕНЮК:

«ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ
УКРАЇНА СТАНЕ
НАЙБІЛЬШИМ
ЕКОНОМІЧНИМ
ПРОЄКТОМ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО
КОНТИНЕНТУ»

ВІЙНА В
УКРАЇНІ ТРИВАЄ.
РОСІЙСЬКІ ОКУПАНТИ
НАМАГАЮТЬСЯ ЗАГАРБАТИ
НАШІ ЗЕМЛІ ТА ЗНИЩИТИ
НАШУ ІДЕНТИЧНІСТЬ.
ОДНАК УКРАЇНЦІ ЩЕ З
БІЛЬШОЮ ЗЛІСТЮ ТА
НАПОЛЕГЛИВІСТЮ РОБЛЯТЬ
УСЕ ЗАРАДИ ПЕРЕМОГИ.
СЕРЕД ВАЖЛИВИХ ЛІДЕРІВ
ВОЛОНТЕРСЬКИХ РУХІВ ТА
ГУМАНІТАРНИХ МІСІЙ –
НАРОДНІ ОБРАНЦІ, ЯКІ ОКРІМ
КРОПІТКОЇ ЗАКОНОДАВЧОЇ
РОБОТИ ЗАЙМАЮТЬСЯ
ЗАЛУЧЕННЯМ ДО УКРАЇНИ
ІНОЗЕМНИХ ПАРТНЕРІВ.

Одним із яскравих прикладів такої енергійної діяльної людини є депутат Верховної Ради України одесит **Олександр ГОРЕНЮК**. Під час виборів у 2019 році його компетентність, амбіційність та жага до всього сучасного сподобалася жителям Суворовського району, а сьогодні **Олександр Олександрович** не словом, а ділом доводить, що їх вибір був правильним.

Ми зустрілись з народним депутатом, аби детальніше дізнатись про його діяльність під час повномасштабного вторгнення.

– Олександр, наскільки ми пам'ятаємо, до роботи у Верховній Раді України ви були достатньо активною людиною в Одесі, зі своєю громадською позицією та своїм баченням міста. Розкажіть, будь ласка, про свою діяльність до обрання нардепом.

– Оскільки маю освіту у сфері містобудування, я досить багато часу приділяв саме цьому. Неодноразово разом зі своєю командою р о з р о б л я в

ДОВІДКА:

Олександр ГОРЕНЮК народився і виріс в Одесі. Навчався в україномовній 80-й школі, що розташована в Київському районі міста. Мати майбутнього депутата обрала цю школу, бо їй дуже сподобалася класний керівник Марія Олександрівна. Завдяки їй, за словами Олександра, він зараз має гарну та природну українську. Пізніше навчався в юридичному ліцеї Одеської міської ради з поглибленим вивченням правознавства, і це стало ще однією запорукою подальшої успішної професійної діяльності. Вищу освіту отримав у Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Загалом має чотири освіти у напрямках: міжнародне право, графічний дизайн, перекладач з іспанської мови і містобудування. Всіма набутими знаннями активно користується у роботі та повсякденному житті.

концепції по розвитку тих чи інших місць в Одесі. Яскравий приклад – Деволанівський узвіз. Ми хотіли створити так званий креативний кластер для молоді, бо на той час уже було багато внутрішньої еміграції, молодь активно виїжджала у кращому випадку в інші міста, а в гіршому – за кордон. Зрозуміло, що ці таланти вже не повернути працювати в Україну та сплачувати податки в бюджет нашої держави. Ми планували зробити пішохідну вулицю з малими підприємствами. Це мали бути невеликі площі, оренда яких під силу молодим орендарям, а саме на них ми і розраховували насамперед.

І це не єдиний наш проєкт, що стосувався поліпшення життя одеситів, на який, на жаль, так і не звернули уваги у міськраді.

– До речі, про мерію. Зараз ви займаєтесь законотворчою діяльністю і входите у найбільшу за чисельністю парламентську фракцію. На вашу думку, чи потрібно вносити якісь зміни у законодавство, аби такі люди, як ви, мали змогу обійняти посаду міського голови? Адже зараз це фактично неможливо.

– Я вважаю, що це можливо. Треба багато працювати над своєю репутацією і системно звітувати населенню, виборцям про свою діяльність. Сьогодні, наприклад, з самого ранку ми роздали гуманітарну допомогу 600 особам. Ці люди на власні очі бачать, що віддали свій голос за правильну людину. Вони бачать, як я працюю для них і для міста, для країни, і я вірю в те, що у такий спосіб можна перемогти. Бо коли одесити будуть мене знати особисто, бачитимуть регулярно на свої очі, тоді борди з обличчями невідомих їм осіб просто не працюватимуть. Люди стали більш свідомими і розумними, бо ми отримали сумний досвід, коли привели проросійську партію до влади.

Що ж стосується законодавства, то треба дати кандидатам рівні можливості в реалізації своїх виборчих прав, однакові умови. Бо, наприклад, під час парламентських виборів у 2019-му на моєму окрузі умови були такими, що мої постери, навіть малого розміру, протримались рівно одну ніч. У мене не було бюджету на рекламу, але я мав маршрутку, на якій їздив по дворах і проводив 10-11 зустрічей на день.

– Незважаючи на війну, дехто вже починає говорити про вибори, які мали б відбутися цієї осені. Як ви гадаєте, чи можливо це і чи доречно нині робити якісь агітаційні кроки?

– У моїй голові зараз немає виборів. Вони неможливі законодавчо і конституційно. Більше того, на мою думку, розмови про вибори шкодять суспільству, бо створюють внутрішню конкуренцію серед впливових людей, які мали б згуртовано працювати на нашу спільну мету. Вже чую відповідну рекламу по радію, бачу борди з відомими всій країні обличчями. Як на мене, то ці люди витрачають кошти на рекламу своїх персон замість того, щоб донатити на ЗСУ. І це сьогодні неприпустимо.

– От якраз і хочеться перейти до теми вашої допомоги військовим та цивільним українцям. Знаємо, що з самого початку повномасштабного вторгнення ви запустили гуманітарну місію з Іспанії, а пізніше поширили її і на інші країни.

– Так, з перших днів війни я є уповноваженою особою з гуманітарних питань у відносинах з Королівством Іспанія за підписом головнокомандуючого ЗСУ Валерія Залужного. Ми створили дуже потужний конвой. У кожному великому місті були створені точки збору, куди зносилися речі та продукти. Все це потім їхало до Мадрида, а вже звідти за допомоги Міністерства транспорту Іспанії цей вантаж відправлявся до нашої країни. Ми створили логістичний хаб у Румунії, в Тульчі, і через нього вантаж просувався далі – переправою в Орловці. Так гуманітарна допомога набагато швидше прибувала до Одеси.

Через те, що гуманітарну допомогу збирала майже вся Іспанія, в машинах знаходилось так зване «асорті». Ніхто насправді не розумів, що в них їде. Ми організували сортування, одяг часто доводилося прати, чистити. З нашого великого хабу на Пересипу, який ми організували разом з благодійним фондом Даяни Ястремської «Дія», ми відправляємо лише відсортований вантаж у ті точки країни, де він необхідний. На сьогоднішній день ми отримуємо допомогу з Іспанії, Польщі, Франції і навіть Індії.

“З ПЕРШИХ ДНІВ ВІЙНИ Я Є УПОВНОВАЖЕНОЮ ОСОБОЮ З ГУМАНІТАРНИХ ПИТАНЬ У ВІДНОСИНАХ З КОРОЛІВСТВОМ ІСПАНІЯ ЗА ПІДПИСОМ ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧОГО ЗСУ ВАЛЕРІЯ ЗАЛУЖНОГО».

Щора-зу вдається налагодити шляхи допомоги по-різному. У Польщі, наприклад, ми співпрацюємо з гемблінговою компанією. У них досить багато коштів, що дало можливість створити фонд і запросити до нього інших великих гравців ринку. Саме завдяки їх фінансовій підтримці ми, власне, закупаємо в Одесі продукти для гуманітарних наборів і роздаємо людям. Нам уже вдалось нагодувати більше 40 тисяч сімей! Купуючи на місці продукти, вироблені в Одесі й Україні, ми значно економимо на логістиці, бо не возимо з Європи те, що можна придбати тут. До того ж, таким чином підтримуємо вітчизняних виробників. Щодо Індії – там теж маю товаришів, які вже десятки мільйонів доларів витратили на гуманітарну допомогу. Я налагодив зв'язок з бізнесменом, який є великим гравцем у фармацевтичній сфері. За його допомоги Україна отримує велику кількість медичних препаратів високої якості прямо із Індії.

Дуже важливим напрямом діяльності для мене є допомога військовим – тим, хто дарує нам можливість жити часто ціною власного життя. Я маю дружні стосунки з керівництвом полку «Азов», і нам навіть вдалося відкрити в Одесі його представництво. Приміщення знайшлося буквально за день, ми його швидко облаштували. Варто зазначити, що в Одесі з-поміж усієї «Гвардії наступу» саме «Азов» є найбільш популярним штабом.

– Коли ви у публічному просторі говорите про свої досягнення, завжди пригадуєте сім'ю. Наскільки багато зараз вдається проводити часу разом?

– У мене дуже класна сім'я. Я прибічник тієї думки, що без сім'ї рухатись по життю нецікаво, бо родина – це твій дім, твоя віддушину. Я зростаю у оточенні любові та турботи і хочу, щоб мої діти зростали так само. Щодня виходжу на зв'язок зі своєю родиною – це мама, тато, дядя, бабуся. З дружиною і сином говорю мінімум двічі-тричі на добу. Мої друзі завжди дивуються цьому, а для мене це природно. Не можу інакше, бо вже так звик.

– Традиційне питання: що у планах на найближчий час? Чи є щось таке, що хотілося б реалізувати, але це ще, як кажуть, не на часі?

– Зараз працюю над тим, щоб пояснити нашим міжнародним партнерам необхідність інвестування в Україну, у її мирне відновлення. Я впевнений, що робити це треба прямо зараз, бо потім буде пізно. Після війни Україна стане найбільшим економічним проектом європейського континенту, а, можливо, й цілого світу. І потрібно над цим працювати вже: готувати зміни в законодавстві, наповнювати бюджет і відновлювати економіку. Останнє, звісно, можливо лише завдяки податкам, тому хочеться, аби наш бізнес працював і працював чесно. Ми спілкуємось з послами деяких країн, і є випадки, коли інвестиції ідуть в Україну навіть під час війни. Тому далі – тільки більше. Вибудуємо країну можливостей разом! 🇺🇦

ОЛЕКСАНДР ГОРЕНЮК
СТАВ ЛАУРЕАТОМ РЕЙТИНГУ
«НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» ЗА
ПІДСУМКАМИ ДІЯЛЬНОСТІ
У 2022 РОЦІ. НАГОРОДИ ЙОМУ
ВРУЧИЛИ ПРЯМО У ХАБІ
НА ПЕРЕСИПУ, КУДИ НАДХОДИТЬ
ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА

ГРОМАДА ПОЛЬСЬКОГО МІСТА ЧЛУХІВ ПЕРЕКОНУЄ: ЧУЖИХ ДІТЕЙ НЕ БУВАЄ

НЕЗАБУТНЬОЮ, СПОВНЕНОЮ ПОЗИТИВНИХ ВРАЖЕНЬ СТАЛА ДЛЯ КЕРІВНИКА СЕКРЕТАРІАТУ ОДЕСЬКОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ, ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ ВАЛЕРІЯ ОСИПОВА ПОЇЗДКА ДО ПОЛЬСЬКОГО МІСТА ЧЛУХІВ, ЯКЕ ЩИРОСЕРДНО ПРИЙНЯЛО СОТНІ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ З МАТУСЯМИ.

Члухів – затишне і красиве містечко. Попри відносно невеликі розміри, громада змогла створити всі належні умови для вимушених біженців з України. У спеціально відведеній для матерів з дітьми будівлі кожна сім'я отримала кімнатку з усіма зручностями. У гуртожитку працює їдальня. Все це розміщено на території школи з чу-

довими навчальними корпусами, сучасною спортивною базою – футбольними полями, баскетбольними майданчиками та басейном. У школах повіту навчається понад 200 українських дітей, які прагнуть навчатися сумлінно, при цьому освоюючи польську мову. А жінкам надано посильну допомогу у працевлаштуванні.

Уся ця копітка організаційна робота лягла на плечі старости Члухівського повіту Поморського воєводства Олександра Гаппи, мера міста Річарда Шибайло та бізнесмена, мецената Анджее Прусськи. Під час зустрічей з ними Валерій Осипов вручив цим щирим польським друзям Почесні нагороди та Подяки Національної спілки журналістів України і Одеської обласної Ради миру за фінансову, моральну та організаційну допомогу Україні, за величезну допомогу жінкам з дітьми, що втекли від війни.

Старосту повіту Олександра Гаппу українські мами та діточки знають особисто. Він регулярно відвідує школи і контролює умови побуту та навчання. А нещодавно взяв участь у дитячому шкільному ярмарку в Національній спортивній школі міста і в загальних міських зборах на центральній площі, що були

присвячені солідарності польського народу з українцями.

Вражає благодійна діяльність Анджее Прусськи. Чудовий організатор, щедрий меценат, він взяв безпосередню участь у благоустрої українських жінок з дітьми, а нині підтримує їх у повсякденному житті. На зустрічі з ним відбулася конструктивна розмова про соціальні умови проживання у місті. Особливу увагу приділено спільній співпраці у культурному, спортивному та туристичному напрямках.

Подяку Національної спілки журналістів України і Одеської обласної Ради миру, а також диплом Міжнародної кадрової академії «Почесний професор» було вручено директору місцевої школи Малгожаті Гостомській. Під час зустрічі з нею обговорювалися питання подальшого сприяння українським дітям у їхньому навчанні та спортивному розвитку. Також порушувалися питання співпраці у галузі культури, туризму і спорту.

З ініціативи однієї з мам-одеситок, що перебувають у Члухові, нині психолога Національної спортивної школи міста Олени Осипової, українським дітям вручили подарунки від одеського бізнесмена і мецената, президента ТД «Strateg» Олександра Сивака: він надіслав до Польщі для українських дітей понад 100 розвиваючих ігор. 🇵🇱

ПРО ТАКИХ ЖІНОК,
ЯК ІРИНА СИВАК,
ЗАЗВИЧАЙ КАЖУТЬ:
«САМОДОСТАТНЯ», ТОБТО
ДОСЯГЛА ЖИТТЕВОГО
УСПІХУ СВОЇМ РОЗУМОМ
І ОСОБИСТІСНИМИ
ЯКОСТЯМИ, ЯК ТО
НАПОЛЕГЛИВІСТЬ,
ЦІЛЕСПРЯМОВАНІСТЬ,
ЗДАТНІСТЬ ДОЛАТИ
ПЕРЕШКОДИ,
ВІДСТОЮВАТИ СВОЮ
ДУМКУ, МИСЛИТИ
КРЕАТИВНО. ТАК ВСЕ І Є:
ОТРИМАВШИ ЮРИДИЧНУ
ОСВІТУ, ІРИНА ЗРОБИЛА
ВДАЛУ КАР'ЄРУ НА
НИВІ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ,
СТАВШИ АВТОРИТЕТНИМ
ЮРИСТОМ І
ЗАБЕЗПЕЧИВШИ СВОЇ
ЖИТТЄВІ
ПОТРЕБИ.

Ірина СИВАК:

«ДІТИ – НАШЕ МАЙБУТНЄ» –
ЦЕ КРЕДО І КОМПАНІЇ «**STRATEG**»,
І МОЄ ОСОБИСТЕ»

Однак доля підносить романтичні сюрпризи і таким сильним та самостійним жінкам. З Олександром Сиваком Ірина познайомилася саме як авторитетний юрист, у них склалися добрі професійні стосунки, і він запропонував разом працювати у сфері виробництва дитячих товарів. Не відразу, але погодилася, а потім дружнє спілкування переросло в кохання: таке вже примхливе це почуття – іноді народжується тоді, коли спочатку і не гадаєш про нього. І на сьогодні Ірина Сивак виховує їх синочка Платона, опікується дорослим сином від Олександрового першого шлюбу Миколою і є виконавчим директором (а насправду – правою рукою, як то кажуть) свого чоловіка – засновника і власника ТД «Strateg», однієї з найбільших в Україні компаній з виробництва настільних ігор та наборів. Щоправда, і в такій ситуації творча натура Ірини не задовольнилася лише спільними інтересами і знайшла свою окрему самостійну нішу. Однак, краще про все по порядку...

ЗАПОРУКА УСПІХУ – КОМАНДНА РОБОТА І... КОХАННЯ

– Ірино, сьогодні ваше подружжя разом керує великою командою. Певно, буде справедливо казати, що Олександра можна називати стратегом процесу, а Вас – тактиком, адже взяли на себе безпосереднє керівництво щоденним робочим процесом. А як для Вас починався оцей новий етап у житті?

– Коли вісім років тому мій майбутній чоловік зателефонував і запропонував приєднатися до команди Strateg. скажу чесно, я довго думала над цією пропозицією і щоразу, коли він знову говорив про це, висловлювала свої сумніви: «Ну як я буду займатись виробництвом іграшок, коли я юрист! Виробництво дитячих товарів – це ж творчість. Я не вмію фантазувати та придумувати для дітей. Я вмію складати позовні заяви, писати претензії...» Та, зрештою, прийняла-таки пропозицію. Олександр не зник відступати від своїх задумів. (Усміхається.)

– І це непросте рішення стало для Вас доленосним у всіх сенсах... Власне, ви вже разом вибудували сьогоднішній успіх компанії. Побувавши в офісі ТД Strateg, я була приємно вражена. Десятки молодих людей біля комп'ютерів чи планшетів, щось творять, обговорюють біля ігрових столів... Словом, творчий процес кипить безупинно. Та й сам офіс, щиро кажучи, вражає своєю сучасною досконалістю. А яким було підприємство, коли Ви долучилися до команди?

– Коли я у 2014 році я почала працювати, такого розкішного офісу у нас не було, а наш асортимент нараховував приблизно 20 позицій. Це були повчальні ігри та пазли, причому з досить звичними класичними для таких виробів сюжетами. А далі процес невпинно розвивався і ставав усе більш масштабним. Віддавши данину класиці (і не забуваючи про неї понині), Торговий дім «Strateg» надає перевагу новаторству, пильно слідкуючи за трендами і модними тенденціями. Нині це товари не лише для дітей, а й для підлітків та дорослих. Працюємо над розробкою і виготовленням інтелектуальних, освітніх, пізнавальних ігор, що розвивають пам'ять, логіку, аналітичні здібності людей різного віку. Є, крім настільних, невеличкі ігри, які можна покласти до кишені чи сумочки і взяти з собою у дорожку, пазли, слайми, а ще набори для творчого розвитку – картини за номерами, алмазна мозаїка, набори для ліплення. Нині зайнялися виготовленням кольорової крейди. Асортимент постійно зростає і урізноманітнюється.

– Було 20 позицій. А сьогодні?

– Станом на 2022 рік асортимент ТД «Strateg» складається з майже 1000 ігор, 1500 видів картин за номерами та біля 800 видів алмазної мозаїки. Звичайно, для таких обсягів знадобився набагато більший колектив творчих людей. Нині наша команда налічує близько 200 працівників, і це вже не лише Торговий дім «Strateg», а й приватне підприємство «Мир Лео», інтернет-магазини «Платошка», «Ніктойс», «AV-Store». Якщо ж врахувати кількість робочих місць, які потрібні для виготовлення комплектуючих іншими підприємствами, то можна нарахувати й понад тисячу людей. З огляду на великі обсяги, знадобилися і великі приміщення для формування, складання та пакування продукції, для її зберігання. Тобто нині це зовсім інший масштаб.

– Є всі підстави для того, щоб пишатися!

– Так! До того ж ми дуже відповідальні виробники. 2019 року ТОВ «Стратег Україна» стало переможцем у Всеукраїнському рейтингу «Сумлінний платник податків». А у 2022-му отримали почесний знак «Вироблено в Одеській області», впроваджений головою Одеської облдержадміністрації. І це переконливо свідчить про якість нашої продукції. Маю сказати, ми особливу увагу приділяємо якості своєї продукції, справедливо вважаючи, що це має бути не менш важливою її перевагою, ніж цікавий розвиваючий зміст. Усі наші іграшки виготовляються з гіпоалергенних матеріалів. Крім того, їх перевіряють психологи. Математичні чи лінгвістичні іграшки разом з нами розробляють учителі та логопеди. Особистий досвід батьківства також допомагає зрозуміти, яку продукцію робити, а від якої ідеї краще відмовитися, хоч вона й може бути цікавою, адже добре розумієш, що дав би своїй дитині до рук, а що ні, що безпечно, а що може мати неприємні наслідки.

«БЛАГОДІЙНІСТЬ – ЦЕ ПРОЯВ ЛЮДЯНОСТІ І ЗАПОРУКА МАЙБУТЬОГО НАШИХ ДІТЕЙ»

– Відомо, що доброю ознакою діяльності підприємств, очолюваних Олександром Сиваком, давно стала благодійність...

– Я радію з того, що ми маємо змогу займатися благодійністю. Це – прояв людяності, яка шанується і потрібна у будь-які часи, та зараз прагнення допомогти, підтримати постраждалих співвітчизників – на першому місці у серці кожного українця, і в моєму – також. Для мого чоловіка і очільника нашої компанії – це не лише достойний відгук на трагічні виклики воєнного часу. Олександр завжди приділяв цьому велику увагу, просто нині, в умовах повномасштабної війни, цей аспект нашої діяльності набув особливого значення. Ми постійно даруємо розвиваючі ігри дітям, які змушені були втікати з небезпечних регіонів і опинилися в інших місцях нашої

СТАНОМ
НА 2022 РІК
АСОРТИМЕНТ
ТД «STRATEG»
СКЛАДАЄТЬСЯ З МАЙЖЕ
1 000 ІГОР, 1 500 ВИДІВ
КАРТИН ЗА НОМЕРАМИ ТА БІЛЯ
800 ВИДІВ АЛМАЗНОЇ МОЗАЇКИ.

“ «НИНИ НАША КОМАНДА
НАЛІЧУЄ БЛИЗЬКО 200
ПРАЦІВНИКІВ, І ЦЕ ВЖЕ НЕ ЛИШЕ
ТОРГОВИЙ ДІМ «STRATEG», А
Й ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО
«МИР ЛЕО», ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНИ
«ПЛАТОШКА», «НІКТОЙС»,
«AV-STORE».

країни та за її межами – у Польщі, Болгарії, Молдові, передаємо кошти для дітей-сиріт, чії дитбудинки постраждали від обстрілів. Також допомагаємо людям, які постраждали від війни, залишилися без домівок, без речей. Беремо постійну партнерську участь у різних благодійних акціях, дитячих святах і таке інше. На благодійному заході «Мрія життя» ТД «Strateg» зробив внесок у сумі 450 000 гривень. Вважаю, що допомога іншим людям, особливо дітям, – це і наша особиста життєва потреба, якщо ми хочемо зробити свій внесок у те, щоб вибудувати світле майбутнє для своєї країни.

Також мій чоловік допомагає Збройним Силам України: купує дрони, рації, протигази, одяг. Це я б називала не благодійністю, а нашим посильним внеском у нашу спільну перемогу над ворогом, у запоруку життя наших дітей на рідній землі.

– Тож цілком очікувано у грудні 2022-го Олександр Сивак отримав відзнаку регіонального рейтингу «Народне визнання» – «Одесит

року» у номінації «Меценат року». Хотілося б, щоб усі вітчизняні виробники стояли на таких засадах... Знаю, що ТД «Strateg» встановив своєрідні рекорди, пов'язані саме з благодійністю. Розкажіть про це.

– Рекорди справді були. Скажімо, у 2019-му компанія встановила національний рекорд, виклавши у Міжнародний день захисту дітей у парку біля кінотеатру, де відбувалося святкування, найдовшу доріжку зі 110 000 настільних ігор та наборів дитячої творчості, які потім були подаровані юним глядачам. А наступного року «Strateg» встановив своєрідний світовий рекорд і ввійшов до книги Національних рекордів України, склавши дивовижну піраміду із 111 627 ігор висотою майже сім метрів! Сталося це на Святого Миколая, у переддень Різдва, і ці ігри потім стали святковими подарунками для діток з дитячих будинків та малозабезпечених сімей. Сподіваюся, що будуть і нові подібні досягнення у мирній Україні.

**«У 2022-му ОТРИМАЛИ
ПОЧЕСНИЙ ЗНАК «ВИРОБЛЕНО В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ», ВПРОВАДЖЕНИЙ
ГОЛОВОЮ ОДЕСЬКОЮ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ. І ЦЕ ПЕРЕКОНЛИВО
СВІДЧИТЬ ПРО ЯКІСТЬ НАШОЇ ПРОДУКЦІЇ. УСІ НАШІ ІГРАШКИ
ВИГОТОВЛЯЮТЬСЯ З ГІПОАЛЕРГЕННИХ МАТЕРІАЛІВ. КРИМ ТОГО, ЇХ
ПЕРЕВІРЯЮТЬ ПСИХОЛОГИ. МАТЕМАТИЧНІ ЧИ ЛІНГВІСТИЧНІ ІГРАШКИ РАЗОМ
З НАМИ РОЗРОБЛЯЮТЬ УЧИТЕЛІ ТА ЛОГОПЕДИ».**

“ «ОСОБИСТИЙ ДОСВІД БАТЬКІВСТВА ТАКОЖ ДОПОМАГАЄ ЗРОЗУМІТИ, ЯКУ ПРОДУКЦІЮ РОБИТИ, А ВІД ЯКОЇ ІДЕЇ КРАЩЕ ВІДМОВИТИСЯ, ХОЧ ВОНА Й МОЖЕ БУТИ ЦІКАВОЮ»...

ВІРИТИ У ПЕРЕМОГУ І ПРАЦЮВАТИ!

– Ви вже торкнулися теми війни. Тож ставлю традиційне для нашого сьогodenня запитання: як зустріли ранок 24 лютого?

– 22 лютого 2022 року в Києві розпочалась традиційна виставка дитячих товарів, у якій ми завжди брали участь. Після відкриття Олександр хотів ще залишатися там, але я наполягла, щоб 23-го ми повернулися до Одеси, бо мала купу різних справ. Тож, на щастя, ми цей трагічний ранок зустріли вдома разом з родиною і колективом... Київську виставку організаторам довелося терміново закрити. Ми теж зупинили виробництво, законсервували всі процеси, видали працівникам зарплату і поставили все на паузу. А вже у перші дні ми не знали, що буде далі. Наші працівники діяли на свій розсуд: хтось залишався вдома, хтось виїхав до західного регіону країни чи за кордон. Суцільна тривога...

Але коли перша розгубленість минула, а в Одесі було більш-менш спокійно, ми вже 15 березня відновили роботу. Адже вірили, що

Україна

обов'язково переможе,

і нам захотілося підтримати цей оптимістичний настрій у суспільстві. Приблизно тоді ж президент закликав запускати бізнес і працювати. Для нас це стало підтвердженням наших думок про те, що зупинятися не можна, треба продовжувати жити і боротися. Хотілося на своєму місці, своїми силами підтримати державу в такий важкий час. Тобто мали робити свій внесок в економіку країни, платити податки у бюджет і, зберігаючи робочі місця, підтримувати досить багато людей: своїм співробітникам ми не лише вчасно видаємо зарплату, а й допомагаємо продуктивними наборами. У нас є традиція вітати з днем народження кожного співробітника та влаштовувати хоча б маленьке свято.

Відновити виробництво допомогло те, що колектив здебільшого залишався в місті. Хоча деяких важливих спеціалістів усе ж бракувало, і на їх посади мені довелося шукати нових людей. До речі, за останній рік нашу команду поповнили спеціалісти з Херсона, Нової Каховки,

“

«ДОБРЕ РОЗУМІЄШ, ЩО ДАВ БИ СВОЇЙ ДИТИНІ ДО РУК, А ЩО НІ, ЩО БЕЗПЕЧНО, А ЩО МОЖЕ МАТИ НЕПРИЄМНІ НАСЛІДКИ».

«ЯК І КОЖНУ ЖІНКУ, МЕНЕ НАДИХАЄ СІМ'Я – МІЙ ЧОЛОВІК ОЛЕКСАНДР, СИНИ ПЛАТОН ТА МИКОЛА».

Миколаєва,
Харкова. Такі нині часи, що люди
вимушені тікати від війни, а ми раді їх підтримати...

– Чи вдалося відновити у такій ситуації обсяги виробництва?

– Ще і як вдалося! Початок весни ми відпрацювали навіть краще, ніж сподівалися. У травні змогли вийти на довоєнні показники. А вже у вересні їх суттєво перевершили і тримаємо такий темп. Більше того: компанія Strateg планує розвиток, мріє про нові досягнення, тож відновила свою участь у виставках за кордоном.

ЧЕРЕЗ ВИСТАВКИ – НА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ РИНОК!

– Розкажіть про участь у виставках докладніше.

– Вперше ми поїхали на такий захід як учасники в 2016 році. У Нюрнберзі відбувається найбільша виставка з дитячого асортименту в усіх його аспектах, і під ігри виділено кілька окремих величезних павільйонів. Є і павільйон, де розміщуються лише новачки. Ми вирішили першого разу взяти невеликий стенд, десь метрів на дев'ять, адже мали виставити лише 30 позицій – настільні ігри, набори для творчості. А оскільки в нашій країні вже точилася війна, ми привезли все, тематично пов'язане з Україною, те, що було позначене патріотизмом. І взяла з собою прапор України для оформлення. Чесно кажучи, ми реально були горді! Я тоді була при надії, вже на сьомому місяці, отож наш Платончик теж став учасником нашої першої виставки. (Посміхається.)

І ось, починаючи з 2016-го, ми щороку брали участь у виставці в Нюрнберзі аж до пандемії коронавірусу. Тоді її проведення було призупинене, а цього року відновлене. Нині учасників було набагато менше, не всі ще відійшли від шоку. А ось ми, попри війну, поїхали відносно великим колективом. Це начальник відділу продажів, менеджери і ми з Олександром. Вибрали для показу повністю патріотичні сюжети в картинах за номерами – скажімо, байрактар, україночки. І настільні ігри – теж патріотичної української тематики. Наша участь виявилася продуктивною, люди підходили, цікавилися, особливо поляки. Було чимало представників наших українських мереж продажу, вони завжди до нас підходять, цікавляться. Тож привезли чимало контактів для подальшої роботи.

Після Нюрнберга переїхали до Франкфурта, де відбуваються виставки більш творчого напрямку, зокрема товарів дитячого творчого розвитку. На цю виставку ми повезли лише картини за номерами і алмазні картини. Знову таки, їхня сюжетна лінія здебільшого була пов'язана з нашою країною. У нас був дуже гарний стенд, і ми буквально викликали фурор. Взагалі ця виставка не така масштабна і більш атмосферна. Також привезли багато контактів. Це був кінець січня – лютий, а в березні ми взяли участь ще в одній виставці – у Польщі, у місті Кельце. Вона вузькопрофільна, і участь в ній беруть в основному польські компанії. Однак нас нині польський ринок дуже цікавить, тому поїхали

і туди. А ще цього року у листопаді ми хочемо поїхати до Китаю і взяти участь у виставці в місті Гуанчжоу. Сподіваємося, що відновить свою діяльність і київська «Бібі-експорт», яка перервалася ворожою агресією, тож тоді, безумовно, представимо свою продукцію і там.

«ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА»!

– Ви згадали про патріотичний асортимент. Певно, за минулий воєнний рік такої продукції стало набагато більше?

– Звичайно! Коли повернулися до роботи, то ми з Олександром звернулися до колективу: потрібні патріотичні іграшки, зокрема такі, які можна покласти до кишені, коли біжиш до укриття. Наш відділ дизайну розробив серію патріотичних ігор, які стали дуже популярними. Це, скажімо, «Доброго вечора, ми з України», «Все буде Україна», «Скажи «Паляниця», «Ой, у лузі», «Знай наших». Реакція покупців переконала: люди у захваті, вони писали нам, дякували, ділилися своїми враженнями і навіть давали поради, підказували ідеї. Серія патріотичних ігор і далі доповнюється, адже події, здатні надихнути на створення нових ігор, відбуваються чи не щодня, та й мемів не бракує. А ще плануємо розробити стратегічну гру за мотивами сучасної російсько-української війни.

Усі наші ігри стали україномовними. Ми і самі свідомі того, що є така потреба у покупця, і наші партнери – мережі магазинів – перестали брати ігри, виконані російською. Більше того, зараз ми багато експортуємо до тих країн, які прийняли наших вимушених біженців з дітками, і тамтешні магазини залюбки беруть нашу продукцію на продаж, особливо у Польщі. Друга актуальна особливість – ціна: ми зрозуміли, що варто більше виробляти недорогих ігор, вартістю до 150 гривень, адже з грошима у людей зараз суцужно, а все одно діткам щось купують, роблять подарунки...

ДЖЕРЕЛА НАТХНЕННЯ ТА ЕНЕРГІЇ

– Що Вас надихає нині, що наповнює енергією у ці непрості для України дні?

– Насамперед, як і кожну жінку, мене надихає сім'я – мій чоловік Олександр, сини Платон та Микола. Як керівника бізнесу сповнюють енергією наші співробітники – люди творчі, небайдужі, захоплені нашою спільною справою. Як громадянку надихає мужність наших захисників, єдність українців у нашому спільному протистоянні ворогові. Я щодня переглядаю новини і всім серцем бажаю, щоб Україна скоріше здобула перемогу, а віроломний агресор відповів за злочини, які скоїв. І я впевнена, що так і буде, бо дію законів Всесвіту ніхто не здатний відмінити.

Взагалі для мене основне джерело натхнення – прості речі, з яких і складається наше життя. Гарна погода, смачна кава, прогулянки з сином, тренування в спортзалі, улюблена робота, спілкування з чоловіком і друзями, перегляд улюбленого кінофільму, читання... Тобто все те, від чого я отримую щоденне задоволення.

– Ви з Олександром партнери і по життю, і по роботі. Важко гармонійно поєднувати ці два аспекти, чи, навпаки, ви краще розумієте одне одного?

“ «ПРАГНУ, ЩОБ
КОЖНИЙ МІЙ ВИРІБ
ДОПОМАГАВ СТВОРЮВАТИ
ЧУДОВУ АТМОСФЕРУ, ТОМУ
НІКОЛИ НЕ РОБЛЮ ДЕКОР
БЕЗ ГАРНОГО НАСТРОЮ
І ДУШЕВНОГО СПОКОЮ.
ВВАЖАЮ, ЩО КОМПОЗИЦІЯ
ПОВИННА НЕСТИ ТІЛЬКИ
ПРИЄМНІ ЕМОЦІЇ».

– У сім'ї, як і в бізнесі, іноді виникають непорозуміння. Спираючись на свій життєвий досвід, можу сказати, що найголовніше – вміти робочі питання залишати на роботі, а вдома бути чоловіком і дружиною, татом і мамою, а не бізнес-партнерами. Іноді важко триматися цієї грані, коли на роботі щось іде не так, але про наші ролі вдома нам нагадає наш Платоша. Робота – це, звісно, важливо, але тепло сімейних стосунків для мене на першому місці.

– Певно, чоловікові досить важко Вас здивувати якимось подарунком, зважаючи на те, що робота пов'язана з постійним креативом та генеруванням ідей?

– Коли постійно працюєш з креативними людьми, то починаєш розуміти, наскільки ресурс ідей невичерпний. Тому мене можна здивувати чи порадувати якимись маленькими приємними сюрпризами. Наприклад, якось іду з молодшим сином з тренувань по карате до своєї машини (я теж тренуюся в цей час, щоб не втрачати час і тримати форму), аж бачу – в мене на лобовому склі лежить троянда. Отаке мене здатне здивувати і порадувати до сліз! Або ось одного разу на день народження син подарував мені картину, яку намалював своїми маленькими пальчиками, а в процесі малювання був також задіяний тато. Було дуже приємно.

АТМОСФЕРНЕ ХОБІ – ОСОБИСТА НІША ДЛЯ ТВОРЧОСТІ І БІЗНЕСУ

– Тим часом справжній креатив у своїй родині виявляєте саме Ви. Адаже маєте незвичайне хобі?

– У мене справді є хобі, яке дарує задоволення і можливість самостійної творчості, допомагає відволіктися від щоденних турбот... Я власноруч створюю декоративні композиції. Починала з новорічних, потім були на Великдень, а зараз виготовляю і на замовлення те, що має прикрасити різні інтер'єри. Це величезне задоволення – дарувати людям приємні емоції своїми витворами. Коли мені пишуть слова подяки, схвальні відгуки, ще більше хочеться створювати щось нове, гарне і неповторне.

Певний час у мене був страх перед створенням великих композицій. Закупила такі великі кошики і відклала на потім. Але потім взяла себе в руки: «Іра, треба розвиватися!», і почала робити. Уже готова одна композиція, і так гарно вийшло! А ще я подала заявку на участь у новорічній виставці, яка відбудеться у Києві у вересні. Гроші за місце чималі, не знаю, коли їх відіб'ю, але не хочу шкодувати, що не скористалася такою нагодою. Як кажуть, краще зробити і вже потім пожалкувати, ніж не робити зовсім! Це, до речі, і моя особиста бізнес-ніша: сама витрачаю – сама заробляю. Отож, з червня вже починаю робити композиції для цієї виставки, щоб усе встигнути і зробити так, як хочеться. А хочеться завжди досконалості! Складові вишукую по всій Україні у тих продавців, що завозять товар оптом з Китаю і тут продають. Уже дещо купила для майбутніх композицій...

Я досить довго думала, як назвати своє хобі і свою торгову марку. Згодом дійшла думки, що оскільки ми всі любимо приємну, затишну, теплу атмосферу і вдома, і в офісі, то варто дати своїй торговій марці таку назву – «АтмоСфера». Прагну, щоб кожний мій виріб допомагав створювати чудову атмосферу, тому ніколи не роблю декор без гарного настрою і душевного спокою. Вважаю, що композиція повинна нести тільки приємні емоції.

Ірина Сивак цього року стала лауреаткою рейтингу «100 жінок Одещини, що наближають перемогу»

МРІЇ МАЮТЬ ЗБУВАТИСЯ!

– У Вас є улюблена фраза або формулювання для життєвого кредо?

– Можу сказати, що таким для мене стало кредо нашої компанії «Strateg» – «Діти – наше майбутнє». Я переконана, що від того, як ми виховаємо наших дітей зараз, залежить те, куди прийде наша цивілізація. Або це будуть теплі й чуйні люди, яким не хочеться воювати, а навпаки – розвиватися та підкорювати світ, зберігаючи навколишнє середовище. Або це будуть невеликі скупчення людей на залишках нашої планети, з якої ми висмоктали всі ресурси. Якщо ж мислити у межах не планетарних, а стосовно нашої країни, то ми не збудуємо громадянське суспільство рівних можливостей без виховання молоді, яка відчуватиме відповідальність за майбутнє України, буде здатна відбудувати її після війни і відстоювати справжні цивілізаційні цінності і людські чесноти.

– Війна більшість з нас змусила поставити здійснення мрій та реалізацію амбітних планів на паузу. Але це, здається, не про Вас ...

– Не можу сказати, що мої мрії не стали на паузу. Так, деякі з них втілилися, але далеко не всі, як і у більшості українців. Звичайно, разом з Олександром ми плануємо розвивати нашу компанію і, мабуть, щодо цього заповітна мрія – вийти на європейський ринок, здобути прихильність європейського вимогливого споживача. Ще хочу розвивати свою творчу торгову марку «АтмоСфера» і підкорювати серця людей своїми виробами. Певно, стану ближче до успіху на цих обох напрямках після запланованої нами на літо поїздки до Китаю: хочу побувати на їх величезних ринках, познакомиться з тими складовими, з яких можна робити і нові ігри, і мої композиції. Такі поїздки завжди дарують нові ідеї. Ось вам ще одна мрія, сподіваюся – цілком досяжна.

Загалом я з Олександром і вся наша команда намагаємось рухатися вперед і не зупинятися на якихось досягненнях. Так, це нині важко, але чоловікам і жінкам, які нині служать у Збройних Силах України, набагато важче. Наші серця сповнені вдячності до захисників. Переконана, що перемога буде за нами, а ми завжди будемо разом з нашою країною і з нашим народом. 🇺🇦

При підготовці матеріалу використано фрагменти з публікації про Ірину Сивак у журналі «VIVA».

ЛАРИСА СОКОЛІК:

«ТРЕБА ДІЯТИ У РАМКАХ ЗАКОНУ,
ТОДІ ПРАЦЮВАТИ БУДЕ ПРОСТО»

ДОЛЯ БАГАТЬОХ ОБ'ЄКТІВ ОБЛАСНОЇ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НЕЗМІННО ВИКЛИКАЄ СУСПІЛЬНИЙ ІНТЕРЕС. ЦІКАВИТЬ ТАКОЖ, ЗА ЯКИМ ПРИНЦИПОМ ВІДБУВАЮТЬСЯ ЗМІНИ СТАТУСУ ДЕЯКИХ УСТАНОВ, ПРИЄДНАННЯ ОДНИХ ДО ІНШИХ. ЦІ ПИТАННЯ НЕ ЗІЙШЛИ З ПОРЯДКУ ДЕННОГО І ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ. ХОЧА, БЕЗУМОВНО, ЗАГАЛОМ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ, У ТОМУ ЧИСЛІ Й ТИХ, ЩО ВІДПОВІДАЮТЬ ЗА КОМУНАЛЬНУ ВЛАСНІСТЬ, ЗМІНИЛИСЯ РАДИКАЛЬНО. ЯК ВПЛИНУЛА ПОВНОМАСШТАБНА ВІЙНА НА РОБОТУ УПРАВЛІННЯ З МАЙНОВИХ ВІДНОСИН ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ? ПРО ЦЕ МИ РОЗМОВЛЯЄМО З НАЧАЛЬНИКОМ УПРАВЛІННЯ ЛАРИСОЮ СОКОЛІК, ЯКА СТАЛА ЛАУРЕАТОМ РЕЙТИНГУ «100 ЖІНОК ОДЕЩИНИ, ЩО НАБЛИЖАЮТЬ ПЕРЕМОГУ»: ПРО ВІЙНУ, ПРО ТРИВОГИ ТА ЗАВДАННЯ, ДОСЯГНЕННЯ ТА МРІЇ.

«ЗАВДАНЬ СТАЛО БІЛЬШЕ, А ЧАСУ ДЛЯ ЇХ ВИКОНАННЯ – МЕНШЕ»

– Ранок 24 лютого 2022 року назавжди залишиться у пам'яті всіх українців. Яким він був для Вас?

– Незважаючи на початок війни, поїхала на роботу. Голова Одеської обласної ради Григорій Діденко зібрав нас і сказав: наш обов'язок – ходити на службу і професійно виконувати свої службові обов'язки. Частина співробітників мого управління виїхала за кордон. Але потім все потихеньку почало відновлюватися. Майже всі, хто поїхав, повернулися.

– А ви виїжджали?

– Ні, я в Одесі всю війну з першого дня повномасштабної ворожої агресії.

– Чи змінилася робота управління за умов війни?

– Змінилася докорінно. Роботи побільшало, і робити її доводиться в прискореному режимі. Війна пред'являє особливий рахунок і якість людщини – особистісним, професійним, перевіряє готовність до напруженої командної роботи. Змінився ритм роботи, він став жорсткішим. Якщо раніше можна було все робити спокійно і відповідно до намченого плану, то сьогодні, буває, зранку ставиться десять завдань і половину з них до вечора вже треба вирішити. Не всі здатні впоратися. Минулий рік щодо кадрів був складним. Зараз під моїм керівництвом працює 31 людина, до лютого 2022-го штат складався з 45 співробітників. Процес психологічної перебудови виявився дуже непростим. Але потім залишилися ті, хто витримав новий, воєнний ритм роботи.

УКРИТТЯ ДЛЯ ДІТЕЙ – ОДНЕ З ГОЛОВНИХ ЗАВДАНЬ

– Які нові напрями з'явилися у вашій роботі?

– Ремонт та облаштування укриттів – ось це стало основним у діяльності управління у воєнний час. Зокрема ми займаємося облаштуванням укриттів у школах-інтернатах. Всю необхідну документацію доводиться готувати в прискореному режимі. Торік

фінансування на перші об'єкти надійшло лише у вересні. Цього року поки що грошей не було, але до початку робіт з ремонту укриттів у дитячих навчальних закладах треба бути готовим. До 1 вересня – якихось три місяці, час пролетить швидко. А так хочеться, аби вихованці шкіл-інтернатів змогли не лише повернутися до країни, а й сісти за парти.

Обговорюється питання фінансування будівництва повноцінних бомбосховищ у дитячих навчальних закладах, у яких немає підвалів та найпростіших укриттів. Але це дорогий захід. До того ж діє, як і раніше, постанова Кабміну № 590, яка обмежує статті бюджетних видатків. Зокрема, через встановлені обмеження не вдалося завершити всі документальні та фінансові формальності з капітального ремонту спорткомплексу «Олімпієць». Безумовно, якщо уряд перегляне вищезгадану постанову, пом'якшить вимоги до бюджетних видатків, тоді можливостей для реалізації планів на цей рік буде набагато більше.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПОТРЕБУЮТЬ НЕЛЕГКИХ РІШЕНЬ

– Загалом у обласній комунальній власності перебуває близько 250 об'єктів сфери охорони здоров'я, освіти, а також будівлі – пам'ятки архітектури. І всі вони потребують вашої уваги. Але що сьогодні турбує найбільше, крім уже сказаного вище?

– Найбільш проблемним питанням, на мою думку, є стан лікарень у районах області. Будинкам медустанов необхідний капітальний ремонт, багато з них у жалюгідному стані, там багато років нічого не робили. І ця ситуація загострилася в умовах війни, адже навантаження на багато лікарень та поліклінік значно зросло через наплив внутрішніх вимушених біженців...

Особливу мою тривогу викликає становище обласної дитячої клінічної лікарні, що на вулиці Академіка Воробйова. Тут чудові фахівці, і для роботи вони мають сучасне, передове медичне обладнання. Але умови, в яких працює медперсонал – це просто незрозуміло! Насамперед необхідно побудувати ба-

«ВІЙНА ПРЯД'ЯВЛЯЄ ОСОБЛИВИЙ РАХУНОК ЯКОСТЯМ ЛЮДИНИ І ПЕРЕВІРЯЄ ГОТОВНІСТЬ ДО КОМАНДНОЇ РОБОТИ».

Лариса Соколік з дипломом лауреатки рейтингу «100 жінок Одещини, що наближають перемогу»

гаторождальний новий корпус лікарні. Але спочатку потрібне фінансування хоча б у тому обсязі, щоб оновити та актуалізувати всю будівельну документацію, зробити новий проєкт.

– Ми спостерігаємо приєднання одних установ до інших, триває процес укрупнення, зокрема – у сфері медицини. Який принцип є основою таких рішень?

– В основі процесу оптимізації у сфері охорони здоров'я лежить економічний чинник. Не коментуватиму причин, з яких низка лікувальних закладів не отримала пакети Національної служби здоров'я України на надання тих чи інших медичних послуг. Але це факт. Зокрема, Одеська обласна стоматологічна поліклініка не мала жодного пакету НСЗУ, що й призвело до постійної заборгованості із заробітної плати. У результаті борг сягнув двох мільйонів гривень. Так далі не могло тривати. Тому було ухвалене рішення об'єднати стоматполіклініку з іншою, набагато успішнішою комунальною медичною установою – обласним лікувально-фізкультурним диспансером, який до моменту об'єднання вже отримав кілька пакетів НСЗУ. Ефект від злиття вже є. Лікувально-фізкультурний диспансер, приєднавши стоматполіклініку, уклав договір із НСЗУ на отримання пакету стоматологічних послуг.

– Як це рішення вплинуло на долю співробітників обласної стоматологічної поліклініки?

– Власне, ніяк. Лікарі, медсестри перейшли до штату лікувально-фізкультурного диспансеру, але як працювали, так і продовжують працювати у своїх кабінетах у тій самій будівлі на Торговій, 15. Тільки у трудовій книжці з'явиться запис «Одеський обласний лікувально-фізкультурний диспансер».

– Чи є інші приклади такого обумовленого суто економічними мотивами об'єднання?

– Звичайно. Скажімо, приєднання ендокринологічного дис-

пансеру до обласної клінічної лікарні. Диспансер не мав грошей на виплату заробітної плати, а зараз лікарі продовжать працювати за своїм профілем, зі своїми пацієнтами. Або злиття обласного шпиталю ветеранів війни на 15-й станції Великого Фонтану з очним шпиталем для ветеранів війни, який займав будівлю на вулиці Леонтовича.

...Ще один незвичний, але дуже важливий напрям роботи управління облради з майнових відносин – взаємодія з нашими військовими. Але начальник управління на питання про таку діяльність відповідає коротко і чітко: «Поки йде війна, будь-яка інформація щодо цього буде зайвою».

ЧОТИРИ ВИЩІХ ОСВІТИ – ДЛЯ ТВОРЧОЇ НАТУРИ

– Коли Ви були призначені на нинішню посаду, у ЗМІ писали: приїхала з Києва, але має зв'язки в Одесі. Що це за зв'язки?

– Та я одеситка у п'ятому поколінні! Народилася у 7-му пологовому будинку на Черемушках, жила в цьому районі до першого класу. Потім з батьками переїхала на житловий масив Котовського. Київ з'явився у моєму житті набагато пізніше, і це пов'язано з освітою. А щодо згадок у ЗМІ, про які згадали, то я завжди кажу: «Не збирайте пліток містом. Звертайтеся до першоджерела». (Сміється.)

– Однак скористаємося чутками ще раз. Кажуть, у Вас цілих три вищі освіти і Ви продовжуєте навчатися.

– Підтверджую чутки! (Посміхається.) У мене – три вищі освіти: інженер-землепорядник (Одеський державний аграрний університет), юрист (закінчила Національну академію МВС у Києві), магістр державного управління: Одеський регіональний інститут управління при президенті України закінчила у 2011 році, два роки тому вступила в аспірантуру, а наступного маю захищати дисертацію.

Крім того, зараз здобуваю четверту вищу освіту – в Одеській державній академії будівництва та архітектури. Навіщо? Ну, не для колекції дипломів, звісно. Коли почала працювати в управлінні з майнових відносин, відчула прогалини у своїй освіті, а я така людина, яка звикла в тому, чим займаюся, розбиратися досконало, до найменших нюансів. Тому, щоб професійно розбиратися в будівельній сфері, довелося знову йти вчитися.

– Належно, таким обсягом знань хочеться поділитися не лише в рамках службових обов'язків...

– Є таке... Коли знаходжу для цього час, пишу статті на тему державного управління, взаємодії держави та бізнесу. До речі, дві з них розміщені у престижній бібліографічній та реферативній базі даних, що рецензується науковою літературою Scopus. Коли таким чином вдається заявити про свою компетенцію, це тішить.

– А на що ще хочеться знайти час?

– Зараз із цим дуже складно... Але найбільше я люблю читати, причому не електронні, а паперові книжки. Особливо ті, де мова йде про ті чи інші аспекти психології. І сама уривками пишу книжку, де окремою сюжетною лінією ідуть мої спогади про подорожі. Пишу, коли є натхнення, навіть за умов війни знаходжу хвилинку для творчості.

– Чи є заповітна мрія, яку хочеться втілити після нашої перемоги?

– Мрію знову поїхати до Тибету, побачити священну гору Кайлас. Свого часу зустрічі з місцевими ченцями змінили моє життя. Зокрема, займатися йогою я почала після знайомства з Тибетом.

– Непросто привабливий творчій жінці керувати такою складною структурою, як управління з майнових відносин...

– Треба працювати у рамках чинного законодавства. Тоді все буде просто! ❀

КОНФЕРЕНЦІЯ «БЕЗБАР'ЄРНА УКРАЇНА»:

СПІЛЬНО РУХАЄМОСЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

В Одесі відбулася організована рухом «Зе!Жінки» регіональна конференція «Безбар'єрна Україна». Участь у заході взяли громадські діячі, військові, представники державних структур та органів самоврядування Одещини, паралімпійці, медики, науковці, співробітники підприємств, на яких працюють люди з інвалідністю. До заходу долучилися в.о. начальника Одеської ОВА Борис Волошенков, голова Одеської облради Григорій Діденко, народні депутати від ПП «Слуга народу» Юлія Діденко та Олексій Леонов. Модератором конференції стала лідерка руху «Зе!Жінки» на Одещині депутатка облради Наталія Данилко.

Під час конференції було презентовано «Довідник безбар'єрності» – гід з коректного спілкування, у якому зафіксовані нові норми безбар'єрної мови. Його створення – це ініціатива і флагманський проєкт першої леді України Олени Зеленської; він створений у співпраці з громадськими організаціями, правозахисниками, психологами, батьками, що виховують дітей з інвалідністю, українськими та міжнародними експертами.

– Зараз щодня українські військові та мирні громадяни отримують важкі поранення, які можуть повністю змінити їхнє подальше життя, – зауважив голова Одеської обласної ради Григорій Діденко. – Якщо ми говоримо про післявоєнне відновлення України, то маємо враховувати потреби цих людей. Тобто важливість безбар'єрності зараз зростає у геометричній прогресії. Нині ми вже керуємося основними засадами та принципами безбар'єрності у районах та громадах Одещини і будемо продовжувати їх втілювати... Тож ми спільно

рухаємось до європейських стандартів безбар'єрності.

Менторка руху «Зе!Жінки» Одещини, народна депутатка України Юлія Діденко підкреслила: «Безбар'єрність – це забезпечення рівних прав і можливостей для кожного. Це комплексний підхід до подолання бар'єрів... Це доступність міста, робочі місця для людей з інвалідністю, інклюзивна освіта, медична і психологічна підтримка та багато-багато іншого. Суспільство повинне змінити своє ставлення до проблематики безбар'єрності».

Дискусії, які проходили під час двох панелей – «Безбар'єрність як нова суспільна норма» та «Місто без бар'єрів: особистий досвід», не залишили байдужими нікого з присутніх. Зокрема, своїм власним, не зовсім позитивним досвідом поділилася Руслана Данилкіна – військова, яка під час виконання бойового завдання отримала важке поранення, внаслідок чого їй було ампутовано ногу. Нині дівчина рухається з допомогою протезу. Вона розповіла, з якими труднощами їй довелося, на жаль,

Юлія Діденко

Наталія Данилко

Руслана Данилкіна

зіткнулися в процесі реабілітації та протезування.

Як модераторка конференції Наталія Данилко, так і учасники дискусії акцентували увагу на тому, що тема безбар'єрності стосується не лише людей з особливими потребами та інвалідністю. Тож у своїх виступах присутні торкалися різних численних проблем, що виникають у процесі створення безбар'єрного простору в нашому регіоні, а також говорили про шляхи їх подолання.

Під час конференції було вручено дипломи лауреаток рейтингу «100 жінок Одещини, що наближають перемогу» Руслані Данилкіній, Юлії Діденко та Наталії Данилко. ❏

БЕЗ МИСТЕЦТВА СПІВУ НЕ УЯВИТИ МАЙБУТНЬОГО!

КОНЦЕРТОМ У ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МУЗИЧНОЇ
АКАДЕМІЇ ІМЕНІ А.В. НЕЖДАНОВОЇ
І НАГОРОДЖЕННЯМ ЛАУРЕАТІВ
ЗАВЕРШИВСЯ ДРУГИЙ МІЖНАРОДНИЙ
КОНКУРС «VEL SANTO», ПРИСВЯЧЕНИЙ
ПАМ'ЯТІ ВИДАТНИХ СПІВАКІВ –
НАРОДНИХ АРТИСТІВ УКРАЇНИ
МИКОЛИ ОГРЕНИЧА ТА ІВАНА
ПОНОМАРЕНКА. ЧЛЕНИ СІМЕЙ
МИКОЛИ ЛЕОНІДОВИЧА ТА ІВАНА
ВІКТОРОВИЧА БУЛИ ПРИСУТНІ В ЗАЛІ.

Віра Ревенко
відкриває
церемонію
нагородження
переможців
та гала-концерт

Конкурсантів,
членів журі
та гостей вітає
ректор ОНМА
професор
Олександр
Олійник

Директору і засновниці конкурсу «Bel Canto», професору ОНМА, народній артистці України та незмінному голові журі Вірі Ревенко вдалося зібрати зіркову команду для оцінювання молодих талантів. Почесним членом журі знову стала легендарний концертмейстер, заслужена артистка України Людмила Іванова, яка свого часу працювала з Іваном Пономаренком. Також до складу журі ввійшли завідувачка кафедрою сольного співу ОНМА, професор, народна артистка України Олена Стаховська; проректор ОНМА, професор, доктор мистецтвознавства, народна артистка України Ольга Оганезова-Григоренко; професор ОНМА, заслужена артистка України Аліса Джамагорцян; доцент кафедри сольного співу, заслужена артистка України Ірина Берлізова; доцент, солістка Одеської філармонії, заслужена артистка України Лілія Давиденко; професор Національної музичної академії України ім. П.І. Чайковського, народна артистка України Людмила Довгань; провідний соліст Національної опери України ім. Тараса Шевченка, заслужений артист України Сергій Ковнір; провідний концертмейстер Національної опери України ім. Тараса Шевченка Костянтин Фесенко.

– Наш конкурс, попри війну, пройшов дуже успішно, – розповідає Віра Ревенко. – Дякувати Богу і Збройним Силам України – все відбулося, як планувалося, і вдалося вийти на високий рівень. Я дуже вдячна долі, що дала мені можливість започаткувати і проводити таке творче змагання у пам'ять про великих артистів, чия доля була тісно пов'язана з Одесою і Одеською консерваторією. Імена Пономаренка та Огренича повинні звучати завжди! Вдячна спонсору Михайлу Поживанову, вдячна ректору нашої академії Олександрі Олійнику за велику підтримку –

і фінансову, і моральну. Дуже рада, що вперше під час третього туру та гала-концерту конкурсант мали змогу виступати з симфонічним оркестром оркестрово-диригентського факультету нашої академії. Диригентами були лауреат міжнародних конкурсів Андрій Чорний та виконуючий обов'язки головного диригента Одеського національного театру опери та балету Володимир Врублевський.

Як засновниця конкурсу і голова журі я дуже стежу за тим, щоб конкурс був чесним та прозорим. Цього разу участь взяло понад 30 вокалістів, серед них виявилось багато сильних, і ми вирішили поділили всі премії. Гран-прі не присудили, але перші премії отримали відразу три конкурсант: два студенти Київської музичної академії і один – Одеської. Дві другі та дві треті премії також дісталися достойним претендентам, а ще є дипломанти конкурсу, в тому числі – з Китайської Народної Республіки. До речі, на першому конкурсі були представники і Литви, і Молдови, що зараз, звичайно, неможливо через війну...

Студентський оркестр чудово впорався з найскладнішою програмою з творів українських та західноєвропейських композиторів. Конкурсанти виконували українські народні пісні, арії з опер.

– Ми не ділили учасників за віковими категоріями, – додає Віра Олексіївна. – Змагалась молодь від 21 до 28 років. До речі, нашого студента, тенора Віталія Смирнова – одного з тих, кому дісталася перша премія, ми жартوما називаємо «онуком» професора Дуди, адже він навчається в учня Анатолія Івановича Олега Злакомана. Віталій блискуче виконав арію Андрія з опери «Катерина» Аркаса. Два киянина – студенти Національної музичної академії України, котрі розділили з ним головну нагороду, теж мають неабияких педагогів.

ВІРА РЕВЕНКО ЯК ВОЛОНТЕР СТАЛА ЛАУРЕАТКОЮ РЕЙТИНГУ «100 ЖІНОК ОДЕЩИНИ, ЩО НАБЛИЖАЮТЬ ПЕРЕМОГУ»

Учень Сергія Ковніра – чудовий баритон Нікіта Наумов – отримав ще й диплом як наймолодший учасник, йому лише 21 рік, він достатньо професійно підготовлений і має прекрасні природні дані. А Владислав Фоміних – вихованець народного артиста України, соліста Київської національної опери Сергія Магери – має рідкісної краси бас-баритон і вже сам підкорює оперну сцену.

Звичайно, я щаслива, що це свято музики відбулося. Якщо ми будемо сьогодні підтримувати нашу творчу молодь саме такою переконаністю в тому, що ми на правильному шляху, що музика, мистецтво, культура дуже важливі й потрібні українському суспільству, тоді в нас є завтрашній день. Творчість взагалі, а особливо голос, залежить від стану душі. Студенти багато працюють і вірять у те, що це потрібно людям і країні. Як ми можемо цим знехтувати? Я вдячна нашим вихованцям за те, що вони у такий важкий навчальний рік, почасти без світла та зв'язку, наполегливо працювали, дали понад 20 благодійних концертів на різних майданчиках Одеси. Це високе громадянське сумління переконує: у нашого мистецтва і нашої країни – прекрасне майбутнє! ❀

Серед почесних гостей – депутат ВРУ Юлія Діденко і депутат Одеської облради, голова обласної Ради миру Таміла Афанасьєва

Лауреат першої премії, вихованець ОНМА Віталій Смирнов і його наставник Олег Злакоман з концертмейстером Вірою Біляєвою

ЗАЙВЕ НАГОЛОШУВАТИ НА ТОМУ, ЩО У ПЕРІОД ВАЖКИХ ВИПРОБУВАНЬ, А САМЕ ТАКИЙ ЧАС НИНІ ПЕРЕЖИВАЄ НАША КРАЇНА, МИСТЕЦТВО НАБУВАЄ ОСОБЛИВО ВАЖЛИВОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ МОРАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ СУСПІЛЬСТВА. ПОНАД ТЕ: МУЗИКА, ПІСНЯ, ТАНЕЦЬ, ПОЕТИЧНЕ СЛОВО СТАЮТЬ ЗБРОЄЮ ОПОРУ ВОРОГОВІ, ЯКИЙ ПРАГНЕ ЗНИЩИТИ НАЦІОНАЛЬНУ САМОІДЕНТИЧНІСТЬ. ТАКУ МИСТЕЦЬКУ МІСІЮ ДОБРЕ УСВІДОМЛЮЮТЬ ВИКЛАДАЧІ ТА СТУДЕНТИ ОДЕСЬКОГО ФАХОВОГО КОЛЕДЖУ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ К.Ф. ДАНЬКЕВИЧА, ЯКИМ ОСЬ УЖЕ ПОНАД 13 РОКІВ КЕРУЄ ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ, КАНДИДАТ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК ОЛЕНА БОРТНІКОВА.

ОЛЕНА БОРТНІКОВА:

«ПОПРИ ВІЙНУ,
У КОЛЕДЖІ
ТРИВАЄ ПЛІДНА
ОСВІТНЯ РОБОТА
ТА АКТИВНЕ
ТВОРЧЕ ЖИТТЯ»

Діяльність колективу у період дії воєнного стану в Україні добре відома в Одесі та Одеському регіоні, саме тому директор коледжу ввійшла до складу делегації діячів культури, які представляли Одещину на Міжнародній конференції «Відродження мистецтва та культури в Україні на прикладі Одеси та Одеського регіону» у м. Берн (Швейцарія). А ще Олена Бортнікова цілком закономірно стала лауреаткою рейтингу «100 жінок Одещини, що наближають перемогу».

Диплом лауреата рейтингу Олені Бортніковій вручила редактор журналу «Фаворит удачі» Галіна Владимірська

– Олено Володимирівно, далеко не всі одесити, навіть проходячи повз будівлю коледжу, знають, яка у нього славна історія. Тож перш ніж говорити про сьогоднішнє, нагадайте, будь ласка, основні моменти становлення вашого закладу освіти.

– Одеський фаховий коледж мистецтв має глибоке історичне коріння. Це був перший мистецький освітній заклад в Одесі. І попри зміну назви у той чи інший період, він завжди був і є нині осередком музично-професійної освіти не тільки нашого міста, а й півдня України. У 1984 році коледжу було присвоєне ім'я видатного українського композитора Костянтина Данькевича, адже поширення української культури та мови, формування національно-патріотичної свідомості є головним завданням просвітницької та виховної діяльності закладу.

За 125 років існування у коледжі склалися традиції високої педагогічної майстерності, які плідно розвиваються й досі. Багато випускників зробили вагомий внесок у розвиток вітчизняної культури, прославили українське мистецтво далеко за межами країни. Переконана, що з часом і сьогоднішні студенти теж впишуть славетні сторінки у вітчизняну та світову культуру.

– Дехто, як я знаю, вже бере участь у творчих змаганнях високого міжнародного рівня. І Ви завжди підтримуєте прагнення вихованців коледжу вийти за межі суто навчального процесу.

– Без сценічного досвіду успіху не досягнеш ні як артист, ні як педагог. Тому наші студенти постійно виступають на різних майданчиках, беруть участь у концертах, фестивалях та конкурсах. І війна не має тут ставати на заваді. Наприклад, уже в період дії воєнного стану студентка четвертого курсу Анастасія Павлішина представила нашу країну на чемпіонаті світу зі степу, який відбувався у Хорватії, і здобула перемогу та визнання професійного міжнародного журі.

– А Ви особисто представляли коледж на високому міжнародному рівні у Швейцарії... Я бачила презентаційний ролик (до речі –

“ **ПОПРИ ВСІ СКЛАДНОЩІ, ЯКІ ВИКЛИКАНІ ШИРОКОМАСШТАБНОЮ ЗБРОЙНОЮ АГРЕСІЄЮ ПРОТИ УКРАЇНИ, У КОЛЕДЖІ ТРИВАЄ ПЛІДНА ОСВІТНЯ РОБОТА ТА АКТИВНЕ ТВОРЧЕ ЖИТТЯ. МИ ДОПОМАГАЄМО СТУДЕНТАМ АДАПТУВАТИСЬ ДО СКЛАДНИХ ОБСТАВИН СЬОГОДЕННЯ.** ”

УЧАСТЬ КОЛЕДЖУ У МІЖНАРОДНІЙ
КОНФЕРЕНЦІЇ У БЕРНІ (ШВЕЙЦАРІЯ).

«ВЗАГАЛІ Я ВВАЖАЮ, ЩО НАРОДНА ДИПЛОМАТІЯ І КУЛЬТУРНА ДИПЛОМАТІЯ – НАДЗВИЧАЙНО ДІЄВІ. ВОНИ ПРОКЛАДАЮТЬ СТЕЖКИ ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ».

дуже майстерно зроблений), який був показаний на конференції у Берні. Чесно кажучи, сльози виступали на очах, коли бачила, як таким талановитим дітям доводиться під час тривоги проводити репетиції у підвалі, в укритті...

– Плакали і ті, хто дивився нашу відео-презентацію під час конференції. Особливо вразили кадри, коли діти вночі з гуртожитку змушені бігти до укриття і там спати на стільцях... Такі речі діють переконливіше, ніж заклики політиків, і допомагають сформувати правильне розуміння цієї жакливої ситуації, в якій нині перебуває наша країна. Взагалі я вважаю, що народна дипломатія і культурна дипломатія – надзвичайно дієві. Вони прокладають стежки від серця до серця. Хочу подякувати за нашу участь у цій Міжнародній конференції радниці Одеського міського голови з питань культури, культурної дипломатії та туризму Тетяні Марковій.

– Тема реалізації освітнього процесу за умов війни зараз надзвичайно актуальна. Тисячі школярів і студентів не мають змоги відвідувати освітні заклади, а навчання онлайн, зрозуміло, неповноцінне. А коли мова йде про такі дисципліни, яким навчаєте ви, скажімо, гра на музичних інструментах чи хореографія, то й взагалі дистанційне навчання мало ймовірно...

– Ось тому ми і надаємо перевагу недистанційній роботі, як нині заведено казати – офлайн. Але це вимагає від нас особливої відповідальності за здоров'я і життя наших студентів, які здебільшого ще не досягли повноліття. В умовах воєнної ситуації, з урахуванням особливостей функціонування коледжу, були посилені заходи безпеки та охорони. Ми провели роботу по створенню та облаштуванню у коледжі споруд, рекомендованих до використання як укриття учасників освітнього процесу. Наші студенти своєчасно отримують стипендії, соціальні виплати і забезпечені місцем проживання.

– Ви вже сказали про те, що студентам мистецького напрямку дуже важливо здобувати артистичний досвід. І ваші вихованці навіть у дні війни постійно беруть участь у різних культурних та офіційних заходах.

– Це потрібно не лише з освітньої точки зору, а й з виховної. Ми загалом проводимо значну громадську, культурну та просвітницьку роботу, спрямовану на популяризацію та збереження культурних цінностей України. Наші вихованці – свідомі громадяни своєї країни, і вони мають робити свій внесок у наше спільне протистояння ворогові – на своєму ми-

стецькому фронті. Творчі колективи коледжу: оркестри, танцювальні колективи, хори та солісти постійно беруть участь у проведенні міських та обласних заходів національно-патріотичного спрямування. Можна довго перераховувати заходи і концерти за нашої участі, адже мова йде про десятки таких виступів. Тож згадаю лише деякі.

Викладачі і студенти коледжу взяли участь у підготовці та записі аудіо флешмобу з виконанням Гімну України та власних творів для підтримки морального духу співвітчизників під час воєнного стану. Дуже гарним був виступ студентів 3-го курсу спеціалізації «Народна хореографія» на святковому заході Одеської обласної Ради миру. Студентський духовий оркестр виступав у Літньому театрі під час заходу, приуроченого до Дня переселенців. Творчі колективи коледжу брали участь в урочистих заходах до Дня Збройних Сил України та з нагоди Дня місцевого самоврядування, які відбувалися в Одеському академічному українському музично-драматичному театрі імені Василя Василька, в урочистому заході до Міжнародного дня волонтера у приміщенні Координаційного гуманітарного штабу Одеської області. Незабутнім став виступ у благодійному концерті в приміщенні Одеської обласної клінічної лікарні для підтримки поранених воїнів ЗСУ...

До того ж ми допомагаємо у проведенні офіційних заходів, зокрема, коли відбувається відзначення нагородами наших захисників, волонтерів, людей, які своєю працею наближають перемогу. І це – також важливий виховний момент для студентів.

У коледжі і в цей воєнний період триває робота творчої лабораторії «Майстерня талантів», а це – постійні виступи зі своїми програмами як у стінах коледжу, так і на інших майданчиках.

Якщо підсумувати сказане, то, попри всі складнощі, які викликані широкомасштабною збройною агресією проти України, у коледжі триває плідна освітня робота та активне творче життя. Ми допомагаємо студентам адаптуватись до складних обставин сьогодення. І всі разом – педагоги і студенти – підтримуємо наших захисників, причому не лише своїм мистецтвом. Коледжем було зроблено добровільний внесок в Фонд підтримки оборони Одещини та надано підтримку каналу «Повітряна тривога» загальною сумою 285751 гривень. А участю у благодійних проєктах «Мрія» студенти та випускники спеціальності «Хореографія» зібрали понад 60 тисяч гривень, і ці кошти були направлені на допомогу ЗСУ. 🇺🇦

“ «ПЛАКАЛИ І ТІ, ХТО ДИВИВСЯ НАШУ ВІДЕО-ПРЕЗЕНТАЦІЮ ПІД ЧАС КОНФЕРЕНЦІЇ. ОСОБЛИВО ВРАЗИЛИ КАДРИ, КОЛИ ДІТИ ВНОЧІ З ГУРТОЖИТКУ ЗМУШЕНІ БІГТИ ДО УКРИТТЯ І ТАМ СПАТИ НА СТИЛЬЦЯХ...»

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ МЕДІА ХОЛДИНГ

ІНФОРМАЦІЙНЕ
АГЕНТСТВО
«ОДЕСА-МЕДІА»

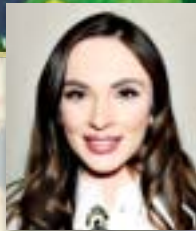
100 ЖІНОК ОДЕЩИНИ, ЩО НАБЛИЖАЮТЬ ПЕРЕМОГУ

САМЕ ТАК – «100 ЖІНОК
ОДЕЩИНИ, ЩО НАБЛИЖАЮТЬ
ПЕРЕМОГУ» – НАЗИВАЄТЬСЯ
ЦЬОГО ВОЄННОГО РОКУ
ТРАДИЦІЙНИЙ РЕЙТИНГ,
ЗАСНОВАНИЙ ВІСІМ РОКІВ
ТОМУ ДРУКОВАНИМИ ТА
ЕЛЕКТРОННИМИ ВИДАННЯМИ
ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКОГО
МЕДІА ХОЛДИНГУ.

Знайома всім назва –
«100 успішних жінок Одесь-
кого регіону» – закономірно
трансформувалась. Сьогодні
українка – це і воїн на фронті,
і наш надійний тил. Наші жінки
вміють любити, чекати, втішати,
лікувати фізичні і моральні
рани, дарувати сили, невтомно
працювати вдень і вночі, дола-
ти всі перешкоди. Вони незлам-
но вірять у перемогу і вселяють
цю віру іншим. Кожній хочеться
вклонитися до землі і щиросер-
дно подякувати.

Публікуючи підсумки цього-
річного рейтингу, журналісти
Південноукраїнського Медіа Хол-
дингу таким чином висловлюють
свою вдячність і лауреаткам, і
усім нашим славним землячкам!

**ПЕРЕМОГА
БУДЕ
ЗА НАМИ!**

Ірина АДОНІНА

Засновниця благодійного руху United for Freedom, організатор благодійних бранчів у Європі та інфлюенсер, громадська діячка.

З початку повномасштабного вторгнення Ірина трансформувала свій особистий блог та почала підтримувати українців за кордоном. За півроку активної роботи провела 9 заходів у різних форматах: благодійні бранчі, закриті вечери, аукціони тощо. Кошти із заходів, влаштованих благодійним рухом (а це понад 700 тисяч гривень), пішли на допомогу в евакуації жінок, дітей та літніх людей із зон бойових дій та деокупованих територій.

АЛЕКСЕЄНКО Альона

Президентка благодійного фонду «Astra Stella».

З перших днів повномасштабного ворожого вторгнення фонд почав допомагати нашим захисникам. Як дружина і мати військовослужбовців Прикордонних військ України, Альона Алексеевко, насамперед, зосередила свої зусилля на підтримці прикордонників. Водночас фонд підключився до волонтерського руху по допомозі вимушеним внутрішнім переселенцям та іншим постраждалим від війни. Налагодивши співпрацю із зарубіжними та українськими благодійними організаціями, співробітники «Astra Stella» і залучені волонтери збирають і завозять гуманітарні вантажі, які спрямовують на допомогу нужденним одеситам і біженцям, сім'ям загиблих воїнів, а також – пораненим і хворим у шпиталях і лікарнях Одещини. Влаштовують концерти і вистави як для наших захисників, так і для ВПО та дітей. БФ «Astra Stella» та особисто його президентка отримали численні подяки і нагороди від Прикордонної служби України, ПВО та ЗСУ, керівників шпиталів, владних структур та міжнародних фондів.

Марина АРХІРІЙ

Красносільський сільський голова Одеського району Одеської області, голова Одеського регіонального відділення Всеукраїнської асоціації об'єднаних територіальних громад України.

Жителі Красносільської громади з лютого 2022 р. почали активно допомагати нашим захисникам: це передача гарячих обідів, забезпечення спецодягом, засобами гігієни, спальними мішками, каріматами, медпрепаратами, турнікетами тощо. Допомога бійцям регулярно відправляється до сьогодні. Налагоджена співпраця з БФ та ГО дає змогу допомагати внутрішньо переміщеним особам та незахищеним верствам населення. Працює місцева соціальна програма «Милосердя в дії». Без залучення бюджетних коштів облаштовані прихистки для ВПО. З ними працюють психологи, юристи, організовано курси вивчення іноземних та української мови, гуртки для дітей. Під час блекауту діяли «Пункти незламності». За рахунок сільського бюджету забезпечили багатопверхівки потужними генераторами.

БАБИЧ Надія

Генеральний директор Одеського національного академічного театру опери та балету.

З початком повномасштабної війни діяльність колективу не припинялася. У березні 2022-го співачки і музиканти взяли участь у масштабній всеукраїнській акції «Закрити небо над Україною». Весь воєнний час виступають у численних благодійних концертах, кошти від яких ідуть на підтримку наших захисників, а чимало артистів і співробітників театру вступили до лав ЗСУ. Як тільки було дано дозвіл, ОНАТОБ відновив роботу на своїй сцені, забезпечивши у своїй будівлі умови для безпечного перебування глядачів на випадок повітряної тривоги. За рік війни відбулося кілька гучних прем'єр, зокрема нової опери «Катерина». А у квітні 2023-го частина трупи поїхала на гастролі до Нідерландів, де показала кілька оперних і балетних вистав, і це ще раз привернуло увагу європейців до України, яка потребує допомоги у захисті своєї незалежності.

АФАНАСЬЄВА Таміла

Депутат Одеської обласної ради, позафракційна. Голова Одеської обласної Ради миру.

З першого дня війни команда миротворців працює 24/7. Завдяки величезній підтримці різних міжнародних фондів, таких як Odessa Peace Fund (США), United Hatzalah (Ізраїль), Tulcea Humanitarian logistics hub (Румунія) та інших, надається допомога незахищеним верствам населення, численним медичним установам півдня України і нашим захисникам. За активну допомогу ЗСУ Таміла Афанасьєва нагороджена орденом і грамотою міністра оборони України, а також «Відзнакою» голови Одеської облради. Проводиться масштабна міжнародна робота. Завдяки налагодженню активної взаємодії протягом воєнного року були встановлені побратимські відносини між Одесою та Майамі – Майамі Біч. Як депутатка і громадська діячка взяла участь у роботі ООН та засіданнях комісії Конгресу США на користь України; підтримує постійну комунікацію з українськими діаспорами Європи і США. Організувала виїзд постраждалих дітей з Бучі, Ірпеня, Маріуполя та Херсона на санаторне лікування до Грузії (з відвідуванням парламенту), а також новорічну виставу з подарунками для понад 1500 діток Одещини і вимушених переселенців.

БЕЗБАБНА Вікторія

Засновниця і керівниця Волонтерського центру.

Продукцією військового призначення, харчуванням та іншими речами надається допомога тим, хто несе службу в ТрО і на блокпостах, військовим частинам регіону. Передали для потреб військовиків автомобіль. Також у полі зору волонтерів лікарні, соціальні заклади, незаможні сім'ї, пенсіонери (допомога побутовими речами, ліками, продуктами). Допомагають речами і дитячим харчуванням біженцям з дітьми. Поряд з офісом облаштували бомбосховище.

БЕСЕДОВСЬКА Олена

Волонтерка-координаторка благодійної організації «Все буде Україна». Автор YouTube-каналу «Готуємо з Оленою Беседовською».

Постійна волонтерська гуманітарна допомога військовим і нужденним цивільним. Організація гарячого харчування для військових завдяки польовій кухні на 150 осіб. Збір коштів для купівлі автобусу для потреб військових медиків. Підтримка дітей з багатодітних сімей та переселенців – подарунки до свят, одяг тощо. Організація акцій «Вишиванка для немовлят» у пологовому будинку, «День хустки» для сімей захисників тощо. На прохання військових сім'я Беседовських купує автомобілі, які відправляються у зони бойових дій.

БІРЮКОВА Ірина

Генеральний директор Одеської національної наукової бібліотеки.

Колектив ОННБ виявив виняткову професійну й громадянську стійкість перед викликами часу. Насамперед було забезпечено збереження фонду та безпеку користувачів. Виконано низку превентивних заходів для захисту будівлі бібліотеки – архітектурної пам'ятки національного значення. Посилено систему відеонагляду. Облаштовано під криктя приміщення в основному книгосховищі, а також – пункт підтримки містян за відсутності електроенергії. Запроваджено особливий режим функціонування книгозбірні, її читальних залів. ОННБ максимально посилила свою онлайн-діяльність. Попри кризу видавничої галузі, забезпечувалося надходження вітчизняної продукції, а також формування документних ресурсів. З метою забезпечення рідкісних видань, здійснено їх відбір та опис для можливої евакуації. Здійснювалось оцифрування фондів. Тривала соціокультурна та науково-просвітницька діяльність державницького, духовного та патріотичного змісту: проведено 161 масовий захід, зокрема – науково-практичні конференції, семінари тощо. Велася дуже активна міжнародна діяльність.

БОГАЧЕНКО Наталія

Депутатка Одеської РДВА, координатор найбільшого на півдні України гуманітарного волонтерського центру «Гостинна хата».

Щодня сюди звертається понад тисячу вимушених переселенців і нужденних, працює близько 100 волонтерів.

Налагоджено постійну взаємодію

із закордонними і вітчизняними благодійниками.

Працівники центру опікуються десятками тисяч сімей, вони забезпечуються одягом, побутовими речами, засобами гігієни; видано вже близько 100 тисяч продуктових наборів.

Організована медико-діагностична робота, допомога ліками. Центр отримав

відзнаку за національний рекорд «Найбільша вага гуманітарної допомоги, видана постраждалим від

війни в Україні». За час роботи з березня 2022 р. було на-

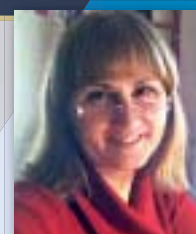
дано 1 800 000 кілограмів гуманітарної допомоги!

БОРТНІКОВА Олена

Директор КЗ «Одеський фаховий коледж мистецтв ім. К.Ф. Данькевича», заслужений працівник культури України, кандидат педагогічних наук.

Коледж вчасно підготувався до безпечних умов навчання і, пройшовши відповідну перевірку, забезпечує повноцінний навчальний процес. Студентам допомогли адаптуватись до складних обставин сьогодення, вони забезпечені місцем проживання, своєчасно отримують стипендії. Творчі колективи і студенти коледжу постійно беруть участь у церемоніях нагородження військових і цивільних персон, які проводить Одеська ОД(В)А, зустрічах зарубіжних гостей, у проведенні заходів національно-патріотичного спрямування, у концертах, що популяризують культурні цінності України. Колектив коледжу зробив добровільний внесок в Фонд підтримки оборони Одещини та надав підтримку каналу «Повітряна тривога» на загальну суму 285 751 грн.

БУГАЛЕНКО Ольга

Засновниця платформи «Могу быть донором. Одесса».

Докладає багато зусиль до пошуку донорів для пацієнтів лікарських закладів Одеси і Одеської області. Зокрема, бере активну участь у пошуку донорів крові для поранених бійців, які перебувають у шпиталях Одеси. У разі потреби організовує інформаційну підтримку пошуку донорів.

БУЙНЕВИЧ Олена

Директор Департаменту освіти і науки Одеської міської ради.

Забезпечила ефективний освітньо-виховний процес у місті за умов воєнного стану. Завдяки зусиллям Олени Буйневич, її колег, депутатів міськради та педколективів у багатьох школах облаштували укриття, що дає змогу дітям повноцінно вчитися в очному режимі. Разом з педагогічними колективами навчальних і дошкільних закладів директор департаменту постійно бере участь у благодійних заходах, спрямованих на підтримку військовослужбовців ЗСУ. Зокрема, напередодні Великодня за її ініціативи проведено акцію вдячності і підтримки: воїни отримали майже 3000 пасок, спечених педагогами та батьками, листи і малюнки дітей, численні подарунки. Все уже доставлено захисникам. А у Миському саду з'явилися Великодні дерева, прикрашені символічними виробами, які були створені руками одеських школярів та вихованців дитячих садочків під керівництвом їх наставників.

БУРЛАЙ-ПІТЕРОВА Оксана

Директор – художній керівник Одеського театру юного глядача ім. Юрія Олеші, заслужена артистка України.

Уже з 27 лютого колектив театру почав дистанційну роботу у «Фейсбуці», на YouTube та інших платформах. Реалізовано низку онлайн-проектів поезій і казок українською мовою. Актори показувати благодійні вистави в укриттях, на паркінгах тощо. А як тільки дали дозвіл, відновилася робота у приміщенні театру. Було кардинально оновлено репертуар, усі вистави зараз ідуть українською мовою. Це і класика, і сучасні автори. Також зроблено дві вистави в форматі концерту – «А ми нашу червону калину підійmemo!» і «А ми нашу славу Україну розвеселиmo!». Організовано «Театральні майстерні» для юних глядачів – майстер-класи з акторської майстерності, сценічної мови, декоративно-ужиткової творчості. Під час повітряної тривоги глядачі разом з персоналом спускаються до укриття, де дітей залучають до спеціально розроблених занять.

ВІТОС Валентина

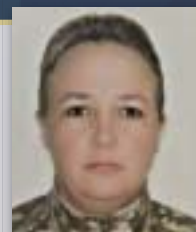
Директор КУ «Одеський обласний центр української культури», волонтер.

Має вагомий особистий внесок у збереження національної культури та популяризацію вивчення української мови, що особливо важливо в умовах агресії РФ. Зміцнює засади культурного фронту, розробила і реалізує низку патріотичних проєктів для жителів Одещини і вимушених переселенців. Організовує художні виставки для шпиталів, що спрямовано на моральну підтримку поранених. Ініціювала масштабну акцію «Подаруй вишиванку захиснику». У Центрі постійно проводяться виставки, майстер-класи для дорослих і дітей.

ВІТЮКОВА Людмила

Охоронець в КУ «Муніципальна Варта», в перші дні війни вступила до лав «Добробагу». Наразі продовжує нести службу.

За цей час Людмилі доводилося затримувати людей, які вели фотофіксацію заборонених об'єктів. Після прильотів по рідному місту надає допомогу рятівникам, медикам та поліції. Допомагає переселенцям і одеситам, що опинилися в скрутному становищі, речами, продуктами, медикаментами та засобами гігієни. Співпрацює з різними волонтерами та волонтерськими центрами, знаходить донорів крові для лікарень і сама неодноразово виступала донором. Допомагає сім'ям військових з дітьми.

ВОЙТЕНКО Олена

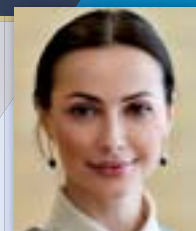
Головна редакторка обласної громадсько-політичної газети «Одеські вісті».

З перших днів війни бере активну участь у волонтерському русі. Працювала з евакуйованими та біженцями на залізничному вокзалі м. Одеси, організовувала забезпечення їх теплими речами, медикаментами. Зараз продовжує працювати з ВПО на залізничному вокзалі. У газеті, ФБ-спільноті газети та у волонтерських вайбер-групах постійно висвітлювала інформацію щодо руху евакуаційних потягів, допомоги біженцям. У перші дні війни разом з однодумцями ініціювала поставку від волонтерів Праги, Сколе і Львова, посольства України в Чеській Республіці медикаментів та засобів догляду, координувала доставку їх залізницею та передачу у медичні заклади Одеси, місця розміщення біженців та силові підрозділи.

ВОЛКОВА Інна

Депутат Одеської районної ради, волонтер.

Очолує Координаційний штаб при Одеській районній раді з питань отримання та розподілу гуманітарної допомоги «Save lives», який функціонує з березня 2022 року. Пріоритетними напрямками діяльності є організація доставки гуманітарної допомоги у вигляді лікарських засобів, засобів гігієни та продуктів харчування. Бенефіціарами отриманої допомоги є лікарні, військові, парамедики, благодійні організації різного спрямування, внутрішньо переміщені особи та вразливі категорії населення (жінки, діти, особи похилого віку, особи з інвалідністю).

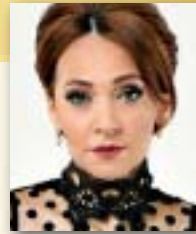

ГАЛИЧ Світлана

Професор акушерства і гінекології, доктор медичних наук, старший лейтенант медичної служби, військовий лікар.

Працювала лікарем Одеського пологового будинку № 1 та завідуючою ка-

федрою акушерства, гінекології та педіатрії Міжнародного гуманітарного університету, але з початком війни добровільно змінила медичну спеціальність. Нині служить у системі польових госпіталів, бере участь в операціях і надає іншу фахову допомогу нашим захисникам і жителям деокупованих територій. За службу під час війни Світлана Родіоновна була відзначена іменним годинником Командувача Медичних Сил ЗСУ та іншими військовими відзнаками, а також державною нагородою – орденом княгині Ольги III ступеня.

ГЕЙДЕР Олена

Засновниця і креативний директор нішевого культурного бренду жіночого одягу Maison Sophy G, дизайнер.

Бренд відновив роботу буквально через місяць після початку повномасштабного ворожого вторгнення, тим самим податками підтримуючи економіку країни та зберігши робочі місця без скорочення зарплат працівників. Підприємство відразу активно включилося у волонтерську діяльність Одеси, безкоштовно виконуючи замовлення для Тероборони та громадських організацій. Незважаючи на обстріли та постійні тривоги, бренд зміг зробити заплановану колекцію весна-літо 2022 і представити її на показах у Парижі та Лондоні, привернувши увагу до України. В даний час Maison Sophy G бере активну участь у різних благодійних заходах за кордоном, зокрема в Австрії (Відень), де безкоштовно передає на аукціон свої вироби, всі збори від яких ідуть на підтримку ЗСУ.

ГОЛОВАТЮК-ЮЗЕПОЛЬСЬКА Ірина

Головний лікар КНП «Пологовий будинок № 1 Одеської міської ради», кандидат медичних наук, заслужений лікар України, депутат

Одеської міської ради.

Попри воєнні обставини, у першому пологовому збережено фаховий склад лікарів і середнього медперсоналу для повноцінної роботи. Уже до 1 березня 2022 колектив обладнав у підвальному приміщенні фактично додатковий повноцінний пологовий будинок, де є зали для пологів та операційна, приміщення для безпечного і комфортного перебування 70 з лишком породіль, новонароджених і пацієнток гінекологічного відділення, а також медперсоналу. Протягом усього періоду повномасштабної війни тут приймають на безоплатній основі на лікування та пологи жінок, які були змушені змінити місце перебування. Їх та малюків забезпечують усім необхідним, зокрема засобами догляду та гігієни, підгузками, пелюшками, дитячим харчуванням, а іноді навіть візочками і ліжечками.

ГОНЧАРОВА Наталія

Співзасновниця проєкту Be an Angel Ukraine, поетеса, соціальна активістка, міжнародна волонтер.

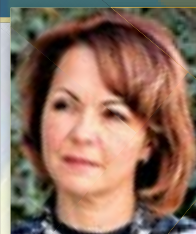
Разом з колегами надає допомогу тим, хто її потребує, насамперед нужденним та незахищеним громадянам, людям з особливими потребами, дітям, людям похилого віку, а також тим, хто потрапив у скрутну життєву ситуацію, спричинену війною. Фонд займається реабілітацією та лікуванням українців з серйозними медичними проблемами в європейських клініках, наданням широкого спектру соціальної підтримки!

ГУМЕНЮК Галина

Завідуюча сектором нагород Одеської обласної державної (військової) адміністрації, відповідальний секретар комісії з державних нагород, магістр державного управління.

Насамперед забезпечила схоронність державних нагород, яких на той час було особливо багато у зв'язку з підготовкою до святкування 90-річчя Одеської області. Ні на день не ставилося на паузу відзначення військових, співробітників ДСНС, медиків, волонтерів, інших достойних жителів Одещини. Навпаки, ця діяльність стала ще більш напруженою і терміновою. Вручалися як державні нагороди, так і засновані начальником ОД(В)А, органами місцевого самоврядування. Мова йде про сотні відзначених, що дуже важливо для підтримання морального духу людей.

ГУМЕНЮК Наталія

Начальник Об'єднаного координаційного пресцентру Сил оборони Півдня України.

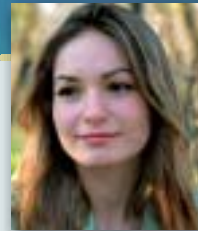
Самовіддано служить народу України, ефективно виконує поставлені завдання в умовах повномасштабного воєнного конфлікту. Захищає інформаційний фронт від фейків, оперативно інформує українців про потенційні загрози та наслідки обстрілів.

ГУЦАЛЕНКО Оксана

Волонтер Одеського військового госпіталю.

Почала тут працювати ще з початком російського вторгнення в Україну в 2014 році. Організує збори на потреби ЗСУ. Активно співпрацює з благодійними фондами, що дає змогу забезпечувати наших захисників ліками, амуніцією, одягом. Докладає зусиль до передачі гуманітарної допомоги воїнам. Разом з товаришами-волонтерами влаштовує для пацієнтів шпиталю святкові заходи.

ДАНИЛКІНА Руслана

Дівчина з позивним

Сіма пішла на війну добровольцем у 18 років. Під час виконання бойового завдання на Херсонському напрямку автомобіль, в якому вона перебувала, потрапив під артилерійський обстріл. Дівчина отримала важке поранення, внаслідок якого поранену ногу довелося ампутувати. Проте це не зломило її дух і жагу до життя. Руслана ділиться своєю історією у соцмережах, збирає кошти на надсучасний протез та мріє повернутися до лав ЗСУ.

ДАНИЛКО Наталія

Депутат Одеської облради, секретар депутатської фракції «Слуга народу», лідерка руху «Зе!Жінки» у м. Одесі. Адвокат, директор ЮБ «Данилко і партнери».

З перших днів повномасштабного вторгнення зі своєю командою активно займається підтримкою ЗСУ: забезпечення раціями, спальними мішками, медпрепаратами, одягом, продуктами харчування; а також буксирними тросами, спецавтотехнікою, будматеріалами, палатками, маскувальними сітками, вогнегасниками, генераторами тощо. Налагодили ефективну логістику по передачі гуманітарних вантажів до м. Миколаєва через м. Одесу та надання допомоги шпиталю і лікарням Одещини: це медичне устаткування, медикаменти, продукти харчування, дитячі та дорослі засоби гігієни, одяг, генератори, ліхтарі тощо. Триває постійна підтримка незахищених верств населення, у тому числі внутрішньо переміщених осіб: вирішуються питання соціального забезпечення, матеріальної і медичної допомоги, юридичного консультування. Зокрема, у межах акції «Від мами до мами» діти забезпечуються засобами гігієни, дитячим харчуванням, медикаментами та одягом; відвідують театральні вистави.

ДЕЛІЄВА Наталія

Голова ВГО «Асоціація жінок України «Дія», президентка «Першого благодійного театального фонду».

Як військова волонтерка з початку повномасштабної війни допомагає військовим на півдні країни: це ОБМП

ЗСУ, дивізіон артилерії, ОБЛП територіальної оборони, підрозділ артрозвідки, окремий полк зв'язку. Водночас як гуманітарна волонтерка організувала центр допомоги вимушеним переселенцям (Французький бульвар, 12/1). За 2022 рік допомогла понад трьома тисячам ВПО – продуктами наборами, ліками, одягом. Підтримує людей з інвалідністю, пенсіонерів, ветеранів сфери культури. Імерсивні виставки, проєкцією яких є Наталя Делієва, демонструються по всьому світу, покази відбулись в Канаді, США, Франції. Завдяки цим акціям збираються донати на допомогу Україні: нині зібрано вже 6 млн грн.

ДІДЕНКО Юлія

Депутат Верховної Ради України («Слуга народу»), голова підкомітету Комітету з питань фінансів, податкової та митної політики.

Протягом 2022-2023 рр. стала ініціатором підготовки і співавтором низки законодавчих проєктів, що мають на меті посилити економічну спроможність країни та допомогти українцям у період воєнного стану. Більшість з проєктів уже набули чинності. Це, зокрема, закони, у яких йдеться про: визначення особливостей адміністрування податків і зборів; регулювання податкового законодавства; регулювання ставок палива; зміна ставок акцизного податку на бензин; зниження податкового навантаження; звільнення від оподаткування митними платежами операцій ввезення товарів для правоохоронних органів, Міністерства оборони України, ЗСУ та інших військових формувань; регулювання ввезення електроенергії. Також взяла участь у регулюванні низки Законів України, що стосуються дії фінансової та виробничої сфер за умов воєнного стану. Набув чинності також Закон, що забезпечує додаткове податкове навантаження на компанії, які продовжують працювати в країні-агресорі. Як менторка руху «Зе!Жінки» в Одеській області опікується питаннями протидії насильству, медичної допомоги жінкам Одещини тощо.

ЗАРІЧАНСЬКА Інара

Ресторатор мережі закладів в Одесі і Києві, співзасновниця благодійного фонду «Родина Зарічанських».

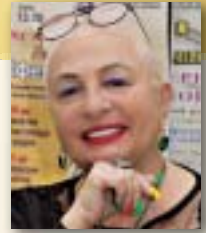
Фонд провадить масштабну багатовекторну волонтерську діяльність. Постійно для наших захисників у райони бойових дій відправляються машини з тоннами якісних, смачних харчових виробів. У самих закладах діють спеціальні умови для військових і волонтерів. Триває постійна допомога пораненим бійцям. «Родина Зарічанських» відгукується на потреби наших захисників у придбанні спеціальних засобів захисту та ведення бойових дій, зокрема було куплено кілька безпілотників.

ЗИНЧЕНКО Марина

Директор департаменту фінансів Одеської облдержадміністрації, депутат Одеської облради.

Марина Зінченко вже 15 років несе службу на цій дуже відповідальній посаді. До того ж наразі триває вже третя її каденція як депутата Одеської обласної ради. Від початку повномасштабної війни вона мужньо тримає фінансовий фронт, чим забезпечує стабільність регіону. Саме Марина Зінченко стала одним з ініціаторів створення цільового фонду «Оборона Одещини». Зібрано 35,1 млн грн на потреби наших захисників. Зокрема, закуплено засоби індивідуального захисту, амуніція, тактичний одяг, взуття та інше спорядження. Закуплено необхідні предмети і матеріали для тероборони, медикаменти, аптечки для польових медиків, а також автівки. Як керівник департаменту і депутатка вирішує питання гуманітарної і матеріальної допомоги малозабезпеченим родинам та постраждалим від ракетних обстрілів.

ЗИЦЕР Галина

Директор Одеської обласної державної філармонії ім. Д. Ойстраха, заслужений працівник культури України.

З початку війни артисти Одеської філармонії активно працюють на культурному фронті. Зокрема, постійно беруть участь в акції «Підтримай своїх», започаткованій Будинком офіцерів командування ВМС ЗСУ (10 концертів). Окрім того вже проведено понад 40 благодійних тематичних концертів на різних майданчиках Одеси для одеситів і вимушених переселенців, за що філармонія отримала подяку Департаменту праці та соціальної політики Одеської міськради. Також артисти філармонії беруть участь у благодійних концертах на користь наших захисників. Разом з Ротарі клубом «Одеса-Рішельє» артисти провели два концерти – у Камерній залі Одеської філармонії та на Одеському головпоштамті – на підтримку Миколаєва.

ЗОЛОТА Юлія

Т.в.о. керівника на час дії воєнного стану благодійної організації «Я допоможу».

Надає гуманітарну допомогу як цивільним, так і військовим у найгарячіших точках. Серед них – Херсон, Миколаїв, Бахмут та інші. Забезпечує одягом, продуктами харчування тих, хто цього потребує. Проводить багато виїздів в область, роздаючи гуманітарну допомогу мешканцям Одещини.

ІЩУК Юлія

PR-менеджер, арт-директор кафе SANTORINI, волонтер.

Уже протягом багатьох років займається благодійністю, зокрема спрямовувала свої зусилля на підтримку жінок у бізнесі. А з початком повномасштабної війни сконцентрувала свою діяльність на волонтерській діяльності. На даний момент більшість часу віддає допомозі нашій країні разом із благодійним фондом «Добрий самарянин». Це, зокрема, організація лікування українців у Німеччині, допомога сиротам та інвалідам, доставка їжі, води, медикаментів та товарів першої необхідності у гарячі точки, допомога вимушеним переселенцям.

КАЛЬЧУК Оксана

Начальник Одеського воєнно-медичного клінічного центру ДПСУ, полковник медичної служби, заслужений працівник

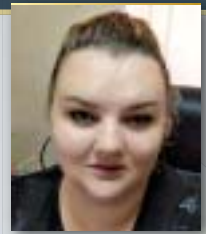
охорони здоров'я України.

В умовах воєнного стану забезпечує самовіддану високопрофесійну діяльність колективу, спрямовану на рятування життя і відновлення здоров'я військових.

КАРАТНЮК Ірина

Головна медична сестра Багатопрофільного медичного центру Одеського національного медичного університету, за сумісництвом – медична сестра палати інтенсивної терапії анестезіологічного відділення.

Неодноразово нагороджувалася почесними грамотами від керівництва університету, Департаменту управління охорони здоров'я в м. Одесі та Міністерства охорони здоров'я України. З початком повномасштабної війни з метою забезпечення готовності для надання медичної допомоги постраждалим внаслідок військової агресії РФ проти України активно співпрацює з волонтерськими організаціями, постійно бере участь у забезпеченні клінік медичного університету лікарськими засобами, виробами медичного призначення та обладнанням, контролює правильність їх отримання, обліку, зберігання та витрачання в БМЦ.

КАРМАЗІНА Катерина

Координаторка Адвокатського волонтерського центру при Раді адвокатів Одеської області.

В центрі активно діють 167 адвокатів. Підтримують фінансово, продуктами та медикаментами, надають безкоштовну юридичну допомогу сім'ям з дітьми, внутрішньо переміщеним особам, лікарням та госпіталям, військовим частинам. Волонтери центру регулярно доставляють питну воду до Миколаєва, готують їжу для військових, здійснюють вогневу та тактичну підготовку адвокатів.

КАРТАШОВА Наталя

Волонтер.

У «Фейсбуці» веде волонтерську діяльність під ім'ям Nata Kartasheva. Працює на підтримку українського війства від 2014-го, а з початку повномасштабного вторгнення ця її діяльність набула потужних масштабів. Наталю добре знають не лише в Одесі, а й далеко за її межами, тому їй вдається збирати кошти і закуповувати для наших захисників багато речей, необхідних на фронті. Це, і дорогі дрони, і коліматори, труби розвідника, монокуляри нічного бачення, зарядні станції, маскувальні сітки та багато інших знарядь ведення бою і захисту. Також наші захисники отримують зусиллями Наталі одяг, дощовики, засоби гігієни, продукти. Триває забезпечення медичним приладдям – турнікетами, бандажами, системами, ліками тощо. А до Великодніх свят одеська волонтерка здійснила унікальну акцію: випекла самостійно десятки дуже смачних панетоне з італійського борошна і запросила за них донатити на потреби ЗСУ по три тис. грн. Усі розкуплені, а виручені кошти підуть на купівлю вже замовлених дронів! Отримали свої панетони у подарунок і друзі, які постійно підтримують її волонтерську діяльність.

КИТАЙСЬКА Олена

Директор департаменту праці та соціальної політики Одеської міськради.

Попри всі складнощі система соціального захисту міста працювала в штатному режимі, без скорочення штату, без дистанційної роботи та без закриття установ. Центр соціальних служб надав послуг більш ніж вдвічі порівняно з 2021 р. Основним завданням для працівників департаменту стала підтримка внутрішньо переміщених осіб. Взято на облік майже 60 тисяч ВПО. За координації департаменту тривало розселення вимушених переселенців у приватних садибах одеситів, а також до монастирів, хостелів тощо. Проведено нарахування допомоги на проживання ВПО на загальну суму 1 млрд 172,1 млн грн. Соцслужби працюють на залізничному вокзалі з прийому та подальшого направлення переміщених осіб, тут створено Пункт реєстрації ВПО, надаються консультаційні, психологічні послуги, гуманітарна допомога. Діє Муніципальний центр сприяння працевлаштуванню ВПО під гаслом: «Одеський ринок праці – Заякорись в Одесі». Для надання допомоги ВПО та малозабезпеченим мешканцям створено Міський центр гуманітарної допомоги. Департамент створив гарячі телефонні лінії психологічної допомоги. Всі підвідомчі комунальні установи забезпечували надання соціальних послуг вразливим верствам населення, особам похилого віку, самотнім, особам та дітям з інвалідністю, особам без визначеного місця проживання. Тривала робота «соціального ідалень», а також багатоаспектна робота служб підтримки осіб, постраждалих від домашнього насильства.

КОЛЕСНИЧЕНКО Анна

Очільниця та засновниця громадської організації «Запорукa майбутнього», яка на сьогодні опікується 270 дітьми з важкою інвалідністю.

За її підтримки щомісяця 70 дітей з інвалідністю та дітей з ООП регулярно отримують доступ до занять спортом, творчості, навчання. Крім того, сім'ї дітей отримують психологічний супровід та адвокацію прав. Також на базі організації в період військового стану було відкрито клас для дітей з аутизмом та генетичними хворобами, щоб вони могли розвиватися, а батьки працювати. Серед засобів реабілітації – гончарна майстерня, спортивний зал. У період війни Анна активно підтримує наших захисників та надає гуманітарну і психологічну, логопедичну допомогу військовим після контузії на базі військового реабілітаційного центру. ГО співпрацює з низкою закордонних донорів, а 28 квітня на конференції в Бельгії організація представляла Україну.

КОЛЬЧАК Валентина

Начальник управління фізичної культури і спорту Одеської обласної державної (військової) адміністрації.

Результати виступів спортсменів Одещини, аналіз роботи закладів фізичної культури і спорту, товариств, федерацій переконають, що ця діяльність була насиченою і успішною попри всі виклики воєнного часу. Обласне управління відіграло тут важливу об'єднавчу та організаційну роль. Вдалося зберегти мережу закладів фізкультури і спорту та продовжити навчально-тренувальну роботу. Завдяки прийому дітей з числа ВПО до ДЮСШ нівельовано зменшення кількості вихованців, які виїхали за кордон. Для безпеки навчально-тренувального та змагального процесу управління підготувало рекомендації, враховуючи умови саме Одеської області. Забезпечено документально та фінансово участь спортсменів Одещини (це стосується і видів спорту для осіб з інвалідністю) у численних змаганнях в Україні, у європейських та світових першостях. Одеська область посіла 5-ту і 6-ту сходинки в Українському рейтингу з розвитку фізкультури і спорту вищих досягнень. Багато спортсменів і тренерів долучилися до волонтерсько-гуманітарної діяльності.

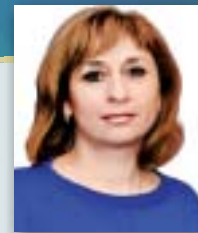

КОНСТАНТИНОВА Олена

Адвокат, засновниця першого в Україні концептуального бутіка флористики преміумкласу VarVara

(що також є торгівельною маркою).

З початком російсько-української війни не припинила роботу, зберігши робочі місця співробітників. Працюючи у звичайному режимі, підтримує податками економіку країни. Значну частку прибутку бутік протягом воєнного року переводить на потреби Збройних Сил України.

КУДРЕНКО Тетяна

Учителька української мови та літератури Нерубайського академічного ліцею №1 Нерубайської сільської ради Одеського району Одеської області.

Восени 2022 року отримала звання «Заслужений учитель України» за вагомий особистий внесок у розвиток національної освіти. Її учні постійно стають переможцями районних та обласних олімпіад з української мови та літератури, Всеукраїнських конкурсів Малої академії наук України, Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка. Закономірно, що діти, виховані у душі любові до України, до її мови та культури, з початку повномасштабної війни активно долучилися до акцій на підтримку наших захисників та надання гуманітарної допомоги тим, хто її потребує. А педагогічний колектив ліцею створив безпечні умови для своїх вихованців, забезпечивши повноцінний навчально-виховний процес.

ЛАЗАРЕНКО Ольга

Голова Селянського фермерського господарства «Прогрес», волонтер.

Як очільниця багатопрофільного сільськогосподарського підприємства, забезпечує його успішну діяльність у воєнних умовах, чим робить вагомий особистий внесок у продовольчу безпеку регіону та країни в цілому. З 24 лютого на постійній основі здійснює благодійну допомогу та іншу діяльність на користь ЗСУ.

Своєчасно реагує на звернення наших захисників, завдяки чому за час воєнних дій було придбано та передано в різні військові частини таку техніку: сім різних легкових авто, вантажний самоскид, напівпричіп-платформа, вантажний контейнеровоз, пасажирський автобус. Усі авто були відремонтовані і повністю укомплектовані. А нещодавно воїни ЗСУ отримали тягач і трал для переміщення великогабаритної військової техніки. Також придбані для потреб військових тепловізорний бінокль з далекоміром, два генератори, автомобільні шини у великій кількості, тактичний одяг, засоби гігієни, продукти. На базі господарства випакаються смаколики, формуються харчові вантажі та відвозяться бійцям, що перебувають у медичних установах Одеси. Перераховано благодійну допомогу ЗСУ у сумі 500 тисяч гривень.

ЛАВРЮКОВА Світлана

Директор Одеської інфекційної лікарні, заслужений лікар України, кавалер ордена княгині Ольги III ступеня.

Понад 50 років свого життя віддала праці у галузі охорони здоров'я, зробила вагомий внесок у справу збереження здоров'я одеситів та надання медичної допомоги належного рівня. Забезпечила повноцінне функціонування установи у період воєнного стану. Наразі лікарня приймає на лікування не лише цивільних, а й наших захисників.

ЛЕОНІДОВА Лілія

Депутат Одеської міськради, голова громадської організації «Культура демократії».

Від початку повномасштабної агресії ГО «Культура демократії» почала здійснювати волонтерську діяльність в Одеській, Миколаївській та Херсонській областях. Вона стала ініціатором створення найбільшого на півдні України гуманітарного штабу «Гостинна хата». Пізніше Лілія Леонідова разом із міжнародними донорами почала допомагати у будівництві мобільного містечка для переселенців у передмісті Одеси. У знаменитій Чорнобаївці за фінансової підтримки міжнародних партнерів забезпечувала ремонт постраждалих від обстрілів будинків. Спільно з громадським рухом «Віра, Надія, Любов» реалізовує проекти для допомоги жінкам та дівчаткам по Одеській області, а також у звільненому Херсоні. Очлила на Одещині Коаліцію 1325, яка працювала в рамках реалізації резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека». За допомоги українським розвідникам була нагороджена медаллю «Волонтерське серце». Зараз ГО «Культура демократії» працює над створенням громадської платформи, що дозволить брати участь у прозорій розробці стратегічного плану розвитку Одеси та надасть можливість громаді брати участь у прийнятті рішень.

ЛІБЕРОВА Влада

Фотографиня-документалістка, волонтер.

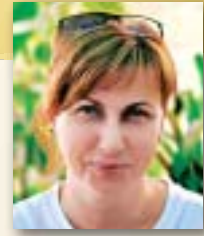
З перших місяців повномасштабного вторгнення перебуває в гарячих точках та документує війну. Знімки Влади та її чоловіка Костянтина облетіли найпопулярніші світові та українські ЗМІ, навіть Володимир Зеленський використовує їхні роботи, щоб привернути увагу світу до жахів війни, які російські загарбники принесли на нашу землю. Поїздки на фронт вони поєднують з гуманітарною роботою: ніколи не їдуть порожніми – обов'язково везуть те, що потребують військові.

МАЛИХІНА Тетяна

Директор клінічного санаторію «Перший» (у минулому – ім. Горького), кандидат медичних наук, заслужений лікар України.

У цей скрутний час, незважаючи на всі складнощі, колектив санаторію не зупинив своєї діяльності, а переформатував її задля нинішніх потреб українців. Наразі тут надають повний комплекс фізичної та психологічної реабілітаційної допомоги дорослим і дітям, у тому числі й немовлятам. У санаторії допомагають як військовим, так і цивільним, що постраждали внаслідок війни. Ця допомога є безкоштовною для людини, оскільки у повному обсязі фінансується державою за програмою медичних гарантій НСЗУ. Колектив пишається тим, що його допомога військовослужбовцям ЗСУ отримала подяку, і продовжує наполегливо працювати задля Перемоги.

МАЛОНОГА Світлана

Заступник генерального директора – начальник єдиної оперативної диспетчерської служби КНП «Одеський обласний центр екстреної медичної допомоги і медицини катастроф» Одеської обласної ради, заслужений лікар України.

В період воєнного стану якісно та ефективно працює у сфері охорони здоров'я. Надає висококваліфіковану допомогу хворим та постраждалим, забезпечує своєчасну роботу виїзних бригад швидкої медичної допомоги та оперативної служби. З початку війни продала власний автомобіль, і на ці кошти було закуплено для наших захисників амуніцію, засоби захисту та ведення бою!

МАНАСОВА Гульсим

Професор кафедри акушерства і гінекології Одеського національного ме-

дичного університету, куратор відділення патології вагітних Пологового будинку № 5 м. Одеси, доктор медичних наук, заслужений лікар України.

Як куратор відділення патології вагітних вжила заходів для його повноцінного функціонування в умовах воєнного стану і безпечного перебування породіль. Бере активну участь у допомозі вагітним та хворим жінкам, які змушені були виїхати з місць постійного проживання і знайшли тимчасовий притулок в Одесі. Долучилася до масштабної ініціативи казахської діаспори в Україні по створенню «Юрт незламності», які є символом підтримки та багатовікової українсько-казахської дружби. В Одесі «Юрта незламності» була розміщена у парку ім. Т.Г. Шевченка. Вона не лише виконує функції звичних «Пунктів незламності», де кожен може зігрітися, підзарядити телефон чи інші гаджети, випити чаю, а й стала осередком казахської гостинності для одеситів і гостей міста. Тут відбуваються культурні заходи, можна скуштувати традиційні казахські страви.

МАСЛОВА Оксана

Журналістка, письменниця, засновниця телеграм-платформи «Українка в Чехії».

Вимушено виїхавши з дитиною за межі рідної країни, створила телеграм-канал новин та повідомлень «Українка в Чехії», який став проектом-розрадою для тисяч українок в Чехії.

Він об'єднує наших співвітчизниць і чехів, наводить містки та допомагає обом сторонам – надати й отримати. Нині масштаб – понад 700 тисяч охоплення за місяць: на каналі, веб-сайті плюс ком'юніті, де українки підтримують одна одну та дають фахові поради зі свого професійного досвіду. Нині засновниця працює над тим, щоб окрім моральної канал отримав фінансову підтримку. Окрім того, Оксана ініціювала проведення виставок, що знайомлять з Україною та її культурним надбанням. Написала книжку для дітей «Товариство загублених рукавичок», яку випустило друком чеське видавництво PIKOLA: це історія маленької рукавички, яка загубилася в чужому великому місті, як і багато хто з українців – вимушених біженців. Презентація в Празі відбулася у травні під час книжкового фестивалю.

МИХАЙЛЕНКО Вероніка

Голова правління Благодійного фонду «Майбутнє», головний лікар Дитячого реабілітаційного центру ім. Бориса Литвака.

Відомий на всю країну та далеко за її межами Дитячий реабілітаційний центр ім. Бориса Литвака, яким опікується Одеський обласний благодійний фонд «Майбутнє», після початку повномасштабної війни ненадовго зупинив роботу з огляду на безпеку дітей і колективу, однак уже 15 квітня відновив свою діяльність з урахуванням умов воєнного стану. Більше того: високоякісну допомогу почали надавати за рахунок державного, обласного і міського бюджетів не лише дітям, які проживають в Одесі і області, а й зареєстрованим тут внутрішньо переміщеним особам. Колектив фахових співробітників проводить комплексну медичну, фізичну, психолого-педагогічну та соціальну реабілітацію. Така діяльність набула нині ще більшої актуальності для дітей і їх батьків, серед яких чимало військовослужбовців. Одним із аспектів соціальної та психолого-педагогічної роботи центру є проведення різноманітних творчих акцій патріотичного спрямування, виставок дитячих малюнків, в яких беруть участь і дітки, які перебувають на реабілітації.

МЕДУШЕВСЬКА Ірина

Одеський блогер, громадський діяч, волонтер.

Відома на всю Україну та за її межами своєю патріотичною позицією та відстоюванням української ідеї в Одесі. З лютого 2022 року свій вплив в інформаційному просторі направила на допомогу ЗСУ. Займається зборами на потреби військових та осіб, що опинилися в скрутному становищі. Підтримує поранених бійців, які перебувають в одеських шпиталях. Має сина, який також обороняє нашу країну від агресора.

МІХЕЙЦЕВА Катерина

Заступник директора Одеського музею західного і східного мистецтва.

Також є головним партнером благодійного проекту Be an Angel Ukraine. Як культуролог, аналітик культурних процесів, соціальний активіст організовує та проводить численні виставки, які популяризують українських митців, сприяють захистові їх інтересів в умовах воєнного стану.

НАКАЗЕНКО-ІВЛЕВА Марія

Командир підрозділу однієї з бригад Збройних Сил України Південного регіону (назву бригади не маємо права вказувати).

Частина виконує завдання по стримуванню ворога в акваторії Чорного моря, має безліч успішних операцій і є однією з найрезультативніших у складі Військово-Морських Сил ЗСУ. Безпосередньо від Марії залежить супровід кожного нашого військовослужбовця від першого в його житті рапорту до виходу його на пенсійне забезпечення. Це потребує врахування індивідуальних особливостей військовослужбовця з метою заміщення ним більш доцільної посади. З початку повномасштабного вторгнення підрозділи бригади займаються охороною акваторії з метою недопущення застосування ворогом свого військово-морського флоту та висадки десанту на узбережжя. Неоднаразово була заохочена відзнаками від командування бригади, Командування Військово-Морських Сил ЗСУ, Одеської обласної ради. Надає допомогу з координації діяльності волонтерам.

НАЗАРОВА Ірина

Учасник об'єднання «Волонтерський рух Одеси».

Головна мета діяльності – збір коштів на потреби військових медиків, стабілізаційних

пунктів, мобільних шпиталів на сході нашої країни, організація та логістика допомоги з-за кордону для тих медиків, які її потребують на лінії фронту. На зібрані кошти закуповує необхідні ліки, розхідні матеріали для надання медичної допомоги на всіх етапах евакуації.

НАГОРНА-БУЛАЙ Людмила

З 2000 року і до сьогодні – редактор друкованих видань «Південноукраїнського Медіа Холдингу».

25 лютого 2022 року, на другий день війни, о 8-й ранку вже стояла разом з чоловіком у черзі до військкомату. «Щоб не збожеволіти, треба було щось робити, якимось допомагати, оскільки не взяли на фронт», - розповідає

Людмила. Разом з сусідами робили коктейлі Молотова, рили окопи навколо селища, де мешкають, нарівні з чоловіками патрулювала вночі вулиці. З дітьми та друзями допомагала плести маскувальні сітки, передала на фронт понад сотню в'язаних шарпеток, ковдр, светрів, шапок, сотні банок тушонки, купили дрон, зібрали гроші на автомобіль. У лікарні як волонтер працювала сестрою-господаркою. Не припиняє передавати на фронт необхідні ліки, сухі душі, сухпайки, ласощі, різне спорядження.

НЕЙКОВА Олена

Власниця торгових марок «BURRATINO» та «Штрудель», волонтер, багатодітна мама.

Попри складні умови, в яких доводиться працювати українським рестораторам під час війни, наприкінці вересня 2022-го в Одесі розпочала роботу нова мережа піцерій під назвою «BURRATINO». Головна мета новоутвореної мережі – це не лише розвиток харчового бізнесу в Одесі, а й підтримка вітчизняної економіки, забезпечення робочих місць. Багато уваги рестораторка приділяє саме підтримці населення в складних умовах війни. Так, заклад на Львівській, 15Б став мало не першим імпровізованим «Пунктом незламності» для мешканців району, які під час перебоїв зі світлом, завдяки встановленому генератору, змогли отримувати тут не тільки гарячі напої та їжу, а й підзаряджати свої мобільні пристрої та користуватися послугами мережі інтернет.

НЕСТЕРЕНКО Вікторія

Адвокат-волонтер громадської організації «Експедиція».

Постійно надає безкоштовні консультації в рамках цього проекту. Неоднаразово організовувала збори на потреби Збройних Сил України. Допомагає військовим у судових справах на безоплатній основі. Як засновниця мистецького журналу «ART Chili» підтримує митців, що опинилися у скрутному становищі через війну, забезпечуючи їх ліками, фарбами, полотнами тощо.

НОЖЕВНИКОВА Катерина

Засновниця та директор БФ «Корпорація Монстрів». Почесна громадянка Одеської області.

З 2014 року БФ надавав допомогу хворим дітям і людям похилого віку; під час пандемії коронавірусу допомагав лікарням і надавав кисневі концентратори жителям. Зараз «монстри» допомагають ЗСУ, закуповуючи необхідне спорядження. Також надають всебічну підтримку вимушеним переселенцям, не кидаючи при цьому й тих місцевих жителів, кому допомагали до повномасштабної агресії.

ОВЧАРЕНКО Марина

Громадський діяч, автор і керівник соціальних та молодіжних проєктів.

Від початку війни веде активну волонтерську роботу по допомозі постраждалим та нужденним, займається пошуком прихистку та розміщенням сімей переселенців. Організувала пункт збору гуманітарної допомоги в офісі агенції «Royal family models», яким керує. Регулярно проводить безкоштовні культурно-просвітницькі заходи для дітей, що були вимушені покинути свої домівки, та надає допомогу їх матерям. Попри війну, традиційно провела «Ukrainian kids forum», до якого залучила міжнародне співтовариство. «We stand for peace» – під таким гаслом випустила вже другу дитячу колекцію бренду Kapsamun. Стала делегатом культурно-миролюбної місії до парламенту Грузії та організатором проєкту Art-освіта в Німеччині. Відзначена подяками і грамотами за волонтерську, громадську та професійну діяльність у час війни.

ОЛІЙНИК Олена

Директор департаменту культури, національностей, релігій та охорони об'єктів культурної спадщини ОД(В)А.

З метою захисту культурної спадщини були евакуйовані на період дії воєнного стану музейні предмети одеських обласних музеїв.

Проводилася масштабна робота по залученню благодійних коштів міжнародних донорів. Завдяки цьому 30 регіональних музеїв області отримали гуманітарну допомогу.

На виділені міжнародними фондами і ГО кошти придбано матеріали для укриття, засоби протипожежного та цивільного захисту, пакувальні засоби, комплекти відеоспостереження, генератори, сканери для оцифрування музейних предметів, цінних книг тощо. Вже у березні-квітні 2022-го заклади культури Одещини – театри, музеї, центри культури, бібліотеки – відновили діяльність. Відбулися десятки прем'єрних вистав, художніх та тематичних виставок, сотні екскурсій та інформаційно-просвітницьких, мистецьких заходів.

На базі бібліотек організовано 95 курсів та клубів з вивчення української мови. Проводиться збір літератури для військових частин та акції «Українська книга – для Херсонщини!». Організовано концертні програми в шпиталях, для вимушено переселених осіб.

ОДАРІЙ-ЗАХАР'ЄВА Наталія

Директор департаменту охорони здоров'я Одеської ОДВА.

В умовах воєнного стану департамент забезпечив надання допомоги всім, хто цього потребує, зокрема – внутрішнім переселенцям. У медзакладах створено умови для безпечного перебування; медики працюють в особливому режимі, надаючи невідкладну допомогу постраждалим цивільним та військовим. Налагоджена співпраця із зарубіжними медзакладами щодо подальшого лікування постраждалих. Забезпечена готовність до епідемічних та надзвичайних ситуацій.

ПАВЛОВА Олена

Громадська діячка, координаторка культурологічних проєктів, членкиня виконкому Одеської міськради, заступниця голови історико-топонімічної комісії.

Має стосунок до організації кількох патріотичних культурологічно-просвітницьких проєктів, зокрема виставок «Від серця до серця» (у межах проєкту «Донор Одеса») та «Шляхами до Перемоги» фото-

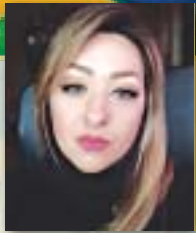
майстра Бориса Бухмана. Уже багато років поспіль веде масштабну діяльність в історико-топонімічній комісії, робота якої набула особливо актуального звучання у час війни. Проаналізовано сотні найменувань, створено мапу імен, які вимагають перегляду, і запропоновано велику кількість імен та назв визначних подій, які повинні з'явитися на просторах сучасного українського міста. Опрацьовується і впроваджується досвід інших країн задля більш системною, цілісною та орієнтованою на майбутнє діяльності. Комісія поставила за мету повністю уникати маніпуляцій, насамперед, владних та політичних, лобювання особистих інтересів тощо, а натомість створити єдину збалансовану ціннісно-просвітницько-історичну систему координат у цій вразливій сфері.

ПАНЕНКО Світлана

Перший заступник генерального директора з виробничих питань державного підприємства «Куліндорівський комбінат хлібопродуктів» Державного агентства резерву України.

Зробила значний особистий внесок у зміцнення економіки країни в умовах війни, налагодження поставок продукції у всі регіони та створення продовольчого резерву в гуманітарних цілях.

ПЕЧУЖЕВА Ольга

Голова благодійного фонду «Люди Ікс».

Організація була заснована п'ять років тому для надання благодійної допомоги людям, які цього потребували. Однак з початком повномасштабної війни волонтери почали масові збори на потреби Збройних Сил України. Також організація забезпечує гуманітарною допомогою жителів області.

ПИВОВАРОВА Юлія

Директор – художній керівник Одеського академічного українського музично-драматичного театру ім. Василя Василька.

Театр одним із перших відновив свою діяльність після 24 лютого і зміг заново укомплектувати трупю попри те, що чимало акторів і співробітників колективу стали на захист України. Тож від початку війни було відновлено репертуарні спектаклі і здійснено сім (!) прем'єрних вистав, зокрема – і в укритті під сценою. Одна з прем'єр ввійшла до лонглиста учасників фестивалю-премії «ГРА» (GRA – Great Real Art) Національної спілки театральних діячів), організовано кілька гастрольних поїздок. У театрі відбуваються творчі зустрічі з провідними письменниками, акторами, культурними діячами країни. Проведено круглий стіл за участю керівників театрів, театрознавців, представників ЗМІ, де йшов обмін досвідом і обговорювалися шляхи подолання актуальних проблем. Налагоджена волонтерська співпраця з благодійними фондами задля допомоги ЗСУ та нужденним. На всі вистави запрошуються військові та вимушені переселенці.

ПОГОРЕЛА Ольга

Директор благодійного фонду

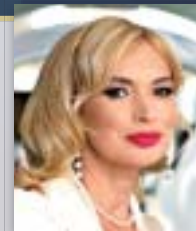
«Стежка додому».

З 2018 року фонд надає соціальну допомогу жінкам та дітям, що постраждали від сімейного насилля, та особам, які опинились у скрутних життєвих обставинах. З початком повномасштабної війни волонтери перебували діяльність відповідно до потреб воєнного часу. Налагодили гуманітарну підтримку українських військових, а також сімей загиблих воїнів. Почали надавати комплексну допомогу особам, які постраждали від воєнних дій. Вимушених біженців забезпечують гуманітарною допомогою, бажуючих розселяють у власному притулку, що має назву «Будинок волонтерської допомоги «Стежка додому»». Наразі під опікою фонду перебувають 2045 сімей ВПО з територій, де зараз ведуться або велися раніше бойові дії.

ПОЖАРИЦЬКА Тетяна

Громадська діячка, голова Всеукраїнської громадської організації «Орхідея – відповідь на твою самотність».

З перших днів повномасштабної війни ГО «Орхідея – відповідь на твою самотність» активно працює заради Перемоги і підтримує як військових, так і цивільних громадян. Команда волонтерів ГО водночас працювала на кухні для військових на 1200 осіб і привозила медичне обладнання, ліки, машини швидкої допомоги. Забезпечували всілякими необхідними речами як наших захисників, так і вимушених внутрішніх переселенців, матерів-одиначок, малозабезпечені і багатодітні родини. Акції гуманітарної допомоги тривають на постійній основі, а в організованому «Орхідеєю» центрі незламності відбулися десятки акцій за участю дітей. В Англії за підтримки друзів було організовано аукціон картин відомих художників, і завдяки зібраним коштам до України привезуть ще чотири машини швидкої допомоги. Представники організації, які перебувають нині за кордоном, постійно беруть участь в акціях на підтримку України.

ПОЗДНЯКОВА Ганна

Директор КП «Теплопостачання міста Одеси».

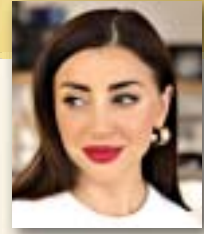
Незважаючи на початок повномасштабної війни, опалювальний сезон 2021/22 в Одесі тривав без перебоїв. Керівництву КП «ТМО» вдалося зберегти працездатний колектив, хоча певна кількість робітників пішла на фронт добровольцями. В умовах воєнного стану вдалося погодити нову схему теплопостачання Одеси, яка має стати запорукою довгострокової програми з розвитку даної системи. Згідно з графіками проводилися гідравлічні випробування, заміна та модернізація тепломереж, ремонт котельного/насосного обладнання. Підготовка до опалювального сезону 2022/23 була проведена повноцінно, тепло в домівки подане вчасно. А після початку ракетних обстрілів української критичної інфраструктури подача тепла відновлялася одразу після відновлення електропостачання. Служби працювали 24/7. КП «ТМО» налагодило співпрацю з міжнародними проектами, завдяки чому отримало у користування генератори, екскаватори, машину для ремонту теплових мереж, аналогів якої в Україні немає, тощо. Співпраця триває в рамках підготовки до наступного опалювального сезону.

ПРОКОПЕЧКО Людмила

Голова Доброславської територіальної громади Одеського району Одеської області.

Військовий волонтер з 2014 року. З початку повномасштабної війни – один з найактивніших голів територіальних громад регіону щодо підтримки військовослужбовців. Вміло організувала зусилля небайдужих мешканців Доброславської громади в їх бажанні бути волонтерами, допомагати армії та внутрішньо переміщеним особам. Постійно здійснює виїзди з гуманітарною допомогою у зони проведення бойових дій. Зокрема, придбано за її безпосереднього сприяння та участі і передано чотирьом військовим частинам 12 автомобілів, планшети, ноутбуки, повербанки, тепловізори, квадрокоптери, бронжилети, розгрузки, плитоноски, тактичний одяг, бензопили, генератори, пральні машини, холодильники, намети, набори інструментів, продукти та засоби особистої гігієни, медикаменти та багато іншого на суму майже 5 млн грн. На посаді селищного голови ініціювала надання субвенції військовим формуванням на суму 12 млн грн. Людмила Ярославівна нагороджена багатьма почесними грамотами та відзнаками від військових частин ЗСУ.

ПУТІВЛЕНКО Ірина

Блогер, інфлюенсер.

Активно працює на інформаційному фронті, висвітлюючи численні злочини росії на території України. З початком війни створила телеграм-канал «Ділюсь домом», де розміщує оголошення з місцями безкоштовного прихистку. Сама приймала переселенців. Згодом створила ще один телеграм-канал «Допомога вагітним», який досі працює 24/7. Для цього швидко знайшла акушерів-гінекологів, консультантів та психологів, які безкоштовно супроводжують жінок під час вагітності. У перші тижні війни послугами каналу користувалося 10 тисяч вагітних. Разом з чоловіком Євгеном та за допомоги інших волонтерів створили власний Благодійний фонд «Благо Фонд UA», який допомагає військовим з ліками, гуманітарною допомогою, амуницєю та технікою.

РЕБРОВА Катерина

Керівник Волонтерської психологічної служби Одеси.

Постійно надає допомогу вимушеним переселенцям та іншим вразливим категоріям населення. Влаштує заняття для груп, які потребують психологічної допомоги.

РЕДЬКО Олена

Директор – художній керівник Одеського академічного театру музичної комедії ім. М. Воєдяного, заслужений працівник культури України.

З перших днів війни колектив згуртував свої творчі та виробничі ресурси задля Перемоги. 11 співробітників захищають Україну у лавах ЗСУ. В

майстернях театру кравчині одразу почали відшивати термобілизну, спальні мішки, державні прапори, маскувальні сітки тощо. Художники-декоратори здійснили безпрецедентну творчу акцію – створили та розвісили містом красномовні гасла від імені одеситів:

«Если Маму кто-то тронет, того мама похоронит», «Все буде Україна!», «Правду не сховати, нас не подолати!». Ці гасла підтримали бойовий настрій містян і навіть привернули увагу в усій Україні та за її межами. Солисти театру в умовах воєнного стану дали близько 50 концертів для бійців ЗСУ, тимчасово переміщених осіб та одеських глядачів. За ініціативою Олени Редько у театрі була організована масова здача крові для потреб бійців ЗСУ, а у Всесвітньому клубі одеситів відкрито одразу дві благодійні виставки, зокрема, з її приватної колекції дзвіночків.

Водночас театр, як і в мирний час, працював для свого глядача, забезпечивши необхідні умови для дотримання безпеки: було повернено на сцену репертуарні спектаклі і випущено три масштабні прем'єрні вистави.

РЕВЕНКО Віра

Професор Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової, директор оперної студії ОНМА, народна артистка України, волонтер.

Попри воєнний стан налагодила безпечно повноцінне функціонування оперної студії ОНМА та навчання студентів. З перших днів повномасштабної війни разом зі своїми учнями постійно дає концерти у військових частинах, на майданчиках поблизу фронтних дій, у палатах шпиталів і лікарень. «Своїм мистецтвом ми прагнемо подарувати цим мужнім людям хвилини радості і душевної втіхи, щоб вони хоч ненадовго забули про важкі воєнні будні. І до сліз приємно чути їх оплески!» – каже співачка. За цю діяльність Віра Ревенко стала лауреатом рейтингу «Народне визнання» у номінації «За підтримку бойового духу українського воїнства». Як членкиня ВО «Батьківщина» вона також бере активну участь у волонтерській роботі одеського осередку партії, доставляючи гуманітарні вантажі у громади, спілкуючись з людьми і надихаючи їх на перемогу.

РОМАНОВА Юлія

Завідувачка кафедри стоматології приватного закладу вищої освіти «Одеський міжнародний медичний університет», професорка, доктор медичних наук.

З перших днів війни безкоштовно надає медичні послуги українським військовим.

РОТАРІ Олена

Журналістка, експертка з комунікацій Громадського Руху «Віра, Надія, Любов».

До повномасштабної війни працювала продюсеркою телекомпанії «7-й канал». А вже у квітні 2022 року головною справою для неї стало волонтерство. Почала співпрацювати з «Автомайданом», потім перейшла у ГР «Віра, Надія, Любов», де спільно з іншими волонтерами та керівниками проєктів реалізує ідеї, спрямовані на розбудову країни на рівні регіону. Весь воєнний рік працює з внутрішніми біженцями (для чого вчиться і сама!); це надання гуманітарної і психологічної допомоги, проведення бізнес-тренінгів та майстер-класів, відкриття просторів для жінок, допомога у перекваліфікації та здобутті нової освіти. І при цьому Олена продовжує допомагати нашим захисникам. Збирала кошти у соцмережах, потім почала залучати друзів, зокрема суттєво допоміг Денис Волошин. Було куплено і передано військовим дрони, тепловізори, амуніцію, переносну електростанцію, автомобіль, потужний генератор для зв'язківців ВМС тощо.

САВЕЛЬЄВА Лідія

Голова Овідіопольської територіальної громади Одеського району Одеської області.

З перших днів повномасштабного вторгнення разом з командою організувала роботу по допомозі потерпілим від війни співвітчизникам, які знайшли прихисток в Овідіопольській громаді. Налагодила співпрацю з цілою низкою громадських організацій і благодійних фондів щодо забезпечення гуманітарною допомогою внутрішньо переміщених осіб, багатодітних сімей, малозабезпечених родин, що перебувають у скрутних життєвих обставинах. На території громади було розгорнуто два стаціонарні «Пункти незламності». Проведено акцію «Допоможи м. Миколаєву питною водою», під час якої було зібрано та передано понад 10 тонн питної води. Задля безпеки жителів встановлено нові засоби оповіщення в селах Калаглія і Миколаївка. З метою підтримки населення надана дотація та фінансова підтримка службам КП «Водопостач», КП «Криштал», КП «Миколаївський комунгосп» на компенсацію різниці в тарифах на питну воду та каналізацію.

СВІТОЛІНА Еліна

Найтитулована одеська тенісистка.

Колишня третя ракетка світу віддає значну частину зароблених призових коштів на потреби ЗСУ, організовує благодійні вечори, аукціони тощо. Останній такий збір був у Чарльстоні, де Еліна офіційно повернулася до змагань. Благодійний захід у США допоміг зібрати 100 тисяч доларів для підтримки України.

СЕМИКОП Тетяна

Голова громадського руху «Віра, Надія, Любов».

Займається захистом прав соціально неадаптованих груп населення, освітньою роботою з молоддю. Проводить зустрічі з дорослими та майстер-класи з дітками, а лікарі, що співпрацюють з організацією, проводять огляди, надають екстрену допомогу та консультації особам з інвалідністю у них вдома, що набуло особливої актуальності у період війни. Громадський рух «Віра, Надія, Любов» – це захист прав соціально неадаптованих груп населення, профілактика дитячої безпритульності, насильства в родинах, робота з внутрішньо переміщеними особами.

СЕРЬОГІНА Аніта

Українська каратистка і тренер з карате, заслужений майстер спорту України, нагороджена Орденом княгині Ольги I ступеня.

Представляє нашу державу на міжнародних змаганнях найвищого рівня. Минулого року Серьогіна завоювала третє місце на чемпіонаті Європи, а у 2023-му виборола «срібло» на чемпіонаті Європи з карате, що проходив в Іспанії. З початку повномасштабної війни – волонтер штабу «Чорноморськ переможе» у рідному місті. Займалася доставкою з-за кордону речей, необхідних для наших захисників.

СИБІР Вікторія

**Воєнкор, громадська діячка, волонтер.
З 2010-х років задіяна в українському громадському русі.**

Неодноразово брала участь у акціях протесту в різних куточках України. З початком повномасштабної війни на території України налагодила співпрацю з британськими військовими репортажами задля кращого висвітлення подій. Працювала на інформаційному фронті у Харкові, Попасній, Бахмуті та інших гарячих точках. Допомогала вирішувати низку проблемних питань на місцях: наприклад, змусила адміністрацію Дніпра привести до ладу непрацююче бомбосховище, надсилала нашим захисникам координати ворожої техніки, годувала тварин, що опинились на вулиці, та вирішувала безліч координаційних питань. Продовжує боротьбу з ворогом на інформаційному фронті, співпрацюючи з іноземними колегами.

СИВАК Ірина

Виконавчий директор Торгового дому «Strateg».

Підприємство, зупинивши виробництво з початком повномасштабної війни, вже 15 березня відновило роботу. «Ми не знали, що буде далі, але розуміли, що маємо економічно підтримувати країну і морально – користувачів нашої продукції, а також допомогти нашому великому колективу вижити за нових умов», – розповідає Ірина. Відділ дизайну розробив серію патріотичних ігор, які стали дуже популярними: «Доброго вечора, ми з України», «Все буде Україна», «Скажи «паляниця», «Ой, у лузі», «Знай наших». Усі «настілки» нині випускаються українською мовою, вони поширюються не лише по всій Україні, а й експортуються в країни, де нині багато наших вимушених біженців. У команду компанії прийняли людей з постраждалих регіонів – з Херсона, Нової Каховки, Миколаєва, Харкова. Strateg допомагає людям, які постраждали від війни, підтримує Збройні Сили України – купує дрони, рації, протигази, одяг. Триває постійна благодійна діяльність щодо дітей, зокрема – вихованців дитячих будинків.

СТОЯНОВА Алла

Директор департаменту аграрної політики, продовольства та земельних відносин Одеської обласної державної (військової) адміністрації.

Попри війну, аграрії Одещини не лише зберегли підприємства, а й допомагають армії, громадам, сусіднім регіонам. Перші вантажівки з продовольством відправлено нашим захисникам уже на початку березня 2022-го.

Організовано щомісячну допомогу Миколаївській області продовольчими наборами з розрахунку від 200 тисяч до 700 тисяч осіб. Залучено до співпраці міжнародних партнерів, завдяки чому аграрії Одещини безкоштовно отримали від провідних агрокомпаній світу насіння, добрива, рукави для зберігання агропродукції та вантажне обладнання. Агросектор забезпечено паливом для проведення польових робіт. Організовано допомогу аграріям в отриманні кредитних коштів через програму «5-7-9» та оформлення грантових заявок у державній програмі «єРобота». Департамент вирішує численні поточні питання, зокрема бронювання працівників для забезпечення потужностей АПК та оподаткування; водночас дивиться у майбутнє: створено засади для реформування меліоративної та виноробно-виноградарської галузей; активно підтримує реалізацію державної зернової угоди: через одеські порти вже експортовано 29 млн т зерна. Аграріям повсякчас надається масштабна фахова, консультативна, організаційна допомога.

СОКОЛІК Лариса

Начальник управління з майнових відносин Одеської обласної ради.

Від самого початку повномасштабної війни виконувала свої службові обов'язки згідно з особливими вимогами воєнного часу, взявши на себе відповідальність за складні актуальні рішення. Зокрема, займалася процесом оптимізації закладів охорони здоров'я, що було продиктовано актуальними економічними обставинами та змінами у законодавстві. З огляду на постійні ворожі обстріли, активно займалася питаннями безпеки жителів Одещини, особливо – дітей, а саме – відповідною підготовкою споруд та приміщень цивільного захисту, зокрема, укриттів у закладах освіти. Управління опікується процесом капітального ремонту бомбосховищ і здійснює чіткий контроль за ходом виконання цих робіт. Протягом воєнного року Лариса Соколик і її команда надавали допомогу багатьом людям у питаннях своєї компетенції та соціального захисту.

ТЕРЕХОВА Наталія

Голова благодійного фонду «Добрий самарянин».

Щодня сотні людей отримують допомогу завдяки фонду та проєктам, ініційованим Наталією. Переселенців годують, їм видають медикаменти, продуктиві та гігієнічні набори, а також одяг, взуття, іграшки, посуд та все, що може стати в нагоді у побуті. Але матеріальна допомога – це ще не все, чим готові допомогти людям у фондї. Волонтери почали надавати психологічну допомогу постраждалим під час повномасштабної війни. Вони організують творчі гуртки, де люди спілкуються, разом готують та майструють.

ТЕРЛЮГА Анжеліка

Українська каратистка, срібна призерка Олімпійських ігор 2020 року. Заслужений майстер спорту України.

Її двічі визнавали найкращою спортсменкою України. 2018 року очолила рейтинг

Міжнародної федерації карате у своїй ваговій категорії. Цього року завоювала титул чемпіонки Європи, прославивши Україну на міжнародній арені. У серпні 2022 року нагороджена Орденом княгині Ольги I ст. – за значні заслуги у зміцненні української державності, мужність і самовідданість, виявлені у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, вагомий внесок у розвиток різних сфер суспільного життя, відстоювання національних інтересів нашої держави, сумлінне виконання професійного обов'язку.

ТКАЧ Ірина

Заступниця директора ТОВ «Промтоварний ринок 7-й км», волонтер.

Налагодила канали постачання гуманітарної допомоги з США, Німеччини, Ірландії та Фінляндії. Організовує її постачання в Україну та розподіл/доставку в шпиталі, військовим та переселенцям у гуманітарні центри в Харківській, Дніпропетровській, Херсонській, Миколаївській та Одеській областях. За власний кошт закуповує для потреб військових необхідне обладнання та систематично направляє його на лінію фронту.

ТКАЧЕНКО Людмила

Президент БФ «Шлях до свободи» та голова Благодійного фонду соціальної захисту старості громадян «Наше майбутнє».

Ці благодійні фонди вже багато років надають допомогу ветеранам, учасникам бойових дій, особам з інвалідністю, самотнім людям, одиноким лежачим хворим, дітям-сиротам та дітям з інвалідністю. З початком війни до них додалися вимушені переселенці. Співпраця з БФ «Добрий самарянин», міською владою, підприємцями, небайдужими громадянами дала змогу налагодити ще більш масштабну допомогу. Збирають, сортують і роздають «гуманітарку» (продукти, підгузки, ліки, засоби гігієни, іграшки, побутову хімію). Продуктові набори, медичні препарати, товари першої необхідності отримали понад п'ять тисяч осіб. У приміщенні фонду «Шлях до свободи» готують їжу, годують там же і адресно розвозять нужденним громадянам, переселенцям – 500 осіб щоденно. Відправляли гуманітарні вантажі жителям зон бойових дій (Миколаїв, Херсон): продукти харчування, медикаменти, теплі речі, питну воду, засоби гігієни, свічки, газові грілки, пічки-буржуйки.

ТКАЧУК Наталія

Солістка Одеського академічного театру музичної комедії ім. М. Водяного, лауреатка міжнародних конкурсів, заслужена артистка України.

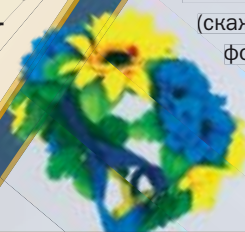
З перших днів повномасштабної ворожої агресії в театрі було створено унікальний творчий колектив «Театральний батальйон», у якому Наталія бере найактивнішу участь. Де тільки артисти не виступали за цей час! Військові частини просто неба, блокпости, шпиталі Одеси та Умані, залізничний вокзал... І всюди це було дуже зворушливо, з великою самовідданістю та високим професіоналізмом. «У кожного – свій фронт! На нашому культурному фронті – тільки чудова музика, гумор і щирі посмішки наших героїчних захисників!», – зазначає артистка. Бійці «Театрального батальйону» і серед них Наталія Ткачук були нагороджені почесними грамотами Оперативного командування сил оборони України «Південь». А у лютому 2023 року ГО «Грандів, рейтингів та номінацій», БО «Комітет з громадських нагород України» спільно з експертною радою нагородили її міжнародною премією «Культурна дипломатія». І це закономірно: адже одеситка не лише зайнята у провідних ролях на сцені рідного театру, а і є запрошеною солісткою зарубіжних театрів. У кожній своїй поїздці за кордон вона привертає увагу до війни в Україні, а така особиста народна дипломатія – дуже дієва!

ТОМАШЕВСЬКА Лілія

Помічниця голови Одеської обласної ради патронатної служби апарату облради.

В умовах воєнного стану ефективно сприяє продуктивній роботі керівника, апарату та депутатського корпусу ради.

ТРОЯНДА Олена

Адвокат.

З березня 2022 року за свій кошт відправляє бійцям, які знаходяться на лінії фронту, зокрема нині – у Бахмуті, продукти харчування, одяг, техніку (скажімо, на прохання снайпера було придбано фотоапарат). Консультує військових, які

зараз служать у ЗСУ, і, в разі потреби, веде їх карні справи – усе безкоштовно. На прохання рідних допомагає у розшукуванні військовослужбовців, які зникли безвісти. Провідує поранених захисників у госпіталі, надаючи їм підтримку, зокрема ліками та продуктами харчування.

ФІЛЬКІНА Тетяна

Позаштатний психолог Одеського військово-медичного клінічного центру Прикордонної служби України, керівник відділу психологічної підтримки

ГО «Український Союз прикордонників».

Тетяна Фількіна постійно надає допомогу нашим захисникам-прикордонникам, які отримали травми різного характеру та потребують психологічної підтримки. Також як психолог Волонтерської психологічної служби ГО «Реабілітаційний центр Святого Павла» працює на благодійних засадах з літніми людьми та дітками, які потерпають від війни.

ФОМІЦЬКА Неля

Директор КЗ початкової спеціалізованої освіти «Мистецька школа № 8 м. Одеси», художній керівник Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості «Фонтанська весна».

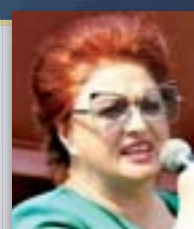
Педагогічний колектив небайдужих митців-професіоналів продовжив свою діяльність в умовах дії воєнного стану, навчаючи своїх вихованців за прийнятою до війни багатоаспектною програмою, зокрема – і для учнів з особливими освітніми проблемами. Під час війни мистецька школа № 8 стала культурним осередком для дітей внутрішньо переміщених осіб та учнів, які змушені навчатися дистанційно. Творчий колектив школи взяв участь у мистецькому проєкті «Українська музика: від класики до сучасності!». До запису духовного гімну України «Молитва за Україну» Миколи Лисенка в рамках фестивалю мистецтв «Фонтанська весна – 2022» долучилися понад 100 учнів вокально-хорового та інструментального відділів, які нині перебувають не лише в Україні, а також у Румунії, Болгарії, Польщі, Молдові, Литві, Німеччині, Франції, Австрії, Канаді. І це набуло великого міжнародного резонансу!

ШАЛАШНА Оксана

Виконуюча обов'язки директора КУ «Музей-квартира Михайло Жванецького», член Всесвітнього клубу одеситів, волонтер.

Протягом 2022 року зусиллями Оксани Шалашної у Всесвітньому клубі одеситів було організовано близько 200 благодійних заходів, більшість з яких спрямована на допомогу нашим захисникам та моральну підтримку одеситів і тимчасово переміщених до Одеси осіб. Це благодійні концерти «З любов'ю до України» солістів Одеської опери, Музкомедії і Одеської обласної філармонії – на сьогодні загалом 20 концертів; 15 благодійних джазових концертів за участю провідних джазменів Одеси та студентів ОНМА ім. А.В. Нежданової; понад сто інших благодійних заходів, зокрема – літературно-музичні програми за участі письменників і акторів, презентації книг. Усі благодійні збори використано на придбання бронезилетів (у заго-ни Тероборони передано 70 штук) і медичних препаратів для бійців ЗСУ. Саме під час війни внаслідок залучення молоді – одеситів та ВПО – були відкриті нові проєкти: «Всесвітній клуб юних одеситів», «Джаз-клуб ВКО», «Мистецтво жити в Одесі» – творчі майстер-класи для дітей з тимчасово переміщених та одеських сімей. Діти з регіонів ведення бойових дій не тільки навчаються, а й отримують смаколики, подарунки і можливість відвідувати вистави в театрах та цирку.

ШКАМЕРДА Антоніна

Волонтер, директор Благодійного фонду морського транспорту «Мортранс».

БФ з 2014 року постійно підтримує моряків Військово-морських сил України. А з початком повномасштабного вторгнення росії на територію України, багато допомоги Антоніна Шкамерда надавала внутрішньопереміщеним особам, військовим та військовим морякам. Понад 21 рік присвятила розбудові благодійництва в Україні.

ЯКОБЧУК Лариса

Підполковник з позивним «Чайка».

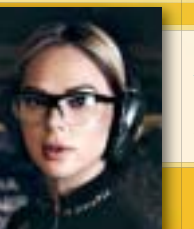
Нині перша та єдина в Україні жінка – заступник командира (126-та окрема бригада територіальної оборони). До повномасштабної війни служила в АТО та ООС, а останні три роки викладала в Одеській військовій академії. Від початку повномасштабного вторгнення Лариса Якобчук щодня в полічи з побратимами. Проводить тренування і, навіть, за потреби, церемонію укладання шлюбу військовослужбовцями.

ЯСТРЕМСЬКА Даяна

Одеська титулована тенісистка, голова благодійного фонду «Дія».

Завдяки спільній ініціативі родини Ястремських та інших волонтерів було транспортовано понад 100 фур з початку повномасштабної війни. Налагодили гуманітарний конвой з Іспанії в Одесу. Всю гуманітарку сортують тут, а потім відправляють тільки корисний вантаж у Бучу, Славутич, Ірпінь, Харків, Санжари, Миколаїв, Кривий Ріг, Київ, Запоріжжя. Географія допомоги українцям дуже широка: Іспанія, Франція, Німеччина, Польща, Індія, Північна Македонія.

ЯШКІНА Тетяна

Засновниця магазину зброї та амуніції «Яшкіна», блогер, волонтер.

Забезпечує воїнів на передовій та в тилу зброєю, амуніцією. Влаштує масштабні збори та розіграші, кошти з яких йдуть на потреби ЗСУ. Неодноразово відвідувала наших захисників на Херсонщині, Миколаївщині та у Бахмуті.

ЮЛИЯ ИЩУК:

«ВОЛОНТЕРСКАЯ РАБОТА – ЭТО ЗАВИСИМОСТЬ!»

ВОЛОНТЕРСКАЯ РАБОТА В СТОЛЬ ТЯЖЕЛОЕ ДЛЯ УКРАИНЫ ВРЕМЯ ИМЕЕТ ОСОБЕННУЮ ЦЕННОСТЬ. ЕЖЕДНЕВНО ЭТИ ЛЮДИ ВЫПОЛНЯЮТ ДЕСЯТКИ, А ТО И СОТНИ ДОБРЫХ ДЕЛ, ОТКЛИКАЮТСЯ НА САМЫЕ РАЗНООБРАЗНЫЕ ПРОСЬБЫ, ПОРОЙ РИСКУЯ СОБСТВЕННОЙ ЖИЗНЬЮ. В БЛАГОТВОРИТЕЛЬНОМ ФОНДЕ «ДОБРЫЙ САМАРЯНИН» НЕ ПОНАСЛЫШКЕ ЗНАЮТ, ЧТО ТАКОЕ ЧЕЛОВЕЧЕСКОЕ ГОРЕ. ЕГО ВОЛОНТЕРЫ, ПАРТНЕРЫ И ПРОСТО МНОГОЧИСЛЕННЫЕ ПОМОЩНИКИ РАБОТАЮТ ПО САМЫМ РАЗНЫМ НАПРАВЛЕНИЯМ: ОТ ОРГАНИЗАЦИИ ДЕТСКИХ ПРАЗДНИКОВ ДО ПОЕЗДОК В ГОРЯЧИЕ ТОЧКИ.

На протяжении долгих лет с фондом сотрудничает арт-директор кафе «Santorini» Юлия Ищук. Со словами «волонтер» и «помощь» она познакомилась в детстве: еще будучи 9-летним ребенком, отдавала свои игрушки ребятам из детских домов! Мы встретились с Юлией и поговорили о том, как помощь другим людям заняла столь важное место в ее жизни.

Юлия, мы слышали о вас как о человеке творческом. Вы не первый год работаете арт-директором одного из самых популярных кафе Одессы, устраиваете различные мероприятия. Как в этот образ жизни вписывается благотворительность, что привело вас к волонтерству?

– С самого детства я была очень активным и творческим человеком, а с волонтерством меня познакомил отец. Мы с ним часто ездили по детским домам, где я общалась с детками, передавала им свои игрушки и вещи. Для меня, ребенка, это были очень яркие впечатления, которые навсегда отпечатались в моей памяти.

Позже я уехала за рубеж, 15 лет жила в Лос-Анджелесе. И там занималась волонтерской деятельностью, помогая женщинам, которые в этом нуждались. Также организовывала различные ивенты, работала в ресторанном бизнесе. Там же обучилась на визажиста, работала в сфере красоты, затем занялась финансово-юридическими делами. Несмотря на такое разнообразие направлений, в моей жизни всегда присутствовали дети и помощь им. Вернулась в Одессу в конце 2013 года и с того времени я работаю с благотворительным фондом «Добрый самарянин». Познакомившись с Натальей Тереховой и Романом Медяником, поняла, что это абсолютно мои люди и мы хотим заниматься одним и тем же. Вместе начали делать детские праздники, организовывали их с рестораторами. Буквально за два дня до начала полномасштабной войны мы нашей командой устроили поездку в детский дом Килии, вместе радовались, дарили подарки, планировали дальнейшие путешествия... Увы, война внесла свои коррективы.

– С началом полномасштабного вторжения многие фонды и организации все свои силы бросили на помощь армии и вынужденным переселенцам. Какие направления приоритетны сегодня для вас?

– Утром 25 февраля я уже была в нашем гуманитарном штабе. Через несколько дней мы открыли первую аптеку, поскольку люди ощутили острую нехватку медикаментов. Я буквально выгребала со складов аптек необходимые препараты для щитовидки, для диабетиков и так далее. Кроме того, мы активно начали фасовать продуктовые наборы для тех, кто в этом нуждался.

Когда Херсон еще был оккупирован, мы собирали лекарства для этого региона. К сожалению, этот период не прошел без слез: один из наших волонтеров был в плену, другой вернулся на полностью простреленной машине, так и не доехав до точки назначения, были и погибшие. Но мы не сдавались, продолжали возить медикаменты, детское питание и памперсы на оккупированные территории. На данный момент волонтерская аптека продолжает работать. «Добрый самарянин» открыл 55 филиалов. Очень большая работа происходит с партнерами.

Также я занимаюсь эвакуацией деток с инвалидностью, перевозим их семьями, не разделяя детей и родителей. Мы эвакуировали больше 20 тысяч человек, большая часть которых была вывезена именно на лечение. Кого-то, благодаря нашим иностранным партнерам, направляют в Европу, кого-то – в Америку, зависимо от диагноза.

С того времени произошло множество ужасных событий. Я долгое время поддерживала один детский дом в Херсонской области, в котором проживали 50 деток. С началом полномасштабного вторжения местная церковь забрала их к себе, и когда у меня появилась возможность в очередной раз передать им все необходимое, мне сообщили: этих деток в Украине больше нет, рашисты их вывезли. Больно видеть, что мальчику 14-ти лет ампутировали ногу, потому что попросту не было инсулина и произошло осложнение. Больно, когда 16-летние девочки приезжают беременными из деокупированного Херсона, потому что были изнасилованы толпой бурятов. Это все невероятно тяжело осознавать, но такова наша реальность. Мне одновременно радостно и грустно, что Одесса этого не понимает.

“
«В МОЕЙ ЖИЗНИ
МНОГО ХОРОШИХ
ЛЮДЕЙ, И ИХ
СТАНОВИТСЯ ВСЕ
БОЛЬШЕ И БОЛЬШЕ»

– Истории действительно ужасающие... Как Вам удается держаться и продолжать свою миссию? Ведь это для любого человека очень тяжелая ноша.

– Прежде всего, я стараюсь это не обсуждать, говорить об этом действительно больно. Я пытаюсь увидеть во всем, что происходит, позитив, хотя рассмотреть его здесь практически невозможно. Самое большое открытие для меня – это понимание, что никогда не нужно концентрироваться на негативе, во всем, даже самом плохом, нужно искать плюсы. Именно они будут вытягивать нас наверх.

У меня бывают состояния, когда хочется закрыться дома, ничего и никого не видеть, стереть все из памяти. Но при этом я осознаю, что немногие могут вынести такой моральный груз, а поскольку я справляюсь, значит должна продолжать! Люди, к которым мы приезжаем, не должны видеть мое разбитое состояние. Мы им возем не слезы, а надежду. Но когда я вижу глаза людей, полные благодарных слез, то понимаю, что делаю все правильно. Это и движет мною, дает силы идти вперед.

– Наверняка постоянная работа в фонде и поездки в зоны боевых действий сильно утомляют. Как восстанавливаете силы и в чем черпаете вдохновение?

– По всей видимости, у меня настолько потрясающая работа и так все сбалансировано в жизни, что отдыхать мне не нужно. Я черпаю вдохновение в общении с людьми, в своей прекрасной команде единомышленников, в чудесных видах на море, которые открываются из нашего ресторана... В моей жизни много хороших людей, и их становится все больше и больше, чему я несказанно рада.

По правде говоря, уже очень хочется вернуться к мирным добрым делам: устраивать праздники для деток, проводить больше мастер-классов, дарить счастье окружающим и забыть, что такое воздушные тревоги и бомбы. Благотворительность не уйдет из моей жизни после нашей победы. Ведь волонтерская работа – это зависимость! Хочется, чтобы каждый нашел себя в этом, потому что это действительно окрыляет, придает силы и дарит новые возможности. **ii**

ОЛЕНА НЕЙКОВА:

**«ТРУДНОЩІ НАС НЕ ЛЯКАЮТЬ! АДЖЕ
МИ – СПРАВЖНІ ПАТРІОТИ УКРАЇНИ!»**

ВЛАСНИЦЯ ПОПУЛЯРНИХ ТОРГОВИХ БРЕНДІВ «ШТРУДЕЛЬ» І «BURRATINO», ВІДОМА РЕСТОРАТОРКА ТА ВОЛОНТЕРКА, БАГАТОДІТНА МАМА ОЛЕНА НЕЙКОВА ПОЧАЛА З САМОГО ПОЧАТКУ ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ НАДАВАТИ ПІДТРИМКУ ВИМУШЕНИМ ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ З РАЙОНІВ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ БОЙОВІ ДІЇ. ЦЕ ГУМАНІТАРНА ТА ІНША ДОПОМОГА, ЗОКРЕМА, ПОШУК ЖИТЛА ДЛЯ ПОСТРАЖДАЛИХ СІМЕЙ. ЦІЙ ВОЛОНТЕРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЕНЕРГІЙНА ЖІНКА ВІДДАЄ БАГАТО ЗУСИЛЬ І ЗАРАЗ. ВОДНОЧАС ВОНА, ПОПРИ ВСІ ТРУДНОЩІ ВОЄННОГО ЧАСУ, ЗМОГЛА НЕ ЛИШЕ УТРИМАТИ НА ПЛАВУ СВІЙ БІЗНЕС, А Й НАДАТИ ЙОМУ НОВИЙ ІМПУЛЬС. У РЕЗУЛЬТАТІ ВІДКРИТТЯ ЩЕ ОДНІЄЇ БРЕНДОВАНОЇ МЕРЕЖІ ЗАКЛАДІВ ХАРЧУВАННЯ ЗБІЛЬШИЛИСЯ ПОДАТКИ ДО БЮДЖЕТУ, З'ЯВИЛИСЯ НОВІ РОБОЧІ МІСЦЯ. ТОЖ ЗАКОНОМІРНО, ЩО МИНУЛОГО РОКУ «BURRATINO» СТАВ ЛАУРЕАТОМ РЕЙТИНГУ «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» – «ОДЕСИТ РОКУ» В НОМІНАЦІЇ «ЗА ЕФЕКТИВНІ БІЗНЕС-РІШЕННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ».

Минулого року «BURRATINO» став лауреатом рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року» в номінації «За ефективні бізнес-рішення в умовах війни».

Першу ресторацію мережі піцерій під назвою «BURRATINO» Олена разом з командою однодумців відкрила наприкінці серпня минулого року, напередодні Дня Незалежності України. Новоутворений заклад відчинив двері в одному з мальовничих куточків Одеси – неподалік від моря, на вулиці Львівській.

– Багато хто з друзів та знайомих застерігав: мовляв, розпочинати бізнес в умовах війни – це величезний ризик! – з посмішкою згадує часи вагань та сумнівів Олена Нейкова. – Але ми чітко вирішили: труднощі нас не повинні лякати, будемо працювати, як кажуть, назло ворогам! Вважаємо себе справжніми патріотами України, тож маємо зробити свій посильний внесок у підтримку та подальший розвиток вітчизняної економіки.

Як зазначають сміливі ресторатори, головна мета новоутвореної мережі смаку та користі – це не тільки розвиток мережі закладів харчування в Одесі. Багато уваги організатори приділяють саме підтримці населення в складних умовах війни. Так, минулого року, після початку масованих ударів по об'єктах української енергетики, заклад на Львівській, 15-Б став мало не першим імпровізованим «Пунктом незламності» для мешканців району. Під час перебоїв зі світлом, завдяки встановленому генератору, одесити могли тут не лише отримати гарячі напої та їжу, а й підзарядити свої мобільні пристрої та користуватися послугами мережі Інтернет.

Цікавий факт: уже за кілька тижнів після відкриття у «BURRATINO» з'явилася ціла група палких прихильників. Секрет

блискавичного успіху Олена Нейкова коментує так:

– За час роботи нашого закладу ми неодноразово чули від клієнтів, які бували за кордоном, що піца від «BURRATINO» – найсмачніша не тільки в Одесі, а й у Європі. Для нас такі коментарі – найкраща нагорода!

У стратегічних планах новаторів ресторанного бізнесу – відкриття ще кількох закладів мережі «BURRATINO» в Одесі. А нині важливо щодня забезпечувати гостинний прийом мешканців та гостей міста і бавити їх розмаїттям кулінарних шедеврів. Як запевняє шеф-кухар закладу, до візиту відвідувачів колектив ставиться, мов до урочистої події, а кожний клієнт – жаданий гість, якому завжди хочеться догодити. Певно, саме тому більшість відвідувачів «BURRATINO» – постійні клієнти, для яких похід до улюбленої ресторації вже став доброю сімейною традицією.

Меню закладу постійно доповнюється та оновлюється, і це ще одна складова успішного бізнесу. Приваблює людей і та обставина, що до смачних бонусів у вигляді нових страв тут традиційно додаються бонуси фінансові. Так, щосуботи й щонеділі всі замовники двох піц гарантовано отримують цікавий подарунок. А на тих, хто вирішив влаштувати в «BURRATINO» банкет на 10 і більше персон, чекає знижка у 20 відсотків.

І наостанок – трохи інсайду. Майже щодня на кухні «BURRATINO» за нарізкою смачних салатів панує у фірмовому одязі чарівна господиня закладу Олена Нейкова – жінка, що наближає перемогу! 🍷

ЛЮДМИЛА ТКАЧЕНКО:

«МИ ВСІ
ЖИВЕМО ПІД
ОДНИМ НЕБОМ,
АЛЕ ГОРИЗОНТ
У КОЖНОГО
СВІЙ!»

СЬОГОДНІ КОЖНІЙ ЛЮДИНІ ДОВОДИТЬСЯ ОБИРАТИ: ЧИ ЖИВЕ ВОНА ЛИШЕ ЗАРАДИ СЕБЕ, ЧИ РОЗУМІЄ, НАСКІЛЬКИ ЄДИНИЙ СВІТ НАВКОЛО І НАСКІЛЬКИ ЛЮДИ ПОВ'ЯЗАНІ МІЖ СОБОЮ. І ТОДІ ЖИТТЯ ПОЧИНАЄ БУДУВАТИСЯ НА ЗАСАДАХ ЛЮДСЬКОГО СТАВЛЕННЯ ДО ОТОЧУЮЧИХ. ПОНАД 15 РОКІВ КОМАНДА БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ «ШЛЯХ ДО СВОБОДИ» НЕСЕ МІСІЮ ДОБРА, НАДАЮЧИ ДОПОМОГУ ТИМ, ХТО ВКРАЙ ЇЇ ПОТРЕБУЄ.

Президент фонду Людмила Ткаченко добре відома в Одесі та області невтомною багаторічною діяльністю у соціальній сфері, своєю наполегливістю й небайдужістю до суспільних справ. Свого часу вона здобула вищі професійні освіти (юриста й інженера-технолога громадського харчування), звання кандидата технічних наук (захистила дисертацію на тему «Харчування – одна з основних складових покращення здоров'я людей»). Але сенс свого життя вбачає в наданні допомоги нужденним співгромадянам.

За свою діяльність Людмила Ткаченко неодноразово нагороджувалась відзнаками Одеського міського голови, Одеської облдержадміністрації та Одеської облради, церковними грамотами. А цього року стала лауреатом рейтингу «100 жінок Одещини, які наближають перемогу».

– Людмила Михайлівно, яким верствам населення допомагає очолюваний Вами благодійний фонд?

– Команда Благодійного фонду «Шлях до свободи» виконує широку гуманітарну місію. Наразі ми надаємо допомогу ветеранам, учасникам бойових дій, особам з інвалідністю, людям, які постраждали від стихійного лиха, родинам, які перебувають у кризовій ситуації, літнім самотнім людям, які живуть за межею бідності та залишилися без опікування, лежачим самотнім хворим, дітям з інвалідністю і сиротам, жінкам, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі, а в останні роки – і вимушеним переселенцям.

– Що змінилось у вашій діяльності через російсько-українську війну?

– З перших днів широкомасштабної війни фонд став у один стрій з волонтерським рухом, ми почали об'єднувати благодійні ініціативи заради допомоги людям та державі. Спочатку – через особисті зв'язки (друзі, родичі, колеги, сусіди, попередні знайомства), далі – у співпраці з іншими подібними організаціями. Почали збирати, сортувати і роздавати гуманітарну допомогу – продукти, ліки, памперси, засоби гігієни та предмети побутової хімії... Формували продуктові набори. Допомагали не лише соціально незахищеним місцевим мешканцям і переселенцям, а й учасникам тероборони.

Збирали і відправляли гуманітарну допомогу жителям зон бойових дій на Миколаївщині та Херсонщині: продукти харчування, медикаменти, теплі речі, питну воду, свічки, засоби гігієни, газові грілки, пічки-буржуйки.

З початку масштабної ворожої агресії щоденно надаємо адресну допомогу та підтримку близько 500 нужденним: людям з інвалідністю, лежачим хворим, пенсіонерам, людям похилого віку та переселенцям із зони бойових дій. Понад п'ять тисяч осіб отримали гарячі обіди (в цілому роздано 100 тисяч обідів), продуктові набори, індивідуальні засоби гігієни, памперси, медичні препарати, товари першої необхідності. Триває щоденна видача гуманітарної допомоги переселенцям, особам з інвалідністю та соціально незахищеним громадянам.

Тих, хто потребує допомоги, стає більше з кожним днем війни, яка несе руйнування, страждання, смерть, біль, сльози, відчай... Люди вимушені тікати й залишати свої домівки задля порятунку себе й дітей. Таким вимушеним переселенцям Фонд почав допомагати ще з 2014 року, коли почалися бойові дії на Донеччині та Луганщині і потік біженців досяг Одеси й області.

– З ким фонд взаємодіє в цих благодійницьких справах?

– Ми співпрацюємо з благодійним фондом «Добрий самарянин», міською владою Одеси, підприємцями, небайдужими громадянами. Разом з Благодійним фондом соціального захисту старості громадян «Наше майбутнє» знаходимо ресурси та додаткові можливості. Задля цьо-

го представники фонду діють у складі низки громадських рад: при Одеській обласній держадміністрації, при Комітеті Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів, при Національній соціальній сервісній службі України. Ефективна робота з проєктами цих відомств дає свої позитивні результати на благо людей.

Не менш важлива взаємодія з органами регіональної влади та місцевого самоврядування задля вирішення питань надання допомоги на лікування, погашення боргів за житлово-комунальні послуги, допомоги ветеранам війни тощо.

– У цьому сенсі чи став у нагоді Ваш досвід депутатської роботи?

– Авжеж! Після обрання депутатом Одеської міської ради в 2006 році я краще дізналася, як на практиці досягати вирішення різноманітних проблем буття громади. Як секретар постійної депутатської комісії з екології та надзвичайних ситуацій і член постійної комісії з перевірки організації харчування у шкільних, дошкільних та лікувальних закладах міста брала участь у розгляді та вирішенні соціальних питань різної складності. Пишаюсь причетністю до виділення містом коштів на придбання для дитсадків і шкіл приладів очищення питної води, адже це дієвий захист дітей від збудників різних інфекцій. Також особисто ініціювала наведення ладу в громадських парках Одеси (імені Шевченка, Горького, Дюківському, Ленінського комсомолу) та їх захист від посягань деяких забудовників... Цю справу продовжую і нині – уже як громадський діяч.

Змінилися часи, змінився і характер соціальних проблем, які мусимо наразі вирішувати. Але депутатський досвід, знання «кухні» документообігу й прийняття рішень в органах влади і зараз – в нагоді. Зокрема, наш фонд довів свою спроможність і виграв у рамках реалізації Міської цільової програми по наданню соціальної допомоги один з конкурсів за напрямом «Соціальна допомога – натуральна допомога». Завдяки цьому допомагаємо 400 громадянам, які опинились у складних життєвих обставинах.

– Чому для благодійницької організації обрали таку експресивну назву: «Шлях до свободи»?

– Свобода – це те, до чого прагне кожна людина! І їй доводиться шукати й долати певний шлях до свободи від хвороб та побутових проблем, від життєвих негараздів та несправедливості. Це вимагає певної боротьби, в якій, як відомо, надійніше діятигуртом, єднаючи зусилля. В нашій справі – це запорука вирішення найгостріших проблем нужденних. Необхідно лише не лишатися байдужим до проблем тих, хто поряд потерпає, або не знає, як краще налагодити взаємодопомогу співгромадянам, яким не пощастило. Як мовиться, чужого лиха не буває, тож, розуміючи це, команда нашого фонду обрала саме такий шлях. І жодні кризи чи воєнні дії нас не злякають, не зупинять.

Роблячи свою справу, ми водночас рятуємо наших підопічних від гніву, озлоблення та розпачу. Примножуючи тепло і добро, ми зберігаємо світло в очах людей та в своїх серцях. Кожне життя – цінність! І ми щодня молимося за Україну, за наших мужніх захисників, за всіх близьких і рідних, за всіх людей, які допомагають, а отже – перемагають! Ми – вільні, ми – сильні, отож – непереможні! Життя перемаже зло і ненависть! 🇵🇸

АЛЬОНА ВАВІЛОВА:

«МИ
ДОПОМАГАЄМО
ЛЮДЯМ,
БО ХОЧЕМО,
А НЕ ТОМУ,
ЩО ТАК ПОТРІБНО»

ПОВНОМАСШТАБНА ВІЙНА ЧІТКО ПОКАЗАЛА НАМ, ХТО НАСПРАВДІ Є ПАТРІОТАМИ УКРАЇНИ. ОДНИМ З ЯСКРАВИХ ПРИКЛАДІВ СПРАВЖНЬОЇ ЛЮБОВІ ДО БАТЬКІВЩИНИ ТА СВІДОМОЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ПОЗИЦІЇ Є ДІЯЛЬНІСТЬ КОМАНДИ ДЕПУТАТІВ ФОНТАНСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ ВІД ПОЛІТИЧНОЇ СИЛИ «СЛУГА НАРОДУ». ЦІ МОЛОДІ АМБІЦІЙНІ ЛЮДИ ДОВЕЛИ, ЩО СТАТУС ДЕПУТАТА – ЦЕ НЕ ПРО БЮРОКРАТІЮ, НЕ ПРО ПУСТІ БАЛАЧКИ І ОБІЦЯНКИ, А ПРО ЧЕСНІСТЬ, ЛЮДЯНІСТЬ ТА ГОТОВНІСТЬ ДОПОМАГАТИ.

Одна з активних діячок у складі команди – депутатка Фонтанської сільради, заступниця голови комісії з питань фінансів Альона Вавілова. До того ж вона – помічник депутата облради від партії «Слуга народу» Дмитра Ковбасюка і голова ГО «Спільне рішення». Наша розмова з Альоною Вавіловою – про діяльність очолюваної нею громадської організації та їхньої депутатської спільноти.

– Громадська організація «Спільне рішення» проблемами громади займається вже не один рік. У довоєнний час ви відгукувалися на дещо інші потреби і вирішували інші завдання. Розкажіть, будь ласка, з чого почалася ваша діяльність?

– Наша громадська організація була заснована ще на початку епідемії ковіду. Розпочали роботу з видачі населенню захисних масок. Так, у 2020 році ми роздали понад 10 тисяч масок тільки жителям нашої громади, а ще велику кількість надали лікарням. Пізніше також передали тести на коронавірус у лікарні Фонтанської громади.

Уже тоді ми зрозуміли, що членів

організації треба розподілити і закріпити за певними групами людей, яким ми надавали допомогу. Це малозабезпечені, одинокі, люди з інвалідністю, учасники бойових дій, багатодітні родини тощо. У травні 2020-го уже налічувалося понад 600 підпічних, і кожен з нас відповідав за певну кількість мешканців. Таким чином нам було легше обслуговувати людей і надавати їм якісну всебічну допомогу.

Потім настав час виборів. Оскільки люди до цього постійно бачили нашу роботу, вони нас підтримали своїми голосами, і ми отримали свої місця у Фонтанській сільській раді. Виборці вже розуміли, що ми працюємо не тільки у період передвиборчої кампанії, а постійно.

– Депутатська робота – не з легких. Чи вважаєте свою працю на цій ниві ефективною?

– Звичайно, бо наша команда дуже потужна та ініціативна, це спільнота молодих і прогресивних людей, кожен з яких знається на своєму ділі. Чесно кажучи, зовсім не відчуваємо себе чиновниками, адже до цього жоден з нас не працював в органах місцевого самоврядування. Маємо інші погляди, більш сучасні, і не мислимо шаблонами. Ми вже реалізували чимало проєктів, зокрема, нам вдалося побудувати спортивні майданчики, запровадити у школах нову систему харчування. Однак у пріоритеті завжди наші люди та допомога тим, хто цього потребує.

– Війна внесла корективи в життя кожного українця. Як конкретно трансформувалася ваша робота у сільradі?

– На початок повномасштабного вторгнення кожен з членів нашої фракції вже мав певний багаж знань та досвіду, а також ніс особисту відповідальність за тих, ким ми опікувалися. Жоден з нашої команди не виїхав за кордон, що дуже показово. Ми підтримували одне одного, і продовжуємо це робити донині.

Перший місяць був дуже важким. Ми не мали коштів, а в громаді не було жодної громадської організації, крім

ня воєнного стану ми прийняли низку важливих рішень щодо допомоги військовим. Але надалі, на жаль, депутатський корпус ніяк не міг нормально співпрацювати з головою. В якийсь момент, зловживаючи тими нормами законодавства, які були прийняті під час повномасштабного вторгнення, голова відсунула депутатів від рішень щодо фінансування і нарахування заробітних плат. Усе це вирішувалось лише виконавчим комітетом. Протягом усього 2022 року всі рішення щодо фінансової підтримки військових, субвенцій,

“ «У ПРІОРИТЕТІ ЗАВЖДИ НАШІ ЛЮДИ ТА ДОПОМОГА ТИМ, ХТО ЦЬОГО ПОТРЕБУЄ».

нашої. Тому спочатку ми за власні кошти почали закуповувати продукти. Їздили на базар разом з депутатом облради Дмитром Ковбасюком та іншими нашими депутатами, брали тачку і купляли мішками круп. Влаштували у нашій приймальні справжню сортувальню, де фасувалися крупы і склалися продуктові набори. А інші кабінети швидко перетворилися на гуманітарний штаб. Наші робочі столи стали конвеєрами, а приватні авто – таксі, що доставляло продукти людям.

Будемо чесними: наша країна не була готова до війни. Ніхто не міг спрогнозувати, як мають працювати органи місцевого самоврядування у цей час. На першій сесії після впроваджен-

підвищення заробітних плат нас ніяким чином не стосувалися. І ми могли лише з обуренням спостерігати, як почали зростати розміри зарплат і премій для працівників сільських рад, що є просто неприпустимим! Уявіть, ці люди отримували під час війни по 40 тисяч, у той час, коли військові на лінії фронту мали ті ж самі гроші. Однак при прийнятті бюджету на рік ми гарно попрацювали і прийняли адекватний річний бюджет на 2023-й, який відповідає реаліям сьогодення.

Дуже сподіваюсь, що після нашої перемоги Україна візьме шлях на потужне та швидке відновлення і відбудеться реформи у всіх сферах, в тому числі – місцевого самоврядування.

– У воєнний час обсяги вашої роботи зростають щодня, особливо у зв'язку з тим, що з'являлася велика кількість вимушених внутрішніх переселенців. Як ви з цим справлялися?

– Так, досить швидко ми відчули, що обсяги надання необхідної допомоги стрімко зростають, тому почали звертатися у благодійні організації, фонди – як українські, так і іноземні. У червні ми вже мали 1400 зареєстрованих ВПО. Тож налагодили зв'язок з обласними фондами, відкрили у себе гуманітарний штаб з речами, які надавали у користування переселенцям. До нас приносили дитячі іграшки, речі для людей різного віку, візочки, техніку тощо. Також ми не зупиняли видачу різноманітної продукції. Для розуміння: один продуктивний набір важив 18 кг! Далі ми почали співпрацювати з фондом «Гостинна хата», який очолює Наталія Богаченко. Вона надавала велику кількість продуктів харчування, завдяки чому ми могли годувати наших лю-

Пізніше, окрім запитів на їжу, ліки та одяг, з'явилися запити на житло. Ми разом з командою сіли і почали міркувати, що в кого є запропонувати. Таким чином влаштували десь 50 родин. Нам уже люди самі дзвонили і пропонували особисті будинки, дачі, садові будиночки. Подушки, ковдри, переноски, постільну білизну, електрочайники – все це ми тягли зі своїх домівок...

Звичайно, ми працювали і для потреб військових. Забезпечували їх медикаментами, а тероборонівців – їжею. Перевозили з-за кордону автівки для потреб ЗСУ, медтехніку для лікарень України, для нацгвардії діставали захисні шоломи. Ми не можемо говорити про це надто багато та детально, але це не означає, що цієї роботи не було.

– Зрозуміло, що без допомоги партнерів такий обсяг допомоги реалізувати було б неможливо, однак, я правильно розумію, що велику кількість потреб ви з командою закривали своїми силами?

– Ми справді з самого початку повномасштабного вторгнення робили все можливе і неможливе. Адже розуміли, чому це необхідно, і відчували: ми робимо це тому, що хочемо, а не тому, що так треба. За цей рік ми дуже зросли – і морально, й організаційно. Амбіції залишились у минулому, а кожен з нас став більш активним, свідомим, відданим загальній справі.

Траплялося, що ми розвозили продуктивні набори під гучні постріли. І особисто для мене там, у ті моменти війни не було. Війна починалась, коли я поверталась додому, відкривала новини і читала про ті жахи, що коїлись. Ось тоді мені стало страшно. На роботі просто не було часу обговорювати новини, бо головними були люди,

“ ПІСЛЯ НАШОЇ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНА ВІЗЬМЕ ШЛЯХ НА ПОТУЖНЕ ТА ШВИДКЕ ВІДНОВЛЕННЯ! ».

дей. І, звичайно, ми вдячні організації World Chef Kitchen, яка також неодноразово рятувала нас та надала для допомоги ВПО понад 4500 продуктивних наборів. Понад 250 тонн продуктів пройшло через наш гуманітарний штаб. Це було дуже важко, але ми це зробили, і я не можу не пишатися цим!

Крім того, на початку війни був величезний дефіцит різних медикаментів. Наприклад, нам надійшла безліч запитів на ліки для щитовидної залози. Ми об'їжджали аптеки, скуповували ці препарати і видавали хворим. Повірте, відчували себе супергероями, що рятують людей!

яким ми потрібні, для яких ми мали працювати як єдиний механізм.

– Безперечно, тим, що зроблено вами для людей у ці страшні дні, можете пишатись і ви, і ваша родина, адже ви до того ж ще й любляча мама і дружина! Як вам вдається за такого шаленого громадського навантаження знаходити час для рідних?

– Коли були президентські вибори 2019-го, я працювала у виборчому штабі Володимира Зеленського. Тоді пройшла два тури, вже будучи при надії. Коли малюку було півроку, почалася пандемія, і я з особливою обережністю продовжувала активну роботу. А коли синочку був лише рік, балотувалася у депутати. Отож, пройшла ще те загартування, і нині це допомагає справлятися з величезним обсягом обов'язків.

Звичайно, важливо в усіх цих клопотах не загубити себе. В якийсь момент я відчула таке виснаження, що просто хотіла сидіти, склавши руки. Тоді дозволила собі трохи відпочити для відновлення сил. Сказала собі, що я маю не лише працювати з людьми і для людей, а й піклуватися про своїх рідних, про своє здоров'я, адже моя сім'я не може і не хоче бути без мене. Розумію, що я потрібна громаді, але так само потрібна своїй дитині та чоловіку. Отож намагаюся знаходити баланс між роботою, допомогою та родиною.

Як це вдається? Мені дуже пощастило з моєю сім'єю, це моя опора і підтримка. Мій чоловік мені завжди каже: «Якщо ти сядеш вдома і не будеш нічим займатися – ти втрапиш себе». Він знає, що я завжди волію допомагати, співчувати, деколи сперечатися і досягати своєї мети. І моя родина мене підтримує у всьому! 🙌

КАК ОДЕССКИЙ БИЗНЕС

SMILE FOOD

РАБОТАЕТ НА ПОБЕДУ И ПОКОРЯЕТ ИНОСТРАННЫЕ РЫНКИ

ВТОРОЙ ГОД УКРАИНА БОРЕТСЯ ЗА СВОЮ СВОБОДУ. ЗА ЭТО ВРЕМЯ МНОГОЕ ЗАКОНОМЕРНО ИЗМЕНИЛОСЬ, В ТОМ ЧИСЛЕ И ДЛЯ ОТЕЧЕСТВЕННОГО БИЗНЕСА. ДЛЯ МНОГИХ, К СОЖАЛЕНИЮ, ПОЛНОМАСШТАБНОЕ ВТОРЖЕНИЕ СТАЛО КОНЦОМ ИХ УСПЕХА, ДЛЯ КОГО-ТО ОТКРЫЛО НОВЫЕ ВОЗМОЖНОСТИ И ДАЛО ТОЛЧОК ДВИГАТЬСЯ ВПЕРЕД, ПОДДЕРЖИВАЯ ПРИ ЭТОМ ЭКОНОМИКУ СТРАНЫ. ДЛЯ СЕТИ ОНЛАЙН-РЕСТОРАНОВ SMILEFOOD НАЧАЛАСЬ НОВАЯ СТРАНИЦА В ВЕДЕНИИ БИЗНЕСА: ПРЕДПРИНИМАТЕЛИ ОТКРЫЛИ ФИЛИАЛЫ В БОЛГАРИИ И ОБЪЕДИНЕННЫХ АРАБСКИХ ЭМИРАТАХ. КОНЕЧНО, ПРОДОЛЖАЕТ АКТИВНО РАБОТАТЬ И ОДЕССКИЙ SMILEFOOD, ВЕДЯ ПАРАЛЛЕЛЬНО БОЛЬШУЮ ВОЛОНТЕРСКУЮ РАБОТУ.

Подробнее об этом мы поговорили с руководителем франчайзинговой сети онлайн-ресторанов Александром СОКОЛОВЫМ.

– С момента нашего последнего интервью прошло полтора года. За это время в жизни каждого украинца произошёл переломный момент: после начала полномасштабного вторжения России на территорию Украины все разделилось на «до» и «после». Как изменилась конкретно ваша жизнь?

– Действительно, жизнь перевернулась с ног на голову. Моя – не исключение. Изменилось все, в том числе и в ведении бизнеса. С учетом нынешних реалий у нас поменялась стратегия, подход, да и уровень. Мы вышли на рынок Болгарии и Арабских Эмиратов, о чем можно рассказывать очень долго, ведь для нас это все ново и непривычно. Поскольку мы начали бизнес в других странах, наши сотрудники научились работать с большими инвестиционными проектами, с маркетингом на иностранном рынке и так далее.

– С началом войны каждый социально ответственный бизнес начал работать на благо нашей страны. Кто-то помогал переселенцам, кто-то волонтерил для ВСУ, другие кормили ТРО. Насколько я знаю, вы также активно помогали нашим защитникам. Расскажите об этом.

– Мы помогаем нашим защитникам до сих пор. На второй день полномасштабной войны я пришел к главе военной администрации и сказал о своей готовности заниматься волонтерской деятельностью. Уже через несколько дней мы отвезли в центральный штаб гуманитарной помощи 100 порций еды. Вскоре мы кормили тероборонцев, воинов ВСУ, помогали волонтерским центрам в Киеве, Одессе, Виннице, Николаеве и т.д. Эта помощь переросла в полноценный отдельный проект, который мы по сей день обеспечиваем. И если в первое время это были общие усилия с другими партнерами, то сегодня мы реализуем все это сами.

В целом для нашей компании слова благотворительность и взаимопомощь не чужды. Когда была пандемия коронавируса, мы всячески помогали врачам. До начала войны, когда у нас были ресурсы и возможность, полностью отремонтировали здание БФ «Семья», на обеспечении которого находятся дети из неблагополучных семей.

– Открытие сети Smilefood в Болгарии и позже в Дубае было решением спонтанным или Вы думали об этом раньше?

– У каждой большой компании есть свой стратегический план, и наш построен на идее совершенствования. Мы строим 100-летнюю компанию, как, к примеру, «Тойота». Хотим быть «Тойотой» в мире производства и доставки еды. И, конечно, у нас в стратегии были планы на открытие филиалов в восточных и европейских странах. Правда, это планировалось в 2025-2026 годах, но война внесла свои коррективы. Пришлось ускорить этот процесс. Понимание, что мы строим столетнюю компанию, дало мне и всей нашей команде силы не опустить руки и продолжать двигаться.

– С какими трудностями столкнулись, открываясь в других странах? Чем отличается бизнес в Украине от бизнеса в Болгарии и Дубае?

– Это принципиально другой бизнес, и сказать, что его можно сравнивать – то нет, особенно, если говорим о Дубае. В Болгарии, например, были сложности непосредственно

при открытии. Встал вопрос о юридическом адресе: согласно их законодательству, чтобы оформить компанию, необходим юридический адрес, а для оформления юрадреса нужна компания. Такой вот замкнутый круг. К счастью, помогли мои хорошие товарищи. Также были вопросы с банковской системой, сложности в подключении онлайн-банкинга. В Украине, кстати, развитая диджитал-сфера – огромный плюс! У нас это все гораздо лучше, проще, комфортней, чем в любой другой стране.

В Дубае, к примеру, сложно было провести аналитику рынка. Изначально возникла проблема в поиске подходящего специалиста. А уже найдя аналитика, мы получили неверные данные, что привело к немалым убыткам в первые месяцы. Пришлось экстренно перестраивать стратегию, потому что иностранные эксперты абсолютно не разбираются в этом секторе рынка и совершенно не понимают, как работает этот бизнес.

– Часто слышу от украинцев, которые выехали в европейские страны, жалобы на сферу обслуживания. На Ваш взгляд, действительно ли она отличается от нашей, и действительно ли она хуже?

– Из собственного опыта могу сказать, что это может показаться лишь на первый взгляд. Когда долго находишься в той или иной стране, начинаешь разбираться, где вкусно, а где нет, где приятное обслуживание, а где оно хромает. Это вопрос адаптации.

Украинский сервис лучше за счет того, что клиенты нас заставили быть такими щепетильными и педантичными. Украинцы более требовательны в ресторанной сфере. У нас огромное количество различных ресторанов с вкусной кухней, и заведения конкурируют между собой именно по вкусовым качествам. Резюмируя, можно сказать, что в Украине более отточены некоторые виды бизнеса из-за требовательного клиента.

– Множество украинцев бежали от войны в близлежащие государства. Болгария также приняла немало наших сограждан. Работают ли в ваших ресторанах украинцы?

– Скажу больше: в филиале в Болгарии работают исключительно украинцы! Сейчас подбираем курьеров из местного населения, но отдаем предпочтение тем, кто имеет украинские корни. А весь остальной штат – это украинцы. Да и в Дубае все управляющие производством, шеф-повары, менеджеры – наши люди. Собственно, мы для этого и выходили на другие рынки, чтобы поддерживать украинский бизнес. Генерировать возможность прибыли в других регионах, чтобы поддерживать экономику, заниматься волонтерством и давать работу землякам за границей.

– Традиционный вопрос: какие планы на ближайший год в ведении бизнеса? Настроены ли вы уже покорять новые страны, или пока сосредоточены на развитии сети в Болгарии и Дубае?

– В 2023-м все наше внимание будет сконцентрировано на Болгарии и ОАЭ. Никаких новых стран в этом году однозначно не будет. Расширяем бизнес здесь и работаем, работаем, еще раз работаем. В этих странах мы планируем стать лидерами! Наши роллы в Дубае уже называют лучшими, поэтому план на лидерство вполне может быть реализован уже совсем скоро. Мы даже подумываем не скромничать и двигаться к званию «Лучшие роллы в мире» (смеется). Компания с одесскими корнями станет «Тойотой» в мире производства и доставки еды. Я верю в это! 🇺🇦

ВИСТАВКА ДИТЯЧОГО МАЛЮНКА ПРОСТО НЕБА:

«ЗСУ НА ЗАХИСТІ ДІТЕЙ»

САМЕ ТАК – «ЗСУ НА ЗАХИСТІ ДІТЕЙ» – НАЗВАЛИ ЦЬОГО РОКУ ВИСТАВКУ ДИТЯЧОГО МАЛЮНКА, ПРИУРОЧЕНОГО ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ, ЇЇ ОРГАНІЗАТОРИ: ОДЕСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЄПАРХІЯ, ОДЕСЬКА ОБЛАСНА РАДА МИРУ, КУ «МІСЬКА ХУДОЖНЯ ГАЛЕРЕЯ». ІДЕЮ ПІДТРИМАВ ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ, МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ОДЕСЬКОЇ МІСЬКРАДИ. ЕКСПОЗИЦІЯ РОЗМІСТИЛАСЯ НА ТЕРИТОРІЇ СВЯТО-АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО ЖІНОЧОГО МОНАСТИРЯ.

З огляду на тему виставки, на відкриття прийшли не лише діти, їхні рідні та педагоги, а й почесні гості – бійці Тероборони і прикордонники. А коли оглядаєш експозицію, то бачиш: саме наші захисники стали героями багатьох дитячих малюнків. І переконаєшся, що попри свій юний вік маленькі художники усвідомлюють, що в їхній рідній країні йде війна, і знають, що на захисті їхнього дитинства, на захисті Вітчизни стоять Збройні Сили України.

– Сьогодні, у Міжнародний день захисту дітей, ця виставка присвячена насамперед їм, але також – Збройним Силам України, які захищають наших дітей у ці трагічні дні війни, – говорить настоятелька монастиря ігуменья Серафима. – Цей захист ми відчуваємо повсякчас, і своїми роботами діти сердечно дякують нашим героїчним воїнам. Ми знаємо, що саме завдяки їх мужності мирне небо буде сяяти сонцем волі, правди і свободи для цих дітей.

У виставковому залі обителі, де вже багато років поспіль зазвичай відбувалися різні художні виставки, зокрема – і дитячого малюнка, зараз надано прихисток численним вимушеним біженцям з районів ведення бойових дій. Тож локацію змінили: малюнки розмістили просто неба на площі перед Будинком милосердя. Погода цьому сприяла: тепле яскраве сонце додало малюнкам яскравості, а дітям – радості.

До учасників та всіх присутніх з вітальними словами звернулися матінка Серафима, голова Одеської обласної Ради миру Таміла Афанасьєва, голова журі і куратор виставки Галіна Лекарєва-Нікітіна. Далі відбулася церемонія нагородження: переможці отримали дипломи першої і другої премій, були відзначені і їхні наставники. А ось подарунки дісталися не лише учасникам виставки, а й усім присутнім діткам.

Тимур Черкез та його роботи

Віталіна Негара

До фінальної експозиції ввійшли роботи вихованців Ми-
стецьких шкіл №№ 4, 14, 15 та Художньої школи № 2 м. Оде-
си. Один з юних художників – десятирічний одесит Тиму-
р Черкез – був відзначений Спеціальною премією за серію з дев'яти
малюнків. Це своєрідний мальований щоденник воєнного часу.

– Я малюю те, що мені спадає на думку, – розповідає хлоп-
чик. – В основному мої картини мають певний смисл. Скажімо,
в одній роботі підпалюють несправедливість. Так я стверджую,

що все має бути справедливо і мирно. Я дуже боявся у перші дні
війни, а потім заспокоївся, ніби все стало як звичайно. Знаю, що
в країні війна, але я роблю мирні справи. Те, що я малюю, побу-
доване на реальних подіях, однак це мої фантазії, моя уява.

А маленька Віталіна Негара, володарка Першої премії, на-
малювала сюжет під назвою «Голуби миру» і коментує свою
роботу так: «Бо хочу, щоб прийшов мир. І хочу побажати всім
українським дітям, щоб у них було життя!»

ПРЕМЬЕРА 2023

Мария Гудыма
Фото: Олег Владимирский

ПО ЗАКОНАМ ВЕСТЕРНА,

или ТАРАНТИНО СТОИТ ПОБЫВАТЬ В КАРПАТАХ

ОДЕССКИЙ АКАДЕМИЧЕСКИЙ УКРАИНСКИЙ МУЗЫКАЛЬНО-ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР ИМЕНИ ВАСИЛИЯ ВАСИЛЬКО ПОДГОТОВИЛ СПЕКТАКЛЬ «КАРПАТСКИЙ ВЕСТЕРН» В ПОСТАНОВКЕ РЕЖИССЕРА МАКСИМА ГОЛЕНКО, И ВСЕ ОЖИДАНИЯ ЗНАТОКОВ ЖАНРА ТУТ ОПРАВДАНЫ.

Самый настоящий вестерн на западноукраинском материале написала авторская группа «Пиратская бухта» (Александр Набока, Алексей Буратинский, Богдан Цыганок, Роман Маров). Конечно, зрителям стоит это учитывать и не ожидать, что им покажут какую-то сладенькую сказочку о жизни благонаправленных гуцулов. Отнюдь нет! Яркие, свободолюбивые натуры, часто находящиеся не в ладах с законом, проживают на сцене свою не слишком праведную жизнь.

WESTERN

В этой истории есть коварные бандиты под предводительством Злыдня (Александр Самусенко), они же – профессиональные игроки в карты, проще говоря, не только убийцы, но и шулера. Имеется благородный индеец Ворон (Владимир Гладкий), помощник и спутник главного героя. Откуда в Карпатах индеец? Из Америки, конечно, куда ездил на заработки Янчо Климпуш (Дмитрий Усов), простодушный, трудолюбивый и самоотверженный парень, практически тот самый лихой ковбой, готовый противостоять негодьям с оружием в руках. Его возлюбленная Маричка (Тамара Лукаш) – чистая и невинная главная героиня, по ходу сюжета превращающаяся в роковую женщину. Немилый, но богатый Василь (Марк Дробот) подавляет ее волю, навесив на шею огромную «згарду» из серебряных монет. Под тяжестью этого статусного украшения Маричка клонится, как молодое деревце, и жизни все-таки удастся ее сломать, заставить измениться, мутировать в чудовище.

Известно, что в американских вестернах действие происходит преимущественно в западных штатах. Пенсильвания, куда попал Янчо, к ним не принадлежит, а зрителя туда и не приглашают, он будет следить за событиями и типажам Западной Украины. Янчо привезет из странствий экзотического цимбора, Ворона, и это уже намек на жанр истерны, где зрительские симпатии на стороне угнетенного коренного населения.

Высокий темп действия, так называемый «быстрый выстрел», не дает публике ни малейшего шанса отвлечься даже на секунду, не то что заскучать: зритель увлечен и сюжетом, и актерскими работами, и той акробатической легкостью, с которой актеры обжили условную лесопилку (художница Юлия Зауличная «вырастила» деревянный мир, в котором уже не распустится ни одна почка и не зазеленеет ни один листок). Это очень удачное решение существования «на досках»: сверху свисают тесины, в зал перекинуты доски, актеры балансируют на балясинах. И приходится только удивляться каскадерскому мастерству актеров и восхищаться их бесстрашием!

Время от времени разные режиссеры и сценографы экспериментируют, создавая деревянный мир, диктующий людям способ передвижения и вообще существования.

WESTERN WESTERN WESTERN

Ведь в Карпатах первично дерево, и человек к нему приспосабливается. Вот и пластическое решение хореографа Павла Ивлюшкина вырастает из этого корня. Сногшибательный спектакль не только в переносном, но и в прямом смысле этого слова, однако исполнители буквально порхают по этим цуркам-веткам. Правда, и в этом лесу случаются неподвижные вещи, как вот с владельцем лесопилки Климпшумом (заслуженный артист Украины Игорь Геращенко), когда он получает смертельный удар смерекой. Еще не успеет остыть тело, как старший сын Василь (Марк Дробот) уже натягивает на себя отцовский красный кожаный... А тело патриарха принесут и попросту положат для прощания на деревянные козлы...

Поистине inferнальный образ глубоко несчастной ведающей женщины Лопахи (ну как же в карпатской истории обойтись без ведьмы?) создает прекрасная киевская актриса Римма Зюбина, отныне пополнившая ряды «васильковцев». Пособником темных сил, разлучающих Янчо и Маричку, становится почтальон Фекета (Павел Чирва), а его достойное продолжение – сын Лайош (Егор Карельский) – пройдет на наших глазах путь от бестолкового папенькиного сынка до циничного подонка, которому весьма к лицу мундир и подхваченные в Вене манеры.

Вплоть до неожиданного финала, поражающего зрителя в самое сердце, герои поют и танцуют под живой оркестр Вадима Бессараба, который придумал музыкальное оформление спектакля. Все время действие как бы комментируют песнями три прекрасные, свободолюбивые и пылкие Нявки (Ирина Бессараб, Богданна Шуманская, Мария Буймович).

Человек в этом мире хочет жить свободно и красиво, как то дерево, не имея над собой господина с пилой и топором, не нуждаясь в бумажках, зовущихся деньгами (даже непристойно жадный Лайош будет разбрасывать купюрами в финале, это будет денежный дождь, не способный помочь ни одному герою). Но жизнь имеет свои законы, беспощадные

WESTERN WESTERN

как к деревьям, так и к людям. Может, новому поколению, рожденному от Ворона и аж трех гуцулок, повезет больше? И когда-нибудь не будет в этом краю ни грабежей, ни изнасилований, ни пыток кровавых, ни убийств? Надежда есть всегда... В любом случае, жаль, что Квентин Тарантино не знаком с данным материалом, ему стоило бы побывать в Карпатах! Именно с его фильмами, а не с другими театральными проектами, возникает ассоциация после просмотра нового спектакля васильковцев.

Нет сомнения, что «Карпатский вестерн» многие назовут главным событием этого театрального сезона, причем, возможно, не только в Одессе, но и в масштабах страны. Театр надо поздравить с масштабной и при этом филигранной работой. FP1

ПРЕМЬЕРА 2023

Мария Гудыма

Фото: Олег Владимировский

«БЕЛОСНЕЖКА»:

ДОБРО СИЛЬНЕЕ ЗЛА!

ИСТОРИЯ О ДЕВОЧКЕ НЕВЕРОЯТНОЙ КРАСОТЫ, КОТОРОЙ БЫЛО ДАНО ЕЩЕ И ДОБРОЕ СЕРДЦЕ, ОЧЕНЬ ПОПУЛЯРНА И ЛЮБИМА МНОГИМИ ПОКОЛЕНИЯМИ. В ОДЕССКОМ НАЦИОНАЛЬНОМ АКАДЕМИЧЕСКОМ ТЕАТРЕ ОПЕРЫ И БАЛЕТА СОСТОЯЛАСЬ ПРЕМЬЕРА НОВОГО СПЕКТАКЛЯ «БЕЛОСНЕЖКА» НА МУЗЫКУ ПОЛЬСКОГО КОМПОЗИТОРА БОГДАНА ПАВЛОВСКОГО (ЛИБРЕТТО ЯНИНЫ КИСЕЛЕВОЙ) ПО МОТИВАМ СКАЗКИ БРАТЬЕВ ЯКОБА И ВИЛЬГЕЛЬМА ГРИММ. АВТОРАМИ ХОРЕОГРАФИИ СТАЛИ И.О. ХУДОЖЕСТВЕННОГО РУКОВОДИТЕЛЯ БАЛЕТА, ЗАСЛУЖЕННЫЙ АРТИСТ УКРАИНЫ ГАРРИ СЕВОЯН И АССИСТЕНТ БАЛЕТМЕЙСТЕРА ЯНИНА КИСЕЛЕВА. ПОД СТАТЬ КЛАССИЧЕСКОЙ ХОРЕОГРАФИИ – ОТМЕЧЕННОЕ ИЗЫСКАННОСТЬЮ СЦЕНОГРАФИЧЕСКОЕ РЕШЕНИЕ ЗАСЛУЖЕННОГО ХУДОЖНИКА УКРАИНЫ ЕВГЕНИЯ ГУРЕНКО. СЦЕНОГРАФИЯ, ПОДДЕРЖАННАЯ УМЕСТНЫМИ СВЕТОВЫМИ ЭФФЕКТАМИ (ХУДОЖНИК ПО СВЕТУ – МАКСИМ ДЕДОВ), – ОДНОВРЕМЕННО ПРОСТАЯ И НЕ ЛИШЕННАЯ ИЗЫСКАННОЙ СТАРИНЫ, ЧТО ПОДХОДИТ К ХОРЕОГРАФИЧЕСКОМУ РЕШЕНИЮ. ДИРИЖЕР-ПОСТАНОВЩИК СПЕКТАКЛЯ – ЗАСЛУЖЕННЫЙ АРТИСТ УКРАИНЫ ИГОРЬ ЧЕРНЕЦКИЙ.

Ассистенты балетмейстера, Анна Погорецкая и Марина Козяр, пришли в постановку со своими «фуэтешками» – воспитанниками ансамбля классического танца «Фуэте» и центра балета «Фуэте-гранд». Репетиции «Белоснежки» проходили без оглядки на отпуск (более чем заслуженный), так хотелось порадовать детей войны (именно так теперь приходится называть украинских малышей). Художница по костюмам Елена Павленко, конечно, отталкивалась от образов популярной диснеевской анимации, это оправданный шаг, узнаваемость никто не отменял. Маленьким зрителям очень понравилось сразу определить по знакомому наряду, кто тут Белоснежка (Наталия Ивасенко и в жизни похожа на эту сказочную красавицу, стопроцентное попадание в образ), а такую меру условности, как лисьи хвостики-боа, они целиком приняли.

Королева-мачеха (великолепная Анастасия Корно) преследует Белоснежку из зависти к ее красоте (волшебное зеркало подтверждает!). Ее преступный приказ не исполнит Егерь (Даниил Пашук), дав девочке свободу. Лесные жители, а именно оленята, зайки, белочки, лисички и ежик приведут ее в жилище братьев-гномов, и дружба поможет победить самые жуткие козни колдуньи, которой помогают летучие мыши. Белоснежка знакомится с очаровательными гномами – Умником, Простачком, Чихуном, Скромником, Ворчуном, Соней и Весельчаком. Они окружают ее своим теплом и заботой. И наша добрая Принцесса рассказывает им свою историю...

Закономерен финал, в котором снова встречается Белоснежка с влюбленным Принцем (Андрей Писарев). И выходит так, что доброта – сильнее зла, и справедливость должна торжествовать. Будем в это верить. Изысканная музыка очень удобна для танца, выразительна, хорошо запоминается, так что дети всю дальнейшую жизнь будут вспоминать, как даже в военное время им был подарен сказочный праздник. К слову, «Белоснежку» в постановке одесситов уже оценили зарубежные любители балета в Греции. 🇬🇷

ПРЕМЬЕРА 2023

Мария Гудыма
Фото: Олег Владимирский

ПУСКАЙ СНЫ БУДУТ

безмятежны

ТЕАТР ЮНОГО ЗРИТЕЛЯ ИМЕНИ ЮРИЯ ОЛЕШИ ПОКАЗАЛ НОВУЮ МУЗЫКАЛЬНУЮ ФЕЕРИЮ ДЛЯ ВСЕЙ СЕМЬИ «КОЛИСАНКА» ПО МОТИВАМ УКРАИНСКИХ КОЛЫБЕЛЬНЫХ. В ТО ВРЕМЯ, КАК ДЕТИ, ОСТАВШИЕСЯ НА ТЕРРИТОРИИ НАШЕЙ ВОЮЮЩЕЙ СТРАНЫ, НУЖДАЮТСЯ В СПОКОЙНОЙ ОБСТАНОВКЕ, ВЫБОР ЖАНРА СДЕЛАН ПРАВИЛЬНО. НИЧЕГО БУДОРАЖАЩЕГО НЕРВЫ, ВСЕ МИЛО И ДУШЕВНО. В ЖИВОМ ИСПОЛНЕНИИ ЗВУЧАТ ЗНАКОМЫЕ СТАРШЕМУ ПОКОЛЕНИЮ ПЕСНИ ИЗ ПЕРЕДАЧИ «КАТРУСИН КІНОЗАЛ» («РУЧЕНЬКИ, НИЖЕНЬКИ, ЛАГІДНІ ОЧІ...»), КОЛЫБЕЛЬНАЯ ИЗ РЕПЕРТУАРА КВИТКИ ЦИСЫК И МНОГОЕ ДРУГОЕ.

Дримоты, своим пением убаюкивающие малыша, это – Елизавета Горбенко, Яна Коломиец, Татьяна Полякова и Ирина Шинкаренко. Правда, малыш оказывается так велик, что его, спеленутого, так и несут четвером, то укладывая в соответствующего размера колыбельку, то вынимая оттуда. Помогают девушкам Сонько (Михаил Манорик) и Дримко (Сергей Черноиваненко), а когда малыш засыпает, волшебные существа могут повеселиться и поиграть вволю.

Кот (в этой роли занят Александр Давлятян, он же – режиссер-постановщик и автор музыкального решения) издавна закрепился в украинском фольклоре как сторож безмятежного детского сна, мурлыканьем навевающий самые приятные грезы. Сценограф и художник по костюмам Людмила Войновская использовала в оформлении спектакля рисунки маленьких зрителей, которые демонстрируются на выставке в фойе и мелькают в виде проекций на заднике сцены. Пластическое решение Евгении Штекель впустило в себя ритмы считалок, ведь Дримотам хочется порезвиться, пользуясь сном малыша, тут родители их прекрасно понимают... А в целом небольшая одноактная постановка оказывается сеансом психологической разгрузки, после которого выйти из зала можно только отдохнувшим и хотя бы немного успокоенным. 🐾

ПРЕМЬЕРА 2023

Мария Гудыма
Фото: Олег Владимирский

ЗАМАХНУЛИСЬ

на

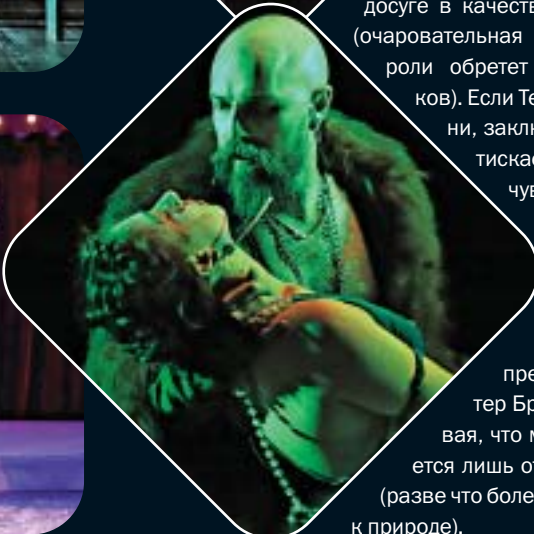
Мексика

НА САМОМ ДЕЛЕ, КОНЕЧНО, НЕ ЗАМАХНУЛИСЬ, А С ДОЛЖНЫМ ВНИМАНИЕМ И ПОЧТЕНИЕМ СДЕЛАЛИ РЕВЕРАНС, ПРЕДЛОЖИВ СВОЕ – СОВРЕМЕННОЕ, ДЕРЗКОЕ, ПОЛНОЕ МОЛОДОЙ ЭНЕРГИИ – ПРОЧТЕНИЕ. В ОДЕССКОМ АКАДЕМИЧЕСКОМ ТЕАТРЕ КУКОЛ СОСТОЯЛАСЬ ПРЕМЬЕРА СПЕКТАКЛЯ ДЛЯ ВЗРОСЛЫХ ПО ПЬЕСЕ ВИЛЬЯМА ШЕКСПИРА «СОН В ЛЕТНЮЮ НОЧЬ», И ЭТА ПОСТАНОВКА, БЕЗ ПРЕУВЕЛИЧЕНИЯ, СТАЛА СОБЫТИЕМ СЕЗОНА. РЕЖИССЕР-ПОСТАНОВЩИК ЕВГЕНИЙ РЕЗНИЧЕНКО СУМЕЛ РАССКАЗАТЬ ЗАПУТАННУЮ ИСТОРИЮ, СОЧИНЕННУЮ ВО ВРЕМЕНА РЕНЕССАНСА, БЕЗ НЕЛЕПОЙ АРХАИКИ, СМЕЛО И ЩЕДРО ДОБАВИВ КУКОЛ – РОСТОВЫХ, ПЛАНШЕТНЫХ И ИНЫХ, ПОЯВЛЯЮЩИХСЯ НА СЦЕНЕ НАРЯДУ С АКТЕРАМИ ЖИВОГО ПЛАНА.

Балетмейстер Диана Костыка заставила порхать в одном ритме всех эльфов и фей в масках медвежат и кошечек. Когда действие перемещается в ирреальную плоскость кабаре «Афинский лес» (о таком жанре Шекспир и не слыживал, но ему наверняка понравилось бы), танцевать и петь приходится всем. Герцог Тезей превращается в царя эльфов Оберона (Николай Решетнев является также автором музыкального оформления), его невеста Ипполита – царицей фей Титанией, выступающей на досуге в качестве кабарежной певички (очаровательная Юлиана Карева в этой роли обретет множество поклонников). Если Тезей свою спутницу жизни, заключенную в оковы, грубо тискает, то Оберон влияет на чувства Титании колдовством, внушая ей ответную любовь, а не требуя взаимности. Надо сказать, что данное двойничество впервые предложил режиссер Питер Брук в 1970 году, показывая, что мир эльфов и фей является лишь отражением мира людей (разве что более эстетичным и близким к природе).

Из белого рояля то и дело показываются куклы, проясняя суть событий. Без кукол решены сцены любовных недоразумений между прекрасной Гермией (Ирина Богданович), Деметрием (Артем Теляшенко), Еленой (Анастасия Игнатович) и Лизандром (Александр Богданович). Зато сами персонажи, находясь под гнетом условностей при афинском дворе, скорее напоминают кукол, которые под сенью летней ночи и под воздействием чар в лесу дают волю самым сокровенным чувствам. И зал просто накрывает волной страстей, способных дойти до крайней точки!

Ироничным комментатором событий в каждом из двух миров, реальном и фантастическом, становится заслуженный артист Украины Иван Цуркан – то он Филострат, распорядитель увеселений, то шаловливый дух Пак.

В кабаре «Афинский лес» пляшут феи в масках кошечек и эльфы в масках медвежат, поет о любви обольстительная Титания. Ну, а когда небрежно замаскированные под ремесленников актрисы (а что, в шекспировском театре мужчин гримировали для женских ролей) разыгрывают сюжет о Пираме и Тисбе из-за ширмы, мы видим интересный гибрид артистов и кукол. Лица исполнителей выглядывают из отверстий в индивидуальных тантамаресках, и «куклы» живо гримасничают, подают реплики. Увы, во время представления случается все, что не должно было случиться... Единственный мужчина в этой потешной труппе – Ник Навий (Андрей Кулишов) – получает в результате колдовства Оберона бутафорскую ослиную голову и затем благополучно избавляется от нее.

Спектакль идет на украинском языке в переводе Юрия Лисняка, знакомом бывалым театралом по постановке 2000 года в украинском музыкально-драматическом театре имени Васыля Васылька. И в том варианте, и в нынешнем, герои выходили из морока волшебных видений в обычную жизнь обновленными, отбросив условности, мешающие достичь счастья. С публикой происходит тот же процесс, как будто доброе волшебство помогло перестать быть управляемыми кем-то куклами и стать свободными людьми, умеющими жить не только в фантазиях. **12**

ЗНІМОК РОКУ – 2022

«ЗНІМОК РОКУ» – ТРАДИЦІЙНА ЩОРІЧНА ВИСТАВКА-КОНКУРС, ЯКУ БЕЗПЕРЕРВНО ВЖЕ ДВАДЦЯТИЙ РІК ПОСПІЛЬ ПРОВОДЯТЬ ОДЕСЬКА ФОТОГРАФІЧНА АСОЦІАЦІЯ ТА МІСЬКИЙ КЛУБ ФОТОГРАФІВ «ФОТОН-2».

У творчому змаганні зазвичай беруть участь члени ОФА і «Фотону-2», а також інші фотоаматори і професіонали, які живуть і працюють на Одещині.

Однак цього року організатори запросили до участі не тільки тих фотографів, які постійно проживають в Одесі і області, а й одеситів, які через війну опинилися за кордоном, і тих, хто був змушений залишити свої домівки на окупованій території чи в зруйнованих містах нашої країни і нині перебуває у нашому регіоні, хто долучився до одеської фотоспільноти з Маріуполя, Николаєва, Херсона та інших міст.

І ЗНОВУ БУДЕ СВІТЛО!

Як і протягом усіх останніх років, виставка відкрилася у Всеукраїнському центрі болгарської культури.

– 2022-й став роком виклику для України, її ідентичності, її нації і державності, – зазначив, відкриваючи підсумкову виставку голова ОФА, член АФІАР, НСЖУ, НСФХУ, заслужений діяч мистецтв України Сергій Гуменюк. – Це рік, коли ми мали святкувати 90-річчя утворення Одеської області, а також 20-річчя заснування Одеської фотографічної асоціації (ОФА) і проведення виставки-конкурсу «Знімок року», але з початку повномасштабної ворожої агресії акценти і пріоритети різко змінилися. Зараз уся наша країна працює на перемогу, кожен на своєму місці прагне зробити бодай маленький внесок у протистояння ворогові. І у нас є свій фронт – мистецький, де ми – на передовій!

До складу журі цього року разом з Сергієм Гуменюком увійшли: Анатолій Кравченко (член НСХУ, народний художник України, академік МАНУ), відомі фотомайстри Ігор Гержик (НСФХУ, ОФА, ФК «Фотон-2») і Дмитро Баєв (дворазовий переможець конкурсу «Знімок року») та Галина Владимірська (головний редактор журналу «Фаворит удачі», ФК «Фотон-2»).

До участі у 20-й ювілейній виставці-конкурсі «Знімок року 2022» надійшло 237 фотографій різних жанрів від 61 автора. Для експозиції журі відібрало 85 робіт 61 автора.

ЖУРІ ВИЗНАЧИЛО ТАКИХ ПЕРЕМОЖЦІВ:

- Гран-прі** – Дмитро ІВАНОВ за фото «Крива»;
1 місце – Тетяна ГАМАРНІК за фото «І знову буде світло»;
2 місце – Зорян ЛІЩИНСЬКИЙ за фото «Вона»;
3 місце – Борис БУХМАН за фото «Сатана».

ДИПЛОМИ КОНКУРСУ ОТРИМАЛИ:

- Катерина АЛЬОШИНА** – «Пташенята»;
Дмитро ЖУРАВЕЛЬ – «Одного разу на пляжі»;
Лариса КАВЄРІНА – «Вийти з монохромну»;
Ганна КОРЕНЄВА – «А судді хто?»;
Ірина РОІК – «...»;
Ірина СІГІДОВА – «Жовтневий дощ».

У конкурсі взяли участь як автори-професіонали, так і фотографі-початківці. «Знімок року» – це можливість уже відомим майстрам представити свої нові роботи, а для початківців – це стимул для подальшого розвитку у сфері фотомистецтва. Оскільки організатори підтримують різноманітність індивідуальних стилів та напрямків, кожен з учасників може знайти своїх шанувальників.

Виставка-конкурс «Знімок року 2022» проходить за партнерської підтримки фотомагазину «Paparazzi», журналу «Фаворит удачі», Всеукраїнського центру болгарської культури та фотоцентру «ОКСАР».

Призи – пам'ятні медалі – для переможців та партнерів цього, ювілейного для конкурсу, року виготовляли студенти Одеського художнього фахового коледжу ім. М.Б. Грекова.

З нагородами конкурсу Тетяна Гамарнік

Сергій Гуменюк з пам'ятною медаллю – призом цьогорічного конкурсу

Серед учасників конкурсу – відомі одеські фотомайстри, постійні автори журналу «Фаворит удачі» Олег Владимірський і Олександр Синельников

Борису Бухману вручив нагороду Дмитро Баєв

Конкурс коментує народний художник України Анатолій Кравченко

МЕДАЛІ
КОНКУРСУ

Дмитро ІВАНОВ
«Крива»

Тетяна ГАМАРНИК
«І знову буде світло»

Зорян ЛІЩИНСЬКИЙ
«Вона»

Борис БУХМАН
«САТАНА»

ДИПЛОМИ
КОНКУРСУ

Катерина АЛЬОШИНА. «Пташенята»

Дмитро ЖУРАВЕЛЬ. «Одного разу на пляжі»

Ганна КОРЕНЄВА. «А судді хто?»

Ірина СІГІДОВА. «Жовтневий дощ»

Лариса КАВЕРІНА. «Вийти з монохромому»

Ірина РОЇК . «...»

УЧАСНИКИ
КОНКУРСУ

Діана АЛЕКСАНДРОВА. «Хай буде світло»

Тетяна АНДРЕЄВА. «Дивовижні гори»

Юрій БЕРШАДСЬКИЙ. «Make love»

Юрій БЕРШАДСЬКИЙ. «Прорив»

Степан АЛЕКЯН. «На залізничному вокзалі»

Катерина АЛЬОШИНА. «Піщинка»

Вікторія БАЛАН. «Зима»

Олександр БАРОН. «Незламність»

Олександр БАРОН. «Тяжка доля»

Анжела БІЛОДІД. «Білий налив»

Микола ВДОВЕНКО. «Червоне»

Анна БОНДАТІЙ. «Вірити у добро»

Вікторія БОГДАНЕНКО. «Мати й дитина»

Ірина БОГОМОЛЕНКО. «...»

Олег ВЛАДИМИРСЬКИЙ. Спектакль «Саша, винеси мусор»

Олег ВЛАДИМИРСЬКИЙ. Спектакль «Серце навпіл»

Олександр ВОРОПАЄВ. «Мистецтво проти війни - 1»

Тетяна ГАМАРНИК. «Портал»

Олександр ВОРОПАЄВ. «Мистецтво проти війни - 3»

Анна GERMANЧУК. «Зимовий мотив»

Георгій ГЕРГАЯ. «Дорога додому. Ірпінський міст»

Олександр ГІЛОДО. «Виноградник»

Натан ГОНОПОЛЬСЬКИЙ. «Urban sunset»

Інна ГРИШКОВЕЦЬ. «В zenіті милості і млости»

Інна ГРИШКОВЕЦЬ. «Люби мене»

Олексій ГУДЗОВСЬКИЙ. «Артерії війни»

Євгенія ДЕРУС. «Зустріч подруг»

Вікторія ДМИТРЮК . «In old city»

Євгенія ДЕРУС. «Зимовий ліхтар»

Олексій ГУДЗОВСЬКИЙ. «Жодних сумнівів»

Алла ДОКОВА. «Чарівна кулька»

Дмитро ЖУРАВЕЛЬ. «Вони бачать і плачуть»

Юлія ЗАХАРЧЕНКО. «Кадис. Поминальна молитва»

Дмитро ІВАНОВ. «Храм»

Лариса КАВЕРІНА.
«Очікування»

Катерина КІПЕР. «...»

Мірна КОВАЛЬ. «Ідеальна пара»

Андрій КОВАЧ. «Триптих. Подих Темряви»

Ганна КОРЕНЄВА. «Передчуття»

Світлана КОРОЛЬОВА. «Вільна птаха»

Світлана КОСТИНА. «Coffee time»

Володимир СІНКЕВИЧ. «Коло»

Олена КСЕНОФОНОВА.
«Він і вона»

Сергій ОНИШКО.
«Молодість»

Зорян ЛІЦИНСЬКИЙ. «Кіт»

В'ячеслав ОНИЩЕНКО. «Одеська спека»

Павло ПАЛАУТА. «Над головами небо»

Оксана ПЕТЛИЦЬКА. «Том і Джеррі. Фінал»

Олексій САЛЛО. «Погляд»

Ірина РОЇК.

Олена СВЕТ. «В системі»

Світлана РАКУЛ. «Моє море»

Тетяна РУСНАЧЕНКО. «U-car»

Наталія РЕУ. «Бесарабський натюрморт»

Світлана КОРОЛЬОВА
«З вірою в ...»

Анна СЕВЕРЧУК. «Вісник»

Олена СВЕТ. «Думки»

Валерій САМБУРСЬКИЙ. «Піаніст»

Олександр СИНЕЛЬНИКОВ. «Музика»

Людмила ТАРАСЮК. «Україно, ми з тобою»

Лариса СЬОМОВА. «Вигнанець»

Анна ШАЦ. «Ще до війни. Міський сад»

Яна ХЛИСТОВА. «Недитячі спогади»

Андрій ЯСНОСЕКИРСЬКИЙ. «Бук восени»

Віталій ШЕЛЕСТЮК. «Рибалки з Вилкове»

Валерій УСЕНКО. «Міраж»

**ЖУРІ
І ОРГКОМІТЕТ**

На фото – члени журі:
Анатолій КРАВЧЕНКО,
Ігор ГЕРЖИК,
Галина ВЛАДИМИРСЬКА,
Сергій ГУМЕНЮК,
Дмитро БАЄВ

Дмитро БАЄВ. «Молитва»

Ігор ГЕРЖИК. «Одинак»

Сергій ГУМЕНЮК. «Дюк 2022»

Анатолій КРАВЧЕНКО. «Одеса осіння»

Ангеліна ТАРАСЕНКО. «Свято»

Сергій ФРАНЦ. «Дайвер повертається»

МАСТЕРСКАЯ

Мария Гудыма

Фото: Александр Синельников

ДУЭТ ХУДОЖНИКОВ: СВЯТОЙ ГРААЛЬ И АБСТРАКЦИЯ

МУЗЕЙ ЗАПАДНОГО И ВОСТОЧНОГО ИСКУССТВА (ГУШКИНСКАЯ, 9)
ПРЕДСТАВИЛ В СМЕЖНЫХ ЗАЛАХ ВЫСТАВКИ ДВУХ ОДЕССКИХ МАСТЕРОВ

«ХЛЕБ И ВИНО»

ГРАФИКА

Дмитрия СЫТНИКОВА

Картины графика, иллюстратора и декоратора Сытника посвящены библейским сюжетам. На них видим то Ноев ковчег, то Чашу Грааля. И все это соединено с религиозными текстами.

«ДРУГАЯ РЕАЛЬНОСТЬ»

ГРАФИКА И ЖИВОПИСЬ

Виктора ВИНОГРАДОВА

Картины Виктора Виноградова, художника-абстракциониста, председателя Одесской областной организации джиу-джитсу, побуждают искать скрытые смыслы. Вот нечто похожее на схему венозного кровотока из учебника по медицине. Вот некие самовоспроизводящиеся структуры из металлических ошметков, явно враждебные живой плоти. А рядом – вполне фигуративные работы, связанные с портретной и анималистической живописью.

– Виктор – человек очень интересной судьбы, – говорит о Виноградове коллекционер Валерий Махин. – Мне он напоминает мушкетера. Как живописец он создает необычные, своеобразные полотна, которые имеют свой характер, свое лицо. Он не следует общепринятым канонам, что выгодно отличает его от других художников. Объединив в себе таланты графика и живописца, Виктор не скатился при этом, как многие авторы, до простого оформительства, творит свои миры, которые, может быть, не будут поняты каждым, но это и не конфетная обертка, чтобы всем нравиться. Когда-то не признавали импрессионистов, осуждали их творчество, а потом весь мир стал ими восхищаться. Большое будущее ждет работы Виктора Евгеньевича, он в обыденном видит иные вселенные, и это здорово.

Ведуча сезону –
Карина Морозова

26
СЕЗОН

Команда Odessa Fashion Day

ODESSA FASHION DAY

«НЕ ЗДАВАТИСЯ ТА ЙТИ ДАЛІ!»

ПОПРИ ВІЙНУ В ОДЕСІ ЗНОВУ ВІДБУЛИСЯ ПОКАЗИ ДОВГООЧІКУВАНОВОГО 26-ГО СЕЗОНУ ODESSA FASHION DAY ПІД НАЗВОЮ «ДАЛІ БУДЕ». ПІСЛЯ ПАУЗИ ДОВЖИНОЮ У РІК ОРГАНІЗАТОРИ ЗНОВУ РОЗПОЧАЛИ НИЗКУ КУЛЬТУРНИХ ПОДІЙ, ЩО ПОКЛИКАНІ ПОПУЛЯРИЗУВАТИ ВІТЧИЗНЯНИХ ВИРОБНИКІВ МОДНОГО ОДЯГУ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ. У МЕЖАХ ПОДІЇ ВІДБУЛОСЬ ДЕВ'ЯТЬ ПОКАЗІВ УКРАЇНСЬКИХ ДИЗАЙНЕРІВ, ЯКІ ПРЕДСТАВИЛИ КОЛЕКЦІЇ, СТВОРЕНІ В УМОВАХ ВІЙНИ.

Odessa Fashion Day – це низка культурно-масових заходів, що зазвичай проходять двічі на рік в Одесі, починаючи з 2010 року. З 2016-го року OFD – офіційний стратегічний партнер Ukrainian Fashion Week. Однак останній рік був для українців непередбачуваним і сповненим багатьох випробувань. Звісно, війна торкнулась і бізнесу, включаючи модну індустрію. Але, попри все, дизайнери продовжують творити навіть у таких важких та складних умовах.

Саме цьому і був присвячений 26-й сезон OFD. Адже війна не поставила крапку на житті, для багатьох вона стала поштовхом до реалізації нових проєктів. Тому ідея цього воєнного сезону Odessa Fashion Day полягала у такому: навіть у складні та темні часи людина здатна відшукати світло і принести його у життя. Не здаватися, йти далі та не упускати руки – головні меседжі, якими керувався оргкомітет. Тому для кампейну організатори обрали образ, який демонструє сильну жінку, здатну впоратися з усіма випробуваннями, які підносять життя.

Команда Odessa Fashion Day про новий сезон:

– Справді, останній рік приніс безліч викликів, і багато людей були змушені змінити свої плани та пріоритети. Дизайнери одягу, як і більшість професіоналів, зіштовхнулися з необхідністю скорегувати свою діяльність та адаптуватися до нових умов. Вони почали створювати практичний та функціональний одяг, а також працювати над іншими проєктами, які наближують перемогу України. Важливо пам'ятати, що кожен із нас відіграє важливу роль у створенні суспільства, яке ми хочемо бачити. Ми можемо досягти більшого, якщо будемо працювати разом, підтримувати одне одного, а також поширювати свої знання та досвід.

Уже вдруге головною локацією проєкту стала територія закладу «The ДОМ» (вул. Успенська, 55). Як і завжди, у цьому сезоні організатори створили всі умови для дизайнерів, завдяки яким вони змогли не тільки заявити про себе, а й показати свої роботи широкому загалу та завоювали прихильність потенційних клієнтів. На головному подіумі свої колекції продемонстрували дизайнери з різних куточків України. Поціновувачі моди змогли відвідати покази таких брендів: **NIKA; Slanovskiy; Brodskaya Design; Nadia Kulik, La Linea; Prinova; LOOM; Maison Sophy G vs Lady Forever Club; Chili; PRAVDA label.**

26-й сезон Odessa Fashion Day проходив за підтримки національного телеканалу FashionTV Ukraine та некомерційної громадської організації Odessa Fashion Union. Ведуча сезону – Карина Морозова.

Оргкомітет висловлює окрему подяку партнерам проєкту: Генеральний партнер – Real estate agency **Dominanta**; партнери – Стоматологічна клініка **Granddent**; **Make Me Up Studio and School**; Модельна агенція **Totalite**; Онлайн-платформа **Ukrainian Trend Store**; **AK Consult – Agency for website development**; **BUDU SUSHI**; **MARAMAX**, Ювелірний дім **ZARINA**.

А також медіапартнерам: **FashionTV Ukraine**; **Cool'baba** – онлайн видання для українців в Європі; «Фаворит удачі»; **Glory magazine**; **Studio of My Dreams**; **SEWING BUSINESS AND FASHION**; **KOZYR DIGITAL**; **NOVA MAGAZINE**.

Міжнародні партнери: **Paris Fashion Academy** та **London Fashion Day**.

Подарунки дизайнерам: Квітковий магазин **Bucedo**; Французький бульвар.

Brodskaya Design

Brodskaya Design

Chili

Chili

La Linea

LOOM

Maison Sophy G vs Lady Forever Club

Privalova

PRAVDA

PRAVDA

NIKA

NIKA

Slanovskiy

Slanovskiy

SEMENENKO

SEMENENKO

МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР НАТУРОПАТІЇ

«SOFI-NA» –

ДЛЯ ВСІХ, ХТО ХОЧЕ БУТИ ЗДОРОВИМ

У середмісті Одеси, на вулиці Софіївській, 19, гостинно відчинив свої двері для відвідувачів Медичний центр натуропатії «SOFI-NA» Софії Нагорняк – відомої цілительки, психолога, фітотерапевта, члена Міжнародної асоціації народної медицини. Тепер одесити і гості міста мають можливість отримувати в просторому, світлому, гарно обладнаному приміщенні центру послуги з оздоровлення і придбати цілющу органічну продукцію в екологічній аптеці.

У медичному центрі натуропатії «SOFI-NA» Софія Михайлівна Нагорняк, цілителька з багаторічним успішним досвідом, проводить консультування і лікування народними засобами медицини. Це фітотерапія, вісцелярна терапія, процедури хіджами (лікувального кровопускання) і грудотерапії. Також працюють біоенерготерапевт, психолог, косметолог, масажист, фахівець з корекції хребта.

В екологічній аптеці представлені у широкому асортименті трав'яні оздоровчі збори й чаї, фітоекстракти, мацерати (тобто настоянки на олії), унікальна авторська розробка – бальзам «SOFI-NA», фітосвічі, а також органічна продукція власного виробництва: печиво, гранули, варення з корисних для здоров'я ягід та фруктів, з горіхів, ялицевих пагонів тощо.

Усі ці вироби оригінальні і мають фірмовий знак «SOFI-NA», а неповторне пакування змусить усміхнутися: скажімо, баночка з написом на кришечці «Або Україна виграє, або орки програють» може бути не лише смачним, а й символічним подарунком!

МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР «SOFI-NA»

м. Одеса, вул. Софіївська, 19

Час роботи: щоденно, окрім суботи і неділі

Телефони: моб. +380681819865, +380934029288

ЮРИДИЧНИЙ СУПРОВІД

Журнал «Судноплавство» & Агентство «Медіакомпас», з більш ніж 25-річним досвідом, представляє юридичний напрямок діяльності, який поєднує багатий досвід.

НАШІ ПОСЛУГИ

- Представлення інтересів клієнтів у судах у цивільних, господарських, кримінальних, адміністративних справах у будь-яких інстанціях.
 - Договірна робота.
 - Реєстрація юридичних, фізичних осіб підприємців.
 - Оформлення сертифікатів про формажорні обставини.
 - Допомога у сфері захисту авторських прав.
- Реєстрація торгових марок патентів інших об'єктів інтелектуального права.

Співпраця з нами відрізняється надійністю та прозорістю в рамках абонентської та проектної співпраці

+380 (94) 955 08 88

LAWYER@MKU.COM.UA

VarVara

FLORISTRY CONCEPT BOUTIQUE

- *ексклюзивні букети*
- *розкішні композиції*
- *оформлення свят*
- *доставка по місту*

📍 *Аркадія, ТРК Gagarinn Plaza, 1 поверх*

📷 *VarVara_Od*

☎ *+38 098 676 67 46*

**дзвінки згідно з тарифом Вашого оператора*

